

I

(Νομοθετικές πράξεις)

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΟΔΗΓΙΑ 2010/13/ΕΕ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 10ης Μαρτίου 2010

για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παροχή υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων (οδηγία για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων)

(κωδικοποιημένη έκδοση)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 53 παράγραφος 1 και το άρθρο 62,

την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽¹⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η οδηγία 89/552/ΕΟΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 1989, για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παροχή υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων (οδηγία για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων) ⁽²⁾, έχει τροποποιηθεί επανειλημμένα ⁽³⁾ και ουσιωδώς. Είναι, ως εκ τούτου, σκόπιμη, για λόγους σαφήνειας και ορθολογισμού, η κωδικοποίηση της εν λόγω οδηγίας.
- (2) Οι διασυνοριακές υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων που παρέχονται χάρη στις διάφορες τεχνολογίες αποτελούν ένα από τα μέσα για την επιδίωξη των στόχων της Ένωσης. Ορισμένα μέτρα είναι αναγκαία ώστε να διασφαλισθεί η

μετάβαση από τις εθνικές αγορές σε μια κοινή αγορά παραγωγής και διανομής προγραμμάτων και να εξασφαλισθούν όροι θεμιτού ανταγωνισμού χωρίς να θίγεται ο χαρακτήρας δημοσίου συμφέροντος τον οποίο πρέπει να έχουν οι παρεχόμενες υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων.

- (3) Το Συμβούλιο της Ευρώπης εξέδωσε την ευρωπαϊκή σύμβαση για τη διασυνοριακή τηλεόραση.
- (4) Ενόψει της εμφάνισης νέων τεχνολογιών για τη μετάδοση υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων, το ρυθμιστικό πλαίσιο σχετικά με την άσκηση των τηλεοπτικών δραστηριοτήτων πρέπει να λαμβάνει υπόψη τον αντίκτυπο των διαρθρωτικών αλλαγών, τη διάδοση των τεχνολογιών πληροφοριών και επικοινωνιών (ΤΠΕ) και των τεχνολογικών εξελίξεων σε επιχειρηματικά μοντέλα, ιδίως στη χρηματοδότηση της εμπορικής ραδιοτηλεόρασης, και θα πρέπει να εξασφαλίζει βέλτιστες συνθήκες ανταγωνιστικότητας και ασφάλειας δικαίου για τις ευρωπαϊκές τεχνολογίες πληροφοριών, τον κλάδο και τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων και, τέλος, τον σεβασμό της πολιτισμικής και γλωσσικής ποικιλομορφίας.
- (5) Οι υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων είναι ταυτοχρόνως πολιτιστικές και οικονομικές. Η αυξανόμενη σημασία που προσλαμβάνουν για τις κοινωνίες, τη δημοκρατία —ιδίως με την εγγύηση της ελευθερίας, της πληροφόρησης, της διαφορετικότητας των απόψεων και της πολυφωνίας— την εκπαίδευση και τον πολιτισμό δικαιολογεί την εφαρμογή ειδικών κανόνων για τις εν λόγω υπηρεσίες.
- (6) Σύμφωνα με το άρθρο 167 παράγραφος 4 της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Ένωση λαμβάνει υπόψη τις πολιτισμικές πτυχές στη δράση της βάσει άλλων διατάξεων της εν λόγω συνθήκης, αποβλέποντας ιδίως στον σεβασμό και την προώθηση της ποικιλομορφίας των πολιτισμών της.

⁽¹⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 20ής Οκτωβρίου 2009 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 15ης Φεβρουαρίου 2010.

⁽²⁾ ΕΕ L 298 της 17.10.1989, σ. 23. Η πράξη έφερε αρχικώς τον τίτλο: «Οδηγία 89/552/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 1989, για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων».

⁽³⁾ Βλέπε παράρτημα Ι μέρος Α.

- (7) Στα ψηφίσματά του της 1ης Δεκεμβρίου 2005 ⁽¹⁾ και της 4ης Απριλίου 2006 ⁽²⁾ για τον γύρο της Ντόχα και για τις Υπουργικές Διασκέψεις του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ), το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρότεινε να εξαιρεθούν από την απελευθέρωση θεμελιώδεις δημόσιες υπηρεσίες, όπως οι οπτικοακουστικές υπηρεσίες στο πλαίσιο του διαπραγματευτικού γύρου της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου (ΓΣΔΕ). Με το ψήφισμά του της 27ης Απριλίου 2006 ⁽³⁾ το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υποστήριξε τη σύμβαση της Unesco για την προστασία και την προώθηση όπων πολυμορφίας στην πολιτισμική έκφραση, όπου αναφέρεται ότι οι πολιτιστικές δραστηριότητες, τα αγαθά και οι υπηρεσίες έχουν τόσο οικονομικό όσο και πολιτισμικό χαρακτήρα, καθώς είναι φορείς ταυτότητας, αξιών και νοήματος, επομένως δεν είναι επιτρεπτό να αντιμετωπίζονται ως εάν να είχαν μόνον εμπορική αξία. Με την απόφαση 2006/515/ΕΚ του Συμβουλίου, της 18ης Μαΐου 2006, σχετικά με τη σύναψη της σύμβασης για την προστασία και την προώθηση της πολυμορφίας των πολιτιστικών εκφράσεων ⁽⁴⁾ εγκρίθηκε η σύμβαση της Unesco εξ ονόματος της Κοινότητας. Η σύμβαση τέθηκε σε ισχύ στις 18 Μαρτίου 2007. Η παρούσα οδηγία σέβεται τις αρχές της σύμβασης αυτής.
- (8) Είναι σημαντικό τα κράτη μέλη να μεριμνούν ώστε να αποτρέπονται οποιοδήποτε πράξεις ενδέχεται να παραβιάσουν την ελεύθερη κυκλοφορία και την εμπορία των τηλεοπτικών προγραμμάτων ή προωθούν τη δημιουργία δεσποζουσών θέσεων που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε περιορισμούς της πολυμέρειας και της ελευθερίας των τηλεοπτικών μεταδόσεων καθώς και της πληροφόρησης εν γένει.
- (9) Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τις υφιστάμενες ή μελλοντικές πράξεις εναρμόνισης της Ένωσης που έχουν στόχο την ικανοποίηση, ιδίως, επιτακτικών απαιτήσεων στον τομέα της προστασίας των καταναλωτών και της καλής διεξαγωγής των εμπορικών συναλλαγών και του ανταγωνισμού.
- (10) Οι παραδοσιακές υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων —όπως η τηλεόραση— και οι νεοεμφανιζόμενες κατά παραγγελία υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων προσφέρουν σημαντικές ευκαιρίες απασχόλησης στην Ένωση, ιδίως σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις, τονώνοντας την οικονομική ανάπτυξη και τις επενδύσεις. Λαμβανομένης υπόψη της σημασίας του επί ίσοις όροις ανταγωνισμού και μιας γνήσιας ευρωπαϊκής αγοράς υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων, οι βασικές αρχές της εσωτερικής αγοράς, όπως ο ελεύθερος ανταγωνισμός και η ίση μεταχείριση, θα πρέπει να γίνονται σεβαστές προκειμένου να διασφαλίζονται η διαφάνεια και η προβλεψιμότητα στις αγορές υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων και να μειωθούν τα εμπόδια εισόδου στην αγορά.
- (11) Προκειμένου να αποφευχθούν οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού, να βελτιωθεί η ασφάλεια του δικαίου, να ολοκληρωθεί η εσωτερική αγορά και να διευκολυνθεί η δημιουργία ενιαίου χώρου ενημέρωσης, απαιτείται να ισχύει για όλες τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων, τόσο στις τηλεοπτικές (δηλαδή στις γραμμικές υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων) όσο και στις κατά παραγγελία υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων (δηλαδή στις μη γραμμικές υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων) τουλάχιστον μία βασική δέσμη συντονισμένων κανόνων.
- (12) Η Επιτροπή εξέδωσε στις 15 Δεκεμβρίου 2003 ανακοίνωση σχετικά με το μέλλον της ευρωπαϊκής κανονιστικής πολιτικής στον οπτικοακουστικό τομέα, όπου υπογραμμίζεται ότι η κανονιστική πολιτική στον τομέα αυτό οφείλει να διασφαλίζει ορισμένα δημόσια συμφέροντα, όπως την πολιτισμική πολυμορφία, το δικαίωμα στην ενημέρωση, τη σημασία του πλουραλισμού των οπτικοακουστικών μέσων, την προστασία των ανηλικών και την προστασία των καταναλωτών και να ενισχύει την ευαισθητοποίηση του κοινού και την παιδεία στα Μέσα, σήμερα και στο μέλλον.
- (13) Με το ψήφισμα του Συμβουλίου και των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών, συνελθόντων στα πλαίσια του Συμβουλίου, στις 25 Ιανουαρίου 1999, σχετικά με τις δημόσιες ραδιοτηλεοπτικές υπηρεσίες ⁽⁵⁾, επιβεβαιώθηκε εκ νέου ότι οι δημόσιοι τηλεοπτικοί οργανισμοί, προκειμένου να εκπληρώσουν την αποστολή τους, πρέπει να εξακολουθήσουν να επωφελούνται από την τεχνολογική πρόοδο. Η συνύπαρξη ιδιωτικών και δημόσιων παρόχων υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων αποτελεί διακριτικό στοιχείο της ευρωπαϊκής αγοράς οπτικοακουστικών μέσων.
- (14) Η Επιτροπή ενέκρινε την πρωτοβουλία «i2010: Ευρωπαϊκή Κοινωνία της Πληροφορίας» για την ενίσχυση της ανάπτυξης και της απασχόλησης στους κλάδους της κοινωνίας της πληροφορίας και των οπτικοακουστικών μέσων. Η πρωτοβουλία i2010 αποτελεί ολοκληρωμένη στρατηγική για την ενθάρρυνση της παραγωγής ευρωπαϊκών προγραμμάτων, την ανάπτυξη της ψηφιακής οικονομίας και τη χρήση των ΤΠΕ στο πλαίσιο της σύγκλισης των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας και των υπηρεσιών των μέσων, των δικτύων και των συσκευών που αφορούν τις πληροφορίες και τα οπτικοακουστικά μέσα, με τον εκσυγχρονισμό και την ανάπτυξη του συνόλου των μέσων της κοινοτικής πολιτικής: κανονιστικές ρυθμίσεις, έρευνα και εταιρική συνεργασία με τον κλάδο. Η Επιτροπή ανέλαβε τη δέσμευση να δημιουργήσει συνεκτικό πλαίσιο εσωτερικής αγοράς για τις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας και τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων, μέσω του εκσυγχρονισμού του νομικού πλαισίου για οπτικοακουστικές υπηρεσίες. Ο στόχος της πρωτοβουλίας i2010 θα επιτευχθεί καταρχήν με την παροχή δυνατοτήτων ανάπτυξης στις βιομηχανίες μόνο με τις απαραίτητες ρυθμίσεις, καθώς και με τη δημιουργία νέων μικρών επιχειρήσεων, που αποτελούν για το μέλλον παράγοντες πλούτου και δημιουργίας απασχόλησης, ώστε να αναπτυχθούν, να καινοτομήσουν και να δημιουργήσουν θέσεις απασχόλησης σε μια ελεύθερη αγορά.
- (15) Στις 4 Σεπτεμβρίου 2003 ⁽⁶⁾, στις 22 Απριλίου 2004 ⁽⁷⁾ και στις 6 Σεπτεμβρίου 2005 ⁽⁸⁾, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εξέδωσε ψηφίσματα τα οποία υποστηρίζουν καταρχήν τη γενική προσέγγιση των βασικών κανόνων για όλες τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων και των πρόσθετων κανόνων για τηλεοπτικές μεταδόσεις.

⁽¹⁾ ΕΕ C 30 της 5.2.1999, σ. 1.

⁽²⁾ Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την τηλεόραση χωρίς σύνορα (ΕΕ C 76 E της 25.3.2004, σ. 453).

⁽³⁾ Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τους κινδύνους παραβίασης, στην ΕΕ και ειδικότερα στην Ιταλία, της ελευθερίας της έκφρασης και της ενημέρωσης (άρθρο 11 παράγραφος 2 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων) (ΕΕ C 104 E της 30.4.2004, σ. 1026).

⁽⁴⁾ Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την εφαρμογή των άρθρων 4 και 5 της οδηγίας 89/552/ΕΟΚ («Τηλεόραση χωρίς σύνορα»), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/36/ΕΚ, για την περίοδο 2001-2002 (ΕΕ C 193 E της 17.8.2006, σ. 117).

⁽¹⁾ ΕΕ C 285 E της 22.11.2006, σ. 126.

⁽²⁾ ΕΕ C 293 E της 2.12.2006, σ. 155.

⁽³⁾ ΕΕ C 296 E της 6.12.2006, σ. 104.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 201 της 25.7.2006, σ. 15.

- (16) Η παρούσα οδηγία ενισχύει τη συμμόρφωση προς τα θεμελιώδη δικαιώματα, ενώ η ίδια είναι πλήρως ευθυγραμμισμένη με τις αρχές που αναγνωρίζονται από τον Χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ⁽¹⁾, ιδίως με το άρθρο 11 αυτού. Από την άποψη αυτή, η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να αποτρέπει κατά κανένα τρόπο τα κράτη μέλη να εφαρμόζουν τους συνταγματικούς τους κανόνες σχετικά με την ελευθερία του τύπου και την ελευθερία της έκφρασης στα οπτικοακουστικά μέσα.
- (17) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίγει τις υποχρεώσεις που απορρέουν για τα κράτη μέλη από την εφαρμογή της οδηγίας 98/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την καθιέρωση διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και κανονισμών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας ⁽²⁾. Ως εκ τούτου, τα σχέδια εθνικών μέτρων που εφαρμόζονται στις κατά παραγγελία υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων, τα οποία είναι αυστηρότερα ή λεπτομερέστερα από εκείνα που απαιτούνται για την απλή μεταφορά της οδηγίας 2007/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2007, για την τροποποίηση της οδηγίας 89/552/ΕΟΚ για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων ⁽³⁾ στο εθνικό δίκαιο, υπόκεινται στις υποχρεώσεις των διαδικασιών που θεσπίζονται δυνάμει του άρθρου 8 της οδηγίας 98/34/ΕΚ.
- (18) Η οδηγία 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με ένα κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία-πλαίσιο) ⁽⁴⁾, και ειδικότερα το άρθρο 1 παράγραφος 3 αυτής, ισχύει υπό την επιφύλαξη των μέτρων που λαμβάνονται, σε ενωσιακό ή εθνικό επίπεδο, για την επιδίωξη στόχων γενικού συμφέροντος, ιδίως σχετικά με τη ρύθμιση του περιεχομένου και την πολιτική στον οπτικοακουστικό τομέα.
- (19) Η παρούσα οδηγία δεν επηρεάζει τις σφαίρες ευθύνης των κρατών μελών και των αρχών τους ως προς την οργάνωση, η οποία περιλαμβάνει και συστήματα εκχώρησης δικαιωμάτων, χορήγησης διοικητικής άδειας ή φορολόγησης, καθώς και ως προς τη χρηματοδότηση και το περιεχόμενο των προγραμμάτων. Έτσι διαφυλάσσεται η ανεξαρτησία των πολιτιστικών εξελίξεων στα κράτη μέλη και η πολιτιστική πολυμορφία της Κοινότητας.
- (20) Καμία διάταξη της παρούσας οδηγίας δεν θα πρέπει να υποχρεώνει ούτε να ενθαρρύνει τα κράτη μέλη να επιβάλουν νέα συστήματα χορήγησης αδειας ή διοικητικής έγκρισης για οποιονδήποτε τύπο υπηρεσίας οπτικοακουστικών μέσων.
- (21) Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ο ορισμός των υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων θα πρέπει να καλύπτει μόνο τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων, είτε τηλεοπτικές μεταδόσεις είτε κατά παραγγελία υπηρεσίες που αποτελούν μέσα μαζικής επικοινωνίας, δηλαδή που προορίζονται για λήψη από σημαντικό τμήμα του ευρέος κοινού και είναι πιθανό να έχουν σαφείς επιπτώσεις σε αυτό. Το πεδίο εφαρ-
- μογής της θα πρέπει να περιορίζεται σε υπηρεσίες, όπως αυτές ορίζονται στη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και, κατά συνέπεια, θα πρέπει να καλύπτει κάθε μορφή οικονομικής δραστηριότητας, συμπεριλαμβανομένων των επιχειρήσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας, αλλά δεν θα πρέπει να καλύπτει δραστηριότητες που δεν είναι κατά κύριο λόγο οικονομικές και που δεν ανταγωνίζονται τις τηλεοπτικές εκπομπές, όπως οι ιδιωτικοί δικτυακοί τόποι και υπηρεσίες που συνίστανται στην παροχή ή διανομή οπτικοακουστικού περιεχομένου που δημιουργείται από ιδιώτες χρήστες για σκοπούς κοινοποίησης και ανταλλαγής στο πλαίσιο ομάδων κοινών ενδιαφερόντων.
- (22) Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, στον ορισμό των υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων θα πρέπει να περιλαμβάνονται τα μέσα μαζικής ενημέρωσης στην ενημερωτική, ψυχαγωγική και εκπαιδευτική για το κοινό λειτουργία τους, και οι οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις, αποκλείεται όμως κάθε μορφή ιδιωτικής αλληλογραφίας, όπως ηλεκτρονικά μηνύματα που αποστέλλονται σε περιορισμένο αριθμό αποδεκτών. Από τον ορισμό θα πρέπει να αποκλείονται όλες οι υπηρεσίες οι οποίες δεν έχουν ως κύριο σκοπό την παροχή προγραμμάτων, δηλαδή όπου το οπτικοακουστικό περιεχόμενο είναι απλώς συμπωματικό ως προς την υπηρεσία και δεν αποτελεί τον κύριο σκοπό της. Μεταξύ των παραδειγμάτων περιλαμβάνονται δικτυακοί τόποι που περιέχουν οπτικοακουστικά στοιχεία μόνο επικουρικά, όπως είναι κινούμενα γραφικά στοιχεία, σύντομα διαφημιστικά μηνύματα ή πληροφορίες που αναφέρονται σε ένα προϊόν ή σε μια μη οπτικοακουστική υπηρεσία. Για τους λόγους αυτούς, τα τυχερά παιχνίδια με λαχνούς, οι οποίοι αντιπροσωπεύουν χρηματικά ποσά, συμπεριλαμβανομένης της λοταρίας, των στοιχημάτων και άλλων μορφών τυχερών παιχνιδιών, καθώς επίσης διαδικτυακά παιχνίδια και μηχανές αναζήτησης, αλλά όχι εκπομπές αφιερωμένες στα τυχερά παιχνίδια, θα πρέπει επίσης να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.
- (23) Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ο όρος «οπτικοακουστικός» θα πρέπει να αναφέρεται σε κινούμενη εικόνα, με ή χωρίς ήχο. Περιλαμβάνει, επομένως, μη ομιλούσες ταινίες αλλά δεν καλύπτει ηχητική μετάδοση ούτε ραδιοφωνικές υπηρεσίες. Ενώ ο κύριος σκοπός της υπηρεσίας οπτικοακουστικών μέσων είναι η παροχή προγραμμάτων, ο ορισμός της εν λόγω υπηρεσίας θα πρέπει να καλύπτει επίσης το περιεχόμενο κειμένου που συνοδεύει τα προγράμματα, όπως οι υπηρεσίες υποτίτλων και οι ηλεκτρονικοί οδηγοί προγραμμάτων. Υπηρεσίες με περιεχόμενο αυτόνομα κείμενα δεν θα πρέπει να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, η οποία δεν θα πρέπει να θίγει την ελευθερία των κρατών μελών να ρυθμίζουν τις υπηρεσίες αυτές σε εθνικό επίπεδο, σύμφωνα με τη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- (24) Χαρακτηριστικό των κατά παραγγελία υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων είναι ότι είναι «παρεμφερείς προς την τηλεόραση», δηλαδή ανταγωνίζονται τις τηλεοπτικές μεταδόσεις ως προς τον ίδιο κοινό, η δε φύση και το μέσο της πρόσβασης στην υπηρεσία οδηγούν τον χρήστη να αναμείνει ευλόγως κανονιστική προστασία στο πλαίσιο του πεδίου εφαρμογής της παρούσας οδηγίας. Υπ' αυτό το πρίσμα και προκειμένου να αποφευχθούν ανισότητες όσον αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία και τον ανταγωνισμό, η έννοια του προγράμματος θα πρέπει να ερμηνεύεται δυναμικά, λαμβάνοντας υπόψη τις εξελίξεις στον τομέα των τηλεοπτικών μεταδόσεων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 364 της 18.12.2000, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 204 της 21.7.1998, σ. 37.

⁽³⁾ ΕΕ L 332 της 18.12.2007, σ. 27.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 108 της 24.4.2002, σ. 33.

- (25) Η έννοια της «συντακτικής ευθύνης» είναι ουσιώδης για τον ορισμό του ρόλου του παρόχου υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων και, επομένως, για τον ορισμό των υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων. Τα κράτη μέλη μπορούν να διευκρινίσουν περαιτέρω τις πτυχές του ορισμού της συντακτικής ευθύνης, κυρίως την έννοια του «αποφασιστικού ελέγχου», κατά τη λήψη μέτρων για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να ισχύει με την επιφύλαξη των εξαιρέσεων όσον αφορά την ευθύνη που καθορίστηκαν στην οδηγία 2000/31/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πλευρές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο») ⁽¹⁾.
- (26) Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ο ορισμός του παρόχου υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων δεν θα πρέπει να καλύπτει φυσικά ή νομικά πρόσωπα που απλώς αναμεταδίδουν προγράμματα για τα οποία τη συντακτική ευθύνη φέρουν τρίτοι.
- (27) Οι τηλεοπτικές μεταδόσεις περιλαμβάνουν σήμερα ιδίως την αναλογική και ψηφιακή τηλεόραση, τη ρέουσα μετάδοση, την εκπομπή μέσω διαδικτύου και το βίντεο με χρονική παραγγελία, ενώ το βίντεο κατά παραγγελία, για παράδειγμα, αποτελεί κατά παραγγελία υπηρεσία οπτικοακουστικών μέσων. Γενικά, για τις τηλεοπτικές μεταδόσεις ή τα τηλεοπτικά προγράμματα που παρέχονται επιπρόσθετα από τον ίδιο πάροχο υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων ως κατά παραγγελία υπηρεσίες, οι απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να θεωρούνται ότι πληρούνται εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που ισχύουν για τη γραμμική μετάδοση. Ωστόσο, εάν διάφορα είδη υπηρεσιών προσφέρονται παράλληλα αλλά συνιστούν σαφώς χωριστές υπηρεσίες, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να ισχύει για κάθε μία από τις σχετικές υπηρεσίες.
- (28) Το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας δεν θα πρέπει να καλύπτει την ηλεκτρονική μορφή των εφημερίδων και των περιοδικών.
- (29) Όλα τα χαρακτηριστικά μιας υπηρεσίας οπτικοακουστικών μέσων, όπως εκτίθενται στον ορισμό τους και εξηγούνται στις αιτιολογικές σκέψεις (21) έως (28), θα πρέπει να πληρούνται ταυτόχρονα.
- (30) Στο πλαίσιο τηλεοπτικής μετάδοσης, η έννοια της ταυτόχρονης παρακολούθησης θα πρέπει να καλύπτει και τη σχεδόν ταυτόχρονη παρακολούθηση, λόγω των διαφορών που προκύπτουν εξαιτίας μικρών καθυστερήσεων που μεσολαβούν μεταξύ της εκπομπής και της λήψης, οι οποίες οφείλονται σε τεχνικούς λόγους, εγγενείς στη διαδικασία μετάδοσης.
- (31) Με την παρούσα οδηγία θα πρέπει να θεσπισθεί ευρύτερος ορισμός των οπτικοακουστικών εμπορικών ανακοινώσεων, ο οποίος όμως δεν θα πρέπει να περιλαμβάνει ανακοινώσεις δημόσιων υπηρεσιών και φιλανθρωπικές εκκλήσεις που εκπέμπονται δωρεάν.
- (32) Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, θα πρέπει να ορισθούν τα «ευρωπαϊκά έργα», με την επιφύλαξη της δυνατότητας των κρατών μελών να θεσπίσουν έναν λεπτομερέστερο ορισμό όσον αφορά τους παρόχους υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους, σύμφωνα με το ενωσιακό δίκαιο και λαμβανομένων υπόψη των στόχων της παρούσας οδηγίας.
- (33) Η αρχή της χώρας προέλευσης θα πρέπει να θεωρηθεί ως πυρήνας της παρούσας οδηγίας, δεδομένου ότι είναι ουσιώδης για τη δημιουργία εσωτερικής αγοράς. Η εν λόγω αρχή θα πρέπει να ισχύει για όλες τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων ώστε να εξασφαλίζεται ασφάλεια δικαίου για τους παρόχους υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων ως απαραίτητη βάση για νέα επιχειρηματικά μοντέλα και για την εμπορική διάδοση χρήσης τέτοιων υπηρεσιών. Είναι επίσης ουσιώδης για την εξασφάλιση της ελεύθερης ροής πληροφοριών και οπτικοακουστικών προγραμμάτων στην εσωτερική αγορά.
- (34) Για την προαγωγή ισχυρού, ανταγωνιστικού και ολοκληρωμένου ευρωπαϊκού οπτικοακουστικού τομέα και για την ενίσχυση της πολυφωνίας των μέσων σε ολόκληρη την Ένωση, ένα μόνο κράτος μέλος θα πρέπει να εξακολουθήσει να έχει δικαιοδοσία επί κάποιου παρόχου υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων και η πολυφωνία της πληροφόρησης θα πρέπει να είναι θεμελιώδης αρχή της Ένωσης.
- (35) Ο καθορισμός σειράς πρακτικών κριτηρίων αποσκοπεί να προσδιορίσει, με εξαντλητική διαδικασία, το ένα και μόνο κράτος μέλος στη δικαιοδοσία του οποίου υπάγεται κάποιος πάροχος υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων όσον αφορά την παροχή υπηρεσιών την οποία ρυθμίζει η παρούσα οδηγία. Ωστόσο, λαμβανομένης υπόψη της νομολογίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και για να αποφευχθούν περιπτώσεις κενού δικαιοδοσίας, είναι σκόπιμη η παραπομπή στο κριτήριο της εγκατάστασης κατά την έννοια των άρθρων 49 έως 55 της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ως το τελικό κριτήριο για τον προσδιορισμό της δικαιοδοσίας ενός κράτους μέλους.
- (36) Η υποχρέωση του κράτους μέλους προέλευσης να εξασφαλίζει τη συμμόρφωση των τηλεοπτικών μεταδόσεων εκπομπών με το εθνικό δίκαιο, όπως συντονίζεται με την παρούσα οδηγία, επαρκεί, σύμφωνα με το ενωσιακό δίκαιο, για τη διασφάλιση της ελεύθερης κυκλοφορίας των εν λόγω μεταδόσεων χωρίς να είναι αναγκαία η διενέργεια ενός δεύτερου ελέγχου για τους ίδιους λόγους στα κράτη μέλη λήψης των μεταδόσεων αυτών. Παρόλα αυτά, το κράτος μέλος λήψης μπορεί, σε εξαιρετικές περιπτώσεις και υπό καθορισμένες συνθήκες, να αναστέλλει προσωρινά την αναμετάδοση τηλεοπτικών εκπομπών.
- (37) Περιορισμοί στην ελεύθερη παροχή των κατά παραγγελία υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων θα πρέπει να είναι δυνατόι μόνον σύμφωνα με τους όρους και τις διαδικασίες που επαναλαμβάνουν τους ήδη προβλεπόμενους στο άρθρο 3 παράγραφοι 4, 5 και 6 της οδηγίας 2000/31/EK.
- (38) Οι τεχνολογικές εξελίξεις, ειδικότερα όσον αφορά ψηφιακά δορυφορικά προγράμματα, συνεπάγονται την ανάγκη προσαρμογής επικουρικών κριτηρίων ώστε να εξασφαλίζεται η κατάλληλη κανονιστική ρύθμιση και η αποτελεσματική εφαρμογή της, και να παρέχεται στους συντελεστές πραγματική εξουσία επί του περιεχομένου μιας υπηρεσίας οπτικοακουστικών μέσων.

⁽¹⁾ ΕΕ L 178 της 17.7.2000, σ. 1.

- (39) Δεδομένου ότι η παρούσα οδηγία αφορά υπηρεσίες που προσφέρονται στο ευρύ κοινό στην Ένωση, θα πρέπει να ισχύει μόνο για υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων που μπορούν να λαμβάνονται απευθείας ή έμμεσα από το κοινό σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη με συνήθη καταναλωτικό εξοπλισμό. Ο ορισμός του «συνήθους καταναλωτικού εξοπλισμού» θα πρέπει να επιφέρεται στις αρμόδιες εθνικές αρχές.
- (40) Τα άρθρα 49 έως 56 της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθορίζουν το θεμελιώδες δικαίωμα της ελευθερίας εγκατάστασης. Κατά συνέπεια, οι πάροχοι υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων θα πρέπει να είναι, εν γένει, ελεύθεροι να επιλέξουν το κράτος μέλος εγκατάστασής τους. Το Δικαστήριο έχει επίσης υπογραμμίσει ότι «η συνθήκη δεν απαγορεύει σε μια επιχείρηση να κάνει χρήση της ελευθερίας παροχής υπηρεσιών οσάκις δεν παρέχει υπηρεσίες εντός του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένη»⁽¹⁾.
- (41) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι ελεύθερα να εφαρμόζουν λεπτομερέστερους ή αυστηρότερους κανόνες στα πεδία που συντονίζει η παρούσα οδηγία όσον αφορά παρόχους υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων υπό τη δικαιοδοσία τους, φροντίζοντας οι κανόνες αυτοί να συνάδουν με τις γενικές αρχές του ενωσιακού δικαίου. Για να αντιμετωπισθούν οι καταστάσεις στις οποίες ένας τηλεοπτικός οργανισμός, ο οποίος εμπίπτει στη δικαιοδοσία ενός κράτους μέλους, παρέχει τηλεοπτική εκπομπή η οποία απευθύνεται στο σύνολο της ή κατά το μεγαλύτερο μέρος της προς την επικράτεια άλλου κράτους μέλους, η απαίτηση τα κράτη μέλη να συνεργάζονται το ένα με το άλλο και, σε περιπτώσεις καταστρατήγησης, η κωδικοποίηση της νομολογίας του Δικαστηρίου⁽²⁾, σε συνδυασμό με αποτελεσματικότερη διαδικασία, είναι η ενδεδειγμένη λύση που λαμβάνει υπόψη τις ανησυχίες των κρατών μελών χωρίς να αμφισβητείται η ορθή εφαρμογή της αρχής της χώρας προέλευσης. Η έννοια των κανόνων γενικού δημοσίου συμφέροντος έχει αναπτυχθεί από τη νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με τα άρθρα 43 και 49 της συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρα 49 και 56 της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης) και περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, κανόνες για την προστασία των καταναλωτών, την προστασία των ανηλίκων και την πολιτική στον τομέα του πολιτισμού. Το αιτούν τη συνεργασία κράτος μέλος θα πρέπει να εξασφαλίζει ότι οι συγκεκριμένοι εθνικοί κανόνες είναι αντικειμενικώς αναγκαίοι, εφαρμόζονται κατά τρόπο που δεν επιφέρει διακρίσεις και τηρούν την αρχή της αναλογικότητας.
- (42) Ένα κράτος μέλος, όταν εξετάζει, κατά περίπτωση, κατά πόσον μια τηλεοπτική μετάδοση από πάροχο υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος απευθύνεται στο σύνολο της ή κατά το μεγαλύτερο μέρος της στην επικράτειά του, μπορεί να επικαλείται δει-
- κτες, όπως την προέλευση των εσόδων από την τηλεοπτική διαφήμιση ή/και τη συνδρομή, τη βασική γλώσσα της υπηρεσίας ή την ύπαρξη προγραμμάτων ή εμπορικών ανακοινώσεων που στοχεύουν ειδικά στο κοινό του κράτους μέλους όπου αυτά λαμβάνονται.
- (43) Βάσει της παρούσας οδηγίας, παρά την εφαρμογή της αρχής της χώρας προέλευσης, τα κράτη μέλη δύνανται ακόμη να λαμβάνουν μέτρα περιορισμού της ελεύθερης διακίνησης των τηλεοπτικών εκπομπών, μόνον όμως υπό τους όρους και κατά τη διαδικασία που ορίζεται στην παρούσα οδηγία. Ωστόσο, σύμφωνα με πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, κάθε περιορισμός της ελευθερίας παροχής υπηρεσιών, όπως οι παρεκκλίσεις από ορισμένη θεμελιώδη αρχή της συνθήκης, πρέπει να ερμηνεύεται συστατικά⁽³⁾.
- (44) Στην ανακοίνωσή της προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με τη βελτίωση της νομοθεσίας για την ανάπτυξη και την απασχόληση στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η Επιτροπή υπογράμμισε ότι είναι αναγκαίο να αναλυθεί προσεκτικά η κατάλληλη ρυθμιστική προσέγγιση, ιδίως, προκειμένου να προσδιορισθεί κατά πόσον κρίνεται προτιμότερη η θέσπιση νομοθεσίας για τον οικείο τομέα και πρόβλημα ή κατά πόσον πρέπει να εξεταστούν εναλλακτικές λύσεις, όπως η συρρύθμιση ή η αυτορρύθμιση. Πέραν τούτου, όπως έχει προκύψει εμπειρικά, τόσο τα μέσα συρρύθμισης όσο και αυτορρύθμισης που εφαρμόζονται σύμφωνα με διάφορες νομικές παραδόσεις των κρατών μελών, μπορούν να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο παρέχοντας υψηλό επίπεδο προστασίας των καταναλωτών. Τα μέτρα για την επίτευξη των στόχων δημοσίου συμφέροντος στον αναδυόμενο τομέα των υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων θα είναι αποτελεσματικότερα, εάν ληφθούν με την ενεργό υποστήριξη των ιδίων των παρόχων. Από αυτή την άποψη, η αυτορρύθμιση αποτελεί μορφή εθελοντικής πρωτοβουλίας, η οποία βοηθά τους οικονομικούς φορείς, τους κοινωνικούς εταίρους, τις μη κυβερνητικές οργανώσεις και οργανισμούς να υιοθετήσουν κοινές κατευθυντήριες γραμμές μεταξύ τους και για λογαριασμό τους.
- Τα κράτη μέλη, σύμφωνα με τις διάφορες νομικές παραδόσεις τους, αναγνωρίζουν τον ρόλο που μπορεί να διαδραματίσει η αποτελεσματική αυτορρύθμιση ως συμπλήρωμα των υφιστάμενων νομοθετικών και δικαστικών ή/και διοικητικών μηχανισμών και τη χρήσιμη συμβολή της στην επίτευξη των στόχων της παρούσας οδηγίας. Ωστόσο, ενώ η αυτορρύθμιση μπορεί να αποτελεί συμπληρωματική μέθοδο εφαρμογής ορισμένων διατάξεων της παρούσας οδηγίας, δεν θα πρέπει να αποτελέσει υποκατάστατο για τις υποχρεώσεις του εθνικού νομοθέτη. Η συρρύθμιση, στην απλούστερη μορφή της, παρέχει «νομική σύνδεση» μεταξύ της αυτορρύθμισης και του εθνικού νομοθέτη, σύμφωνα με τις νομικές παραδόσεις των κρατών μελών. Η συρρύθμιση θα πρέπει να διατηρεί τη δυνατότητα κρατικής παρέμβασης σε περίπτωση που δεν επιτυγχάνονται οι στόχοι της. Υπό την επιφύλαξη των τυπικών υποχρεώσεων των κρατών μελών όσον αφορά τη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο, η παρούσα οδηγία ενθαρρύνει τη χρήση της συρρύθμισης και της αυτορρύθμισης. Αυτό, εντούτοις, δεν θα πρέπει να υποχρεώνει τα κράτη μέλη να

(1) Υπόθεση C-56/96, VT4 Ltd κατά Vlaamse Gemeenschap, Συλλογή 1997, σ. I-3143, παράγραφος 22· υπόθεση C-212/97, Centros κατά Erhvervs-og Selskabsstyrelsen, Συλλογή 1999, σ. I-1459· βλ. επίσης: υπόθεση C-11/95, Επιτροπή κατά Βελγίου, Συλλογή 1996, σ. I-4115 και υπόθεση C-14/96, Paul Denuit, Συλλογή 1997, σ. I-2785.

(2) Υπόθεση C-212/97, Centros κατά Erhvervs-og Selskabsstyrelsen, βλ. επάνω· υπόθεση C-33/74, Van Binsbergen κατά Bestuur van de Bedrijfsvereniging, Συλλογή 1974, σ. 1299· υπόθεση C-23/93, TV 10 SA κατά Commissariaat voor de Media, Συλλογή 1994, σ. I-4795, σκέψη 21.

(3) Υπόθεση C-355/98, Επιτροπή κατά Βελγίου, Συλλογή 2000, σ. I-1221, σκέψη 28· υπόθεση C-348/96, Calfa, Συλλογή 1999, σ. I-11, σκέψη 23.

- θεσπίζουν καθεστώτα συρρύθμισης ή/και αυτορρύθμισης, ούτε να διακόπτουν ή να θέτουν σε κίνδυνο πρωτοβουλίες συρρύθμισης ή αυτορρύθμισης οι οποίες υπάρχουν ήδη στα κράτη μέλη και λειτουργούν αποτελεσματικά.
- (45) Εξαιτίας του ειδικού χαρακτήρα των υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων, ιδίως του αντικτύπου των υπηρεσιών αυτών στον τρόπο με τον οποίο τα άτομα σχηματίζουν γνώμη, είναι ουσιαστικής σημασίας για τους χρήστες να γνωρίζουν ακριβώς ποιος είναι υπεύθυνος για το περιεχόμενο των εν λόγω υπηρεσιών. Καθίσταται επομένως σημαντικό τα κράτη μέλη να μεριμνούν ώστε οι χρήστες να έχουν εύκολη και άμεση πρόσβαση, ανά πάσα στιγμή, σε πληροφορίες σχετικά με τον πάροχο τηλεοπτικής υπηρεσίας. Εναπόκειται σε κάθε κράτος μέλος να αποφασίσει τις πρακτικές λεπτομέρειες για την επίτευξη του εν λόγω στόχου χωρίς να θίγεται οποιαδήποτε άλλη συναφής διάταξη του ενωσιακού δικαίου.
- (46) Το δικαίωμα προσώπων με αναπηρία και των ηλικιωμένων να συμμετέχουν και να εντάσσονται στην κοινωνική και πολιτιστική ζωή της Ένωσης είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με την παροχή προσιτών υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων. Τα μέσα επίτευξης της προσβασιμότητας θα πρέπει να περιλαμβάνουν, χωρίς ωστόσο να περιορίζονται σε αυτά, νοηματική γλώσσα, υποτιτλισμό, ακουστική περιγραφή και εύχρηστους καταλόγους επιλογών (μενού).
- (47) Η «παιδεία για τα μέσα» παραπέμπει στις δεξιότητες, τις γνώσεις και την κατανόηση των καταναλωτών που τους επιτρέπουν να χρησιμοποιούν αποτελεσματικά και με ασφάλεια τα οπτικοακουστικά μέσα. Οι έχοντες παιδεία για τα μέσα μπορούν να κάνουν τεκμηριωμένες επιλογές, να κατανοούν τη φύση του περιεχομένου και των υπηρεσιών και να αξιολογούν πλήρως τις ευκαιρίες που τους προσφέρουν οι νέες τεχνολογίες επικοινωνιών. Μπορούν να προστατεύονται καλύτερα οι ίδιοι και οι οικογένειές τους από το επιζήμιο ή προσβλητικό υλικό. Κατά συνέπεια, θα πρέπει να προωθηθεί η ανάπτυξη της παιδείας για τα μέσα σε όλα τα στρώματα της κοινωνίας και να παρακολουθείται εκ του σύνεγγυς η σχετική πρόοδος. Η σύσταση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, για την προστασία των ανηλίκων και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και για το δικαίωμα απάντησης σε σχέση με την ανταγωνιστικότητα της ευρωπαϊκής βιομηχανίας οπτικοακουστικών υπηρεσιών και επιγραμμικών υπηρεσιών πληροφόρησης⁽¹⁾, περιέχει ήδη σειρά πιθανών μέτρων για την προώθηση της παιδείας για τα μέσα, όπως, για παράδειγμα, συνεχή κατάρτιση διδασκόντων και εκπαιδευτών, ειδική εκπαίδευση για το διαδικτυακό απευθυνόμενη σε παιδιά από πολύ νεαρή ηλικία, που να περιλαμβάνει και συνεδρίες ανοικτές για τους γονείς, ή οργάνωση εθνικών ενημερωτικών εκστρατειών για τους πολίτες, με συμμετοχή όλων των μέσων επικοινωνίας, προκειμένου να παρέχονται πληροφορίες για την υπεύθυνη χρήση του διαδικτύου.
- (48) Οι τηλεοπτικοί οργανισμοί δύνανται να αποκτήσουν αποκλειστικά δικαιώματα τηλεοπτικής αναμετάδοσης, αναφορικά με εκδηλώσεις μεγάλου ενδιαφέροντος για το κοινό. Ωστόσο, είναι αποφασιστικής σημασίας η προώθηση του πλουραλισμού μέσω της ποικιλομορφίας παραγωγής ειδήσεων και προγραμματισμού σε ολόκληρη την Ένωση, καθώς και η τήρηση των αρχών που αναγνωρίζονται στο άρθρο 11 του Χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- (49) Είναι σημαντικό τα κράτη μέλη να είναι σε θέση να λαμβάνουν μέτρα ώστε να προστατεύουν το δικαίωμα στην ενημέρωση και να εξασφαλίζουν την ευρεία πρόσβαση του κοινού στην τηλεοπτική κάλυψη εθνικών ή μη εθνικών εκδηλώσεων μείζονος σημασίας για την κοινωνία, όπως οι Ολυμπιακοί Αγώνες, το παγκόσμιο κύπελλο ποδοσφαίρου και το ευρωπαϊκό πρωτάθλημα ποδοσφαίρου. Προς τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη διατηρούν το δικαίωμα να λαμβάνουν μέτρα σύμφωνα με το ενωσιακό δίκαιο με στόχο τη ρύθμιση της άσκησης εκ μέρους τηλεοπτικών οργανισμών, που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους, αποκλειστικών ραδιοτηλεοπτικών δικαιωμάτων όσον αφορά τις ανωτέρω εκδηλώσεις.
- (50) Είναι ανάγκη να θεσπισθούν ρυθμίσεις στο πλαίσιο της Ένωσης ώστε να αποφευχθούν η ενδεχόμενη νομική αβεβαιότητα και οι στρεβλώσεις της αγοράς και να συγκεραστεί η ελεύθερη κυκλοφορία των τηλεοπτικών υπηρεσιών με την ανάγκη αποτροπής της ενδεχόμενης καταστρατήγησης των εθνικών μέτρων που προστατεύουν ένα έννομο γενικό συμφέρον.
- (51) Ιδίως, είναι σκόπιμο να θεσπισθούν διατάξεις για την άσκηση, εκ μέρους των τηλεοπτικών οργανισμών, των αποκλειστικών δικαιωμάτων που έχουν ενδεχομένως αποκτήσει για τη μετάδοση εκδηλώσεων που θεωρούνται ότι έχουν μείζονα σημασία για την κοινωνία σε ένα κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο που έχει δικαιοδοσία επί των τηλεοπτικών οργανισμών. Για να αποφευχθούν οι κερδοσκοπικές αγορές δικαιωμάτων με σκοπό την καταστρατήγηση των εθνικών μέτρων, οι διατάξεις αυτές είναι ανάγκη να εφαρμόζονται στις συμβάσεις που συνάπτονται μετά τη δημοσίευση της οδηγίας 97/36/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽²⁾ και που αφορούν εκδηλώσεις που πραγματοποιούνται μετά την ημερομηνία εφαρμογής της. Όταν ανανεώνονται οι συμβάσεις που είχαν συναφθεί πριν από την ημερομηνία δημοσίευσης της προαναφερθείσας οδηγίας, θεωρούνται νέες συμβάσεις.
- (52) Οι εκδηλώσεις μείζονος σημασίας για την κοινωνία θα πρέπει, για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, να πληρούν ορισμένα κριτήρια, δηλαδή να αποτελούν σημαντικά γεγονότα τα οποία παρουσιάζουν ενδιαφέρον στο ευρύ κοινό, στην Ένωση ή σε ένα κράτος μέλος ή σε σημαντικό τμήμα κράτους μέλους και να προγραμματίζονται εκ των προτέρων από ορισμένο υπεύθυνο διοργάνωσης της εκδήλωσης, ο οποίος δικαιούται εκ του νόμου να πωλήσει τα δικαιώματα που αναφέρονται στην εν λόγω εκδήλωση.
- (53) Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, «δωρεάν τηλεοπτικό πρόγραμμα» σημαίνει μετάδοση σε έναν διαυλο, δημόσιο ή εμπορικό, προγραμμάτων στα οποία έχει πρόσβαση το κοινό χωρίς επιπλέον καταβολή τέλους εκτός από τους τρόπους χρηματοδότησης των εκπομπών, οι οποίοι επικρατούν ευρύτατα σε κάθε κράτος μέλος (όπως η εισφορά ή/και η βασικού επιπέδου συνδρομή σε καλωδιακό δίκτυο).
- (54) Τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να λαμβάνουν τα μέτρα που κρίνουν κατάλληλα κατά παρόχων υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων προερχόμενων από τρίτες χώρες, που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 2 της παρούσας οδηγίας, εφόσον συμβιβάζονται με το ενωσιακό δίκαιο και τις διεθνείς υποχρεώσεις της Ένωσης.

⁽¹⁾ ΕΕ L 378 της 27.12.2006, σ. 72.

⁽²⁾ ΕΕ L 202 της 30.7.1997, σ. 60.

(55) Προκειμένου να διασφαλισθεί η θεμελιώδης ελευθερία της πληροφόρησης και για να εξασφαλιζέται πλήρης και ορθή προστασία των συμφερόντων των θεατών στην Ένωση, θα πρέπει οι ασκούντες αποκλειστικά δικαιώματα τηλεοπτικής αναμετάδοσης όσον αφορά εκδηλώσεις μεγάλου ενδιαφέροντος για το κοινό, να παρέχουν σε άλλους τηλεοπτικούς οργανισμούς το δικαίωμα χρησιμοποίησης σύντομων αποσπασμάτων για τους σκοπούς των προγραμμάτων γενικής ειδησεογραφίας με δίκαιους, εύλογους και ισοτίμους όρους, λαμβανομένων δεόντως υπόψη των αποκλειστικών δικαιωμάτων. Οι εν λόγω όροι θα πρέπει να ανακοινώνονται εγκαίρως πριν από την πραγματοποίηση της εκδήλωσης μεγάλου ενδιαφέροντος για το κοινό ώστε να παρέχεται επαρκής χρόνος στους άλλους τηλεοπτικούς οργανισμούς για την άσκηση ανάλογου δικαιώματος. Ο τηλεοπτικός οργανισμός θα πρέπει να μπορεί να ασκήσει το εν λόγω δικαίωμα μέσω μεσάζοντος που ενεργεί ειδικά εξ ονόματός του κατά περίπτωση. Τα σύντομα αποσπάσματα μπορούν να χρησιμοποιούνται για εκπομπές που καλύπτουν όλη την ΕΕ από οποιοδήποτε κανάλι, ακόμα και κανάλια αφιερωμένα στα αθλητικά, και δεν θα πρέπει, κατά κανόνα, να υπερβαίνουν τα 90 δευτερόλεπτα. Το δικαίωμα της πρόσβασης στα σύντομα αποσπάσματα θα πρέπει να ισχύει διασυνοριακά μόνο όπου είναι απαραίτητο. Επομένως, ο τηλεοπτικός οργανισμός θα πρέπει πρώτα να επιδιώξει πρόσβαση από έναν τηλεοπτικό οργανισμό εγκατεστημένο στο ίδιο κράτος μέλος ο οποίος έχει τα αποκλειστικά δικαιώματα μετάδοσης μιας εκδήλωσης μεγάλου ενδιαφέροντος για το κοινό.

Η έννοια των προγραμμάτων γενικής ειδησεογραφίας δεν θα πρέπει να περιλαμβάνει την ανθολόγηση σύντομων αποσπασμάτων σε προγράμματα που εξυπηρετούν ψυχαγωγικούς σκοπούς. Η αρχή της χώρας προέλευσης θα πρέπει να ισχύει και για την πρόσβαση και για τη μετάδοση σύντομων αποσπασμάτων. Στις διασυνοριακές περιπτώσεις, αυτό σημαίνει ότι οι διάφοροι νόμοι θα πρέπει να εφαρμόζονται διαδοχικά. Αρχικά, για την πρόσβαση στα σύντομα αποσπάσματα, θα πρέπει να εφαρμόζεται ο νόμος του κράτους μέλους όπου είναι εγκατεστημένος ο τηλεοπτικός οργανισμός ο οποίος παρέχει το αρχικό σήμα (δηλαδή παρέχει πρόσβαση). Αυτό είναι συνήθως το κράτος μέλος όπου πραγματοποιείται η εκδήλωση. Όταν ένα κράτος μέλος έχει θεσπίσει ισοδύναμο σύστημα πρόσβασης στην εκδήλωση, τότε θα πρέπει να ισχύει σε κάθε περίπτωση το δικαίωμα αυτού του κράτους μέλους. Κατά δεύτερο λόγο, για τη μετάδοση των σύντομων αποσπασμάτων, θα πρέπει να εφαρμόζεται το δικαίωμα του κράτους μέλους όπου είναι εγκατεστημένος ο τηλεοπτικός οργανισμός ο οποίος μεταδίδει τα σύντομα αποσπάσματα.

(56) Οι απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας όσον αφορά την πρόσβαση σε εκδηλώσεις μεγάλου ενδιαφέροντος για το κοινό για σκοπούς σύντομων ανταποκρίσεων επικαιρότητας θα πρέπει να ισχύουν υπό την επιφύλαξη της οδηγίας 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας⁽¹⁾ και των οικείων διεθνών συμβάσεων στον τομέα των πνευματικών δικαιωμάτων και συγγενικών δικαιωμάτων. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διευκολύνουν την πρόσβαση στις εκδηλώσεις με μεγάλο ενδιαφέρον για το κοινό, επιτρέποντας την πρόσβαση στο σήμα του τηλεοπτικού οργανισμού κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας. Εντούτοις, μπορούν να επιλέγουν άλλα ισοδύναμα μέσα κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας.

Τέτοια μέσα περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, την παροχή πρόσβασης στη διεξαγωγή της ίδιας της εκδήλωσης πριν από την παροχή πρόσβασης στο σήμα. Δεν θα πρέπει να παρακωλύονται οι τηλεοπτικοί οργανισμοί να συνάπτουν λεπτομερέστερες συμβάσεις.

(57) Θα πρέπει να διασφαλισθεί ότι θα παραμείνει δυνατή η πρακτική των παρόχων υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων να παρέχουν τα ζωντανά τηλεοπτικά ειδησεογραφικά προγράμματα με το κατά παραγγελία σύστημα μετά τη ζωντανή μετάδοση, χωρίς να αναγκάζονται να περικόψουν το πρόγραμμα, παραλείποντας τα σύντομα αποσπάσματα. Η δυνατότητα αυτή θα πρέπει να περιορίζεται στην κατά παραγγελία παροχή του ίδιου ακριβώς προγράμματος τηλεοπτικής μετάδοσης από τον ίδιο πάροχο υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων, και, συνεπώς, δεν μπορεί να χρησιμοποιείται για τη δημιουργία νέων επιχειρηματικών μοντέλων του κατά παραγγελία συστήματος με βάση τα σύντομα αποσπάσματα.

(58) Οι κατά παραγγελία υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων διαφέρουν από τις τηλεοπτικές μεταδόσεις όσον αφορά την επιλογή και τον έλεγχο που μπορεί να ασκήσει ο χρήστης καθώς και σχετικά με τον κοινωνικό αντίκτυπο που έχουν⁽²⁾. Το γεγονός αυτό δικαιολογεί την επιβολή ηπιότερης κανονιστικής ρύθμισης για τις κατά παραγγελία υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων, οι οποίες θα πρέπει να συμμορφώνονται μόνο με τους βασικούς κανόνες που προβλέπονται με την παρούσα οδηγία.

(59) Η διαθεσιμότητα επιβλαβούς περιεχομένου στις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων αποτελεί μέλημα για τον νομοθέτη, τον κλάδο των μέσων και τους γονείς. Θα υπάρξουν και νέες προκλήσεις, ιδίως αναφορικά με νέες πλατφόρμες και νέα προϊόντα. Καθίσταται συνεπώς αναγκαία η ύπαρξη κανόνων για την προστασία της φυσικής, πνευματικής και ηθικής ανάπτυξης των ανηλίκων, καθώς και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας σε όλες τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων, συμπεριλαμβανομένων των οπτικοακουστικών εμπορικών ανακοινώσεων.

(60) Τα μέτρα που λαμβάνονται για την προστασία της φυσικής, πνευματικής και ηθικής ανάπτυξης των ανηλίκων και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας θα πρέπει να σταθμίζονται προσεκτικά με το θεμελιώδες δικαίωμα της ελευθερίας έκφρασης, όπως ορίζεται στον Χάρτη θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο σκοπός των εν λόγω μέτρων, όπως η χρήση κωδικών προσωπικών αριθμών αναγνώρισης (κωδικών PIN), συστημάτων φιλτραρίσματος ή επισήμανσης, θα πρέπει, έτσι, να είναι η εξασφάλιση κατάλληλου επιπέδου προστασίας της φυσικής, πνευματικής και ηθικής ανάπτυξης των ανηλίκων και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, ιδίως όσον αφορά τις κατά παραγγελία υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων. Η σύσταση για την προστασία των ανηλίκων και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και για το δικαίωμα απάντησης αναγνώριζε ήδη τη σημασία των συστημάτων φιλτραρίσματος και σήμανσης και περιελάμβανε διάφορα πιθανά μέτρα στους χρήστες αποτελεσματικού, με δυνατότητα αναβάθμισης και εύχρηστου συστήματος φιλτραρίσματος όταν εγγράφονται συνδρομητές σε πάροχο πρόσβασης ή η πρόσβαση σε υπηρεσίες που προορίζονται ειδικά για παιδιά ή οποία να είναι εξοπλισμένη με αυτόματα συστήματα φιλτραρίσματος.

⁽¹⁾ ΕΕ L 167 της 22.6.2001, σ. 10.

⁽²⁾ Υπόθεση C-89/04, Mediakabel BV κατά Commissariaat voor de Media, Συλλογή (2005), σ. I-4891.

- (61) Οι πάροχοι υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων που εμπίπτουν στη δικαιοδοσία των κρατών μελών θα πρέπει να υπάγονται, σε κάθε περίπτωση, στην απαγόρευση της διάδοσης παιδικής πορνογραφίας σύμφωνα με την απόφαση-πλαίσιο 2004/68/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2003, για την καταπολέμηση της σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών και της παιδικής πορνογραφίας ⁽¹⁾.
- (62) Καμία από τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας που αφορούν την προστασία της φυσικής, πνευματικής και ηθικής ανάπτυξης των ανηλίκων και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας δεν απαιτεί κατ' ανάγκη να εφαρμόζονται τα μέτρα που λαμβάνονται προκειμένου να προστατεύσουν τα εν λόγω συμφέροντα, μέσω ενός εκ των προτέρων ελέγχου των υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων από δημόσιους φορείς.
- (63) Απαιτείται συντονισμός ώστε να διευκολυνθούν τα πρόσωπα και οι φορείς που παράγουν προγράμματα με πολιτιστικό περιεχόμενο στην ανάληψη και άσκηση των δραστηριοτήτων τους.
- (64) Οι ελάχιστες απαιτήσεις, όσον αφορά όλες τις κρατικές ή ιδιωτικές ενωσιακές τηλεοπτικές μεταδόσεις, για ευρωπαϊκές οπτικοακουστικές παραγωγές, αποτελούν ένα μέσο για την προώθηση της παραγωγής, της ανεξάρτητης παραγωγής και της διανομής στους προαναφερόμενους φορείς και δρουν συμπληρωματικά ως προς άλλα μέσα που υπάρχουν ήδη ή πρόκειται να προταθούν για την εξυπηρέτηση του ίδιου στόχου.
- (65) Είναι, κατά συνέπεια, αναγκαίο να ενθαρρυνθεί η δημιουργία αγορών επαρκούς μεγέθους για τις τηλεοπτικές παραγωγές στα κράτη μέλη ώστε να προσελκύνονται αναγκαίες επενδύσεις, όχι μόνο με την καθιέρωση κοινών κανόνων που ανοίγουν τις εθνικές αγορές αλλά και με το να διατίθεται στις ευρωπαϊκές παραγωγές, όπου είναι εφικτό και με κατάλληλα μέσα, το μεγαλύτερο μέρος από τις τηλεοπτικές μεταδόσεις όλων των κρατών μελών. Για να καταστεί δυνατός ο έλεγχος της εφαρμογής αυτών των κανόνων και η παρακολούθηση των στόχων, τα κράτη μέλη πρέπει να υποβάλουν στην Επιτροπή εκθέσεις για την εφαρμογή του ποσοστού που προβλέπεται για τα ευρωπαϊκά έργα και τις ανεξάρτητες παραγωγές από την παρούσα οδηγία. Για τον υπολογισμό του ποσοστού αυτού θα πρέπει να ληφθεί υπόψη η ιδιαίτερη κατάσταση στην Ελλάδα και στην Πορτογαλία. Η Επιτροπή θα πρέπει να γνωστοποιεί την έκθεση κάθε κράτους μέλους στα άλλα κράτη μέλη, συνοδευοντάς την, όπου είναι αναγκαίο, από μια γνώμη που θα λαμβάνει υπόψη, ιδίως, την πρόοδο που έχει επιτευχθεί σε σχέση με τα προηγούμενα έτη, το μερίδιο των έργων πρώτης μετάδοσης στον προγραμματισμό, τις ιδιαίτερες συνθήκες λειτουργίας των νέων τηλεοπτικών οργανισμών και την ιδιαίτερη κατάσταση χωρών με μικρή ικανότητα οπτικοακουστικής παραγωγής ή με περιορισμένη γλωσσική εμβέλεια.
- (66) Είναι σημαντικό να εξευρεθούν τα κατάλληλα μέσα και οι διαδικασίες σύμφωνα με το ενωσιακό δίκαιο προκειμένου να προωθηθεί η επίτευξη των στόχων αυτών με σκοπό τη θέσπιση καταλλήλων μέτρων για την ενθάρρυνση της δραστηριότητας και της ανάπτυξης της ευρωπαϊκής οπτικοακουστικής παραγωγής και διανομής, ειδικότερα σε χώρες με μικρή ικανότητα οπτικοακουστικής παραγωγής ή με περιορισμένη γλωσσική εμβέλεια.
- (67) Οι αναλογίες των ευρωπαϊκών έργων πρέπει να επιτυγχάνονται λαμβανομένης υπόψη της οικονομικής πραγματικότητας. Συνεπώς, απαιτείται ένα προοδευτικό σύστημα για την επίτευξη του στόχου αυτού.
- (68) Η υποχρέωση, όπου είναι εφικτό, να μεταδίδεται ορισμένο ποσοστό ανεξάρτητων έργων, που δημιουργούνται από παραγωγούς ανεξάρτητους από τηλεοπτικούς οργανισμούς, θα ενθαρρύνει την εμφάνιση νέων πηγών τηλεοπτικής παραγωγής, και ιδίως τη δημιουργία μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Θα παρουσιάσουν νέες δυνατότητες και διέξοδοι στην αγορά για τα δημιουργικά talenta, για τα πολιτιστικά επαγγέλματα και για τους εργαζόμενους στον πολιτιστικό τομέα.
- (69) Οι κατά παραγγελία υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων διαθέτουν το δυναμικό να αντικαθιστούν εν μέρει τηλεοπτικές μεταδόσεις. Θα πρέπει, συνεπώς, όπου αυτό είναι εφικτό, να προωθούν την παραγωγή και διανομή ευρωπαϊκών έργων, συμβάλλοντας έτσι ενεργά στην προώθηση της πολιτισμικής πολυμορφίας. Αυτή η στήριξη για τα ευρωπαϊκά έργα θα μπορούσε, παραδείγματος χάριν να λαμβάνει τη μορφή χρηματοδοτικών συνεισφορών των εν λόγω υπηρεσιών για την παραγωγή και την απόκτηση δικαιωμάτων ευρωπαϊκών έργων, ενός ελάχιστου μεριδίου ευρωπαϊκών έργων σε καταλόγους τύπου «βίντεο κατά παραγγελία» ή της ελκυστικής παρουσίασης ευρωπαϊκών έργων σε ηλεκτρονικούς οδηγούς προγράμματος. Είναι σημαντικό να επανεξετάζεται τακτικά η εφαρμογή των διατάξεων που αναφέρονται στην προώθηση ευρωπαϊκών έργων από υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων. Στο πλαίσιο των εκθέσεων που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν επίσης υπόψη ιδίως τη χρηματοοικονομική συνεισφορά των εν λόγω υπηρεσιών στην παραγωγή και την απόκτηση δικαιωμάτων ευρωπαϊκών έργων, το μερίδιο των ευρωπαϊκών έργων στο σύνολο των υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων, καθώς και την πραγματική κατανάλωση των χρηστών ευρωπαϊκών έργων που προσφέρονται από τις υπηρεσίες αυτές.
- (70) Κατά την εφαρμογή του άρθρου 16, τα κράτη μέλη θα πρέπει να προτρέπουν τους τηλεοπτικούς οργανισμούς να περιλαμβάνουν επαρκές μερίδιο ευρωπαϊκών έργων συμπαραγωγής ή ευρωπαϊκών έργων μη εγχώριας προέλευσης.
- (71) Όταν ορίζουν «παραγωγούς ανεξάρτητους από τηλεοπτικούς οργανισμούς» όπως αναφέρεται στο άρθρο 17, τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν δεόντως υπόψη κυρίως κριτήρια όπως το ιδιοκτησιακό καθεστώς της εταιρείας παραγωγής, το πλήθος των προγραμμάτων που παρέχονται στον ίδιο τηλεοπτικό οργανισμό καθώς και την κυριότητα των δευτερογενών δικαιωμάτων.
- (72) Οι διαυλοι που μεταδίδουν εξ ολοκλήρου σε γλώσσα άλλη από τις γλώσσες των κρατών μελών δεν θα πρέπει να διέπονται από τα άρθρα 16 και 17 της παρούσας οδηγίας. Ωστόσο, όταν η εν λόγω γλώσσα ή γλώσσες αντιπροσωπεύουν ουσιαστικό μέρος αλλά όχι το σύνολο του χρόνου εκπομπής του διαύλου, τα άρθρα 16 και 17 δεν θα πρέπει να εφαρμόζονται στο εν λόγω μέρος του χρόνου εκπομπής.

⁽¹⁾ ΕΕ L 13 της 20.1.2004, σ. 44.

- (73) Οι εθνικές διατάξεις για την παροχή ενίσχυσης για την ανάπτυξη της ευρωπαϊκής παραγωγής μπορούν να εφαρμόζονται στο μέτρο που είναι σύμφωνες με το ενωσιακό δίκαιο.
- (74) Ο στόχος της υποστήριξης της οπτικοακουστικής παραγωγής στην Ευρώπη μπορεί να επιδιωχθεί στα κράτη μέλη εντός του πλαισίου της οργάνωσης των υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων, μεταξύ άλλων, μέσω του καθορισμού ενός στόχου δημοσίου συμφέροντος για ορισμένους παρόχους υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων, συμπεριλαμβανομένης και της υποχρέωσης να υπάρχει ουσιαστική συνεισφορά σε επενδύσεις στην ευρωπαϊκή παραγωγή.
- (75) Οι πάροχοι των υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων, οι διαμορφωτές προγραμμάτων, παραγωγοί, δημιουργοί και άλλοι εμπειρογνώμονες θα πρέπει να ενθαρρυνθούν ώστε να εκπονήσουν λεπτομερέστερα σχέδια και στρατηγικές που να αποσκοπούν στην ανάπτυξη ευρωπαϊκών οπτικοακουστικών ταινιών φαντασίας απευθυνόμενων σε διεθνές κοινό.
- (76) Είναι σημαντικό να εξασφαλίζεται ότι τα κινηματογραφικά έργα μεταδίδονται σε χρονικές περιόδους που συμφωνούνται μεταξύ των κατόχων των δικαιωμάτων και των παρόχων υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων.
- (77) Το ζήτημα των συγκεκριμένων προδημιών για κάθε είδος προβολής κινηματογραφικών έργων πρέπει να ρυθμίζεται, κατά κύριο λόγο, με συμφωνίες μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών ή των σχετικών επαγγελματικών κύκλων.
- (78) Προκειμένου να προωθηθεί κατά τρόπο ενεργό μια συγκεκριμένη γλώσσα, τα κράτη μέλη είναι ελεύθερα να θεσπίσουν λεπτομερέστερους ή αυστηρότερους κανόνες, ειδικότερα βάσει γλωσσικών κριτηρίων, εφόσον οι κανόνες αυτοί συμβιβάζονται με το ενωσιακό δίκαιο και ιδίως δεν εφαρμόζονται στην αναμετάδοση προγραμμάτων προέλευσης άλλων κρατών μελών.
- (79) Η διάθεση κατά παραγγελία υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων αυξάνει τη δυνατότητα επιλογής των καταναλωτών. Κατά συνέπεια, λεπτομερείς κανόνες που διέπουν οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις για κατά παραγγελία υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων δεν κρίνονται δικαιολογημένοι ούτε εύλογοι από τεχνική άποψη. Σε όλες τις οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις θα πρέπει, μολαταύτα, να τηρούνται όχι μόνο οι κανόνες αναγνώρισης αλλά και μια βασική δέσμη ποιοτικών κανόνων ώστε να ανταποκρίνονται σε σαφείς στόχους δημόσιας πολιτικής.
- (80) Όπως έχει αναγνωρίσει η Επιτροπή στην ερμηνευτική της ανακοίνωση σχετικά με ορισμένες πτυχές των διατάξεων περί διαφήμισης στην οδηγία «Τηλεόραση χωρίς σύνορα»⁽¹⁾, η ανάπτυξη νέων τεχνικών διαφήμισης και καινοτομιών στην εμπορία δημιούργησε νέες αποτελεσματικές ευκαιρίες για οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις σε παραδοσιακές ραδιοτηλεοπτικές υπηρεσίες, παρέχοντάς τους δυναμικά βελτιωμένη δυνατότητα ανταγωνισμού, επί ίσους όρους με τις καινοτομίες στον «κατά παραγγελία» τομέα.
- (81) Οι εμπορικές και τεχνολογικές εξελίξεις διευρύνουν τη δυνατότητα επιλογής και την ευθύνη των χρηστών κατά τη χρήση υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων. Για να παραμείνει ανάλογη προς τους στόχους γενικού συμφέροντος, η κανονιστική ρύθμιση θα πρέπει να επιτρέπει ορισμένο βαθμό ευελιξίας όσον αφορά τις τηλεοπτικές μεταδόσεις. Η αρχή του διαχωρισμού θα πρέπει να περιορίζεται στην τηλεοπτική διαφήμιση και τις τηλεαγορές, και η τοποθέτηση προϊόντων θα πρέπει να επιτρέπεται υπό ορισμένες περιστάσεις, εκτός εάν ένα κράτος μέλος αποφασίζει άλλως. Ωστόσο, θα πρέπει να απαγορεύεται η συγκαλυμμένη τοποθέτηση προϊόντων. Η αρχή του διαχωρισμού δεν θα πρέπει να εμποδίζει τη χρήση νέων διαφημιστικών τεχνικών.
- (82) Εκτός από τις πρακτικές που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία, η οδηγία 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά⁽²⁾, ισχύει για αθέμιτες εμπορικές πρακτικές, όπως οι παραπλανητικές και επιθετικές πρακτικές σε υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων. Επί πλέον, η οδηγία 2003/33/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών όσον αφορά τη διαφήμιση και τη χορηγία υπέρ των προϊόντων καπνού⁽³⁾, που απαγορεύει τη διαφήμιση και τη χορηγία για τσιγάρα και λοιπά προϊόντα καπνού στα έντυπα μέσα ενημέρωσης, τις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας και τις ραδιοφωνικές εκπομπές, εφαρμόζεται υπό την επιφύλαξη της παρούσας οδηγίας, ενόψει των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών των υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων. Το άρθρο 88 παράγραφος 1 της οδηγίας 2001/83/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικα για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση⁽⁴⁾ που απαγορεύει τη διαφήμιση ορισμένων φαρμάκων στο ευρύ κοινό, ισχύει, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 5 του ίδιου άρθρου και, με την επιφύλαξη του άρθρου 21 της παρούσας οδηγίας. Επιπλέον, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να εφαρμόζεται με την επιφύλαξη του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1924/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τους ισχυρισμούς διατροφής και υγείας που διατυπώνονται στα τρόφιμα⁽⁵⁾.
- (83) Προκειμένου να διασφαλισθεί η πλήρης και σωστή προστασία των συμφερόντων των καταναλωτών, δηλαδή των τηλεθεατών, είναι ουσιώδες η τηλεοπτική διαφήμιση να υπόκειται σε ορισμένο αριθμό ελάχιστων κανόνων και κριτηρίων και να έχουν τα κράτη μέλη την ευχέρεια να καθορίζουν λεπτομερέστερους ή αυστηρότερους κανόνες και, σε ορισμένες περιπτώσεις, διαφορετικούς όρους για τους τηλεοπτικούς οργανισμούς που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους.
- (84) Τα κράτη μέλη, τηρώντας δεόντως το ενωσιακό δίκαιο και όσον αφορά εκπομπές με προορισμό μόνο το εθνικό έδαφος, των οποίων η λήψη δεν είναι άμεσα ή έμμεσα εφικτή σε ένα άλλο ή σε άλλα κράτη μέλη, θα πρέπει να μπορούν να θεσπίζουν άλλους όρους για την παρεμβολή διαφημίσεων και διαφορετικά όρια για τον όγκο των διαφημίσεων προκειμένου να διευκολύνουν τη μετάδοση εκπομπών αυτού του είδους.

(1) ΕΕ C 102 της 28.4.2004, σ. 2.

(2) ΕΕ L 149 της 11.6.2005, σ. 22.

(3) ΕΕ L 152 της 20.6.2003, σ. 16.

(4) ΕΕ L 311 της 28.11.2001, σ. 67.

(5) ΕΕ L 404 της 30.12.2006, σ. 9.

- (85) Λόγω της αυξημένης δυνατότητας των θεατών να αποφεύγουν τη διαφήμιση μέσω χρήσης νέων τεχνολογιών όπως οι ψηφιακές προσωπικές συσκευές μαγνητοσκοπήσης και η αυξημένη δυνατότητα επιλογής καναλιών, δεν δικαιολογείται διεξοδική κανονιστική ρύθμιση όσον αφορά την παρεμβολή διαφημιστικών μηνυμάτων με σκοπό την προστασία των θεατών. Ενώ ο ωριαίος επιτρεπτός χρόνος διαφήμισης δεν θα πρέπει να αυξηθεί, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να παρέχει στους τηλεοπτικούς οργανισμούς ευελιξία ως προς την εισαγωγή της, όπου αυτό δεν εμποδίζει αδικαιολόγητα την ακεραιότητα των προγραμμάτων.
- (86) Η παρούσα οδηγία αποσκοπεί στη διαφύλαξη του ειδικού χαρακτήρα της ευρωπαϊκής τηλεόρασης, όπου οι διαφημίσεις παρεμβάλλονται κατά προτίμηση μεταξύ προγραμμάτων, και κατά συνέπεια περιορίζει τις πιθανές διακοπές κινηματογραφικών έργων και τηλεοπτικών ταινιών καθώς και ορισμένων κατηγοριών προγραμμάτων που χρήζουν ειδικής προστασίας.
- (87) Θα πρέπει να θεσπισθεί ανώτατο όριο 20 % ανά ωρολογιακή ώρα για τα τηλεοπτικά διαφημιστικά μηνύματα και μηνύματα τηλεαγοράς, που θα ισχύει και κατά τη διάρκεια της υψηλής περιόδου τηλεθέασης. Ως τηλεοπτικό διαφημιστικό μήνυμα, θα πρέπει να νοείται η τηλεοπτική διαφήμιση κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 1 στοιχείο θ), με διάρκεια που δεν υπερβαίνει τα 12 λεπτά.
- (88) Είναι αναγκαίο να απαγορευθεί κάθε οπτικοακουστική εμπορική ανακοίνωση τσιγάρων και άλλων προϊόντων καπνού, συμπεριλαμβανομένων και των έμμεσων μορφών οπτικοακουστικής εμπορικής ανακοίνωσης, οι οποίες, ενώ δεν αναφέρουν άμεσα το προϊόν καπνού, επιχειρούν να παρακάμψουν την απαγόρευση της οπτικοακουστικής εμπορικής ανακοίνωσης για τσιγάρα και άλλα προϊόντα καπνού, χρησιμοποιώντας ονόματα σημάτων, σύμβολα ή άλλα διακριτικά γνωρίσματα προϊόντων καπνού ή επιχειρήσεων των οποίων οι γνωστές ή οι κύριες δραστηριότητες περιλαμβάνουν την παραγωγή ή την πώληση των προϊόντων αυτών.
- (89) Είναι επίσης αναγκαίο να απαγορευθεί κάθε οπτικοακουστική εμπορική ανακοίνωση φαρμακευτικών προϊόντων και θεραπευτικών αγωγών που παρέχονται μόνο με συνταγή ιατρού στα κράτη μέλη στη δικαιοδοσία των οποίων υπάγεται ο πάροχος υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων και να θεσπισθούν αυστηρά κριτήρια όσον αφορά την τηλεοπτική διαφήμιση αλκοολούχων ποτών.
- (90) Η συγκεκριμένη οπτικοακουστική εμπορική ανακοίνωση είναι πρακτική που απαγορεύεται από την παρούσα οδηγία εξαιτίας της αρνητικής επίδρασής της στους καταναλωτές. Η απαγόρευση συγκεκριμένης οπτικοακουστικής εμπορικής διαφήμισης δεν θα πρέπει να περιλαμβάνει θεμιτή τοποθέτηση προϊόντος στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας, όταν ο θεατής ενημερώνεται επαρκώς για την ύπαρξη τοποθέτησης προϊόντων. Αυτό μπορεί να γίνεται με επίσημανση του γεγονότος ότι η τοποθέτηση προϊόντος πραγματοποιείται στα πλαίσια συγκεκριμένου προγράμματος, παραδείγματος χάριν μέσω της χρήσης ουδέτερου λογότυπου.
- (91) Η τοποθέτηση προϊόντος αποτελεί πραγματικότητα σε κινηματογραφικά έργα καθώς και σε οπτικοακουστικά έργα που προορίζονται για την τηλεόραση. Για να εξασφαλισθούν ισότιμοι όροι και, επομένως, να βελτιωθεί η ανταγωνιστικότητα του ευρωπαϊκού κλάδου οπτικοακουστικών μέσων, είναι απαραίτητοι κανόνες όσον αφορά την τοποθέτηση προϊόντος. Ο ορισμός της τοποθέτησης προϊόντος που θεσπίζεται στην παρούσα οδηγία θα πρέπει να καλύπτει κάθε μορφή οπτικοακουστικής εμπορικής ανακοίνωσης που συνίσταται στην παρουσίαση ή στην αναφορά εμπορεύματος, υπηρεσίας ή του αντίστοιχου εμπορικού σήματος, ώστε να εμφανίζεται εντός προγράμματος έναντι πληρωμής ή παρόμοιου ανταλλάγματος. Η δωρεάν παροχή προϊόντων ή υπηρεσιών, όπως διευκολύνσεων στην παραγωγή ή βραβείων, θα πρέπει να θεωρείται ως τοποθέτηση προϊόντος μόνο αν τα ενεχόμενα προϊόντα ή υπηρεσίες είναι πολύ σημαντικής αξίας. Η τοποθέτηση προϊόντος υπάγεται στους ίδιους ποιοτικούς κανόνες και περιορισμούς που ισχύουν για την οπτικοακουστική εμπορική ανακοίνωση. Το καθοριστικό κριτήριο για τη διάκριση μεταξύ χορηγίας και τοποθέτησης προϊόντος είναι το γεγονός ότι στην τοποθέτηση προϊόντος η αναφορά σε προϊόν είναι ενσωματωμένη στη δράση προγράμματος· αυτός άλλωστε είναι ο λόγος για τον οποίο ο ορισμός στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο ιγ), περιέχει τον όρο «εντός». Αντίθετα, οι αναφορές σε χορηγό είναι δυνατόν να εμφανίζονται, κατά τη διάρκεια προγράμματος, αλλά δεν αποτελούν τμήμα της πλοκής.
- (92) Η τοποθέτηση προϊόντος θα πρέπει, καταρχήν, να απαγορεύεται. Ωστόσο, είναι αποδεκτές παρεκκλίσεις όσον αφορά ορισμένα είδη προγραμμάτων, βάσει θετικού καταλόγου. Ένα κράτος μέλος θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να εξαιρεί από αυτές τις παρεκκλίσεις, εν όλω ή εν μέρει, παραδείγματος χάριν επιτρέποντας την τοποθέτηση προϊόντος μόνο στα προγράμματα που δεν έχουν παραχθεί αποκλειστικά εντός του συγκεκριμένου κράτους μέλους.
- (93) Περαιτέρω, η χορηγία και η τοποθέτηση προϊόντων θα πρέπει να απαγορεύονται όταν επηρεάζουν το περιεχόμενο προγραμμάτων κατά τρόπο ώστε να θίγουν την ευθύνη και τη συντακτική ανεξαρτησία του παρόχου υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων. Αυτό συμβαίνει με τη θεματική τοποθέτηση.
- (94) Σύμφωνα με τα καθήκοντα που τους ανατίθενται από τη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα κράτη μέλη είναι υπεύθυνα για την αποτελεσματική εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. Είναι ελεύθερα να επιλέξουν τα κατάλληλα μέσα σύμφωνα με τις νομικές παραδόσεις και τις κατεστημένες δομές τους και, ιδίως, τη μορφή των αρμόδιων ανεξάρτητων ρυθμιστικών φορέων τους, ώστε να είναι σε θέση να εκτελούν το έργο τους ως προς την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας με αμεροληψία και διαφάνεια. Ειδικότερα, τα μέσα που επιλέγουν τα κράτη μέλη θα πρέπει να συμβάλουν στην προαγωγή του πλουραλισμού των οπτικοακουστικών μέσων.
- (95) Είναι απαραίτητη η στενή συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων κανονιστικών φορέων των κρατών μελών και της Επιτροπής ώστε να εξασφαλίζεται η ορθή εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. Ομοίως, η στενή συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και μεταξύ των ρυθμιστικών φορέων των κρατών μελών είναι πολύ σημαντική όσον αφορά τις επιπτώσεις που μπορεί να έχουν οι εγκατεστημένοι σε ένα κράτος μέλος τηλεοπτικοί οργανισμοί σε άλλο κράτος μέλος. Στην περίπτωση κατά την οποία οι διαδικασίες χορήγησης άδειας προβλέπονται στην εθνική νομοθεσία και εάν εμπλέκονται πέραν του ενός κράτη μέλη, είναι προτιμότερο οι επαφές μεταξύ των αντίστοιχων εθνικών κανονιστικών φορέων να διεξάγονται πριν τη χορήγηση άδειας. Η εν λόγω συνεργασία θα πρέπει να καλύπτει όλους τους τομείς τους οποίους συντονίζει η παρούσα οδηγία.

- (96) Είναι ανάγκη να διευκρινισθεί ότι οι δραστηριότητες αυτοπροβολής αποτελούν συγκεκριμένη μορφή διαφήμισης κατά την οποία ο τηλεοπτικός οργανισμός προβάλλει τα δικά του προϊόντα, υπηρεσίες, προγράμματα ή σταθμούς. Ιδίως, αναγγελίες αποτελούμενες από αποσπάσματα προγραμμάτων θα πρέπει να θεωρούνται ως προγράμματα.
- (97) Ο χρόνος ημερήσιας μετάδοσης που διατίθεται για ανακοινώσεις του τηλεοπτικού οργανισμού σχετικά με τα δικά του προγράμματα και τα δευτερεύοντα προϊόντα που παράγονται άμεσα από αυτά, ή για ανακοινώσεις δημοσίων υπηρεσιών και εκκλησίες για αγαθοεργίες που μεταδίδονται δωρεάν, δεν θα πρέπει να περιλαμβάνεται στον μέγιστο χρόνο μετάδοσης που μπορεί να διατίθεται ανά ημέρα ή ώρα για διαφήμιση και τηλεαγορά.
- (98) Προκειμένου να αποφευχθούν οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού, αυτή η παρέκκλιση πρέπει να περιορίζεται στις ανακοινώσεις σχετικά με προϊόντα που πληρούν τη διπλή προϋπόθεση να είναι δευτερεύοντα αλλά και άμεσα παράγωγα προϊόντα των συγκεκριμένων προγραμμάτων. Ο όρος δευτερεύοντα αναφέρεται σε προϊόντα συγκεκριμένου σκοπού των οποίων είναι να δίδουν στους τηλεθεατές τη δυνατότητα να επωφελούνται πλήρως ή να έχουν αμοιότρομη επικοινωνία με αυτά τα προγράμματα.
- (99) Με την προοπτική της ανάπτυξης των τηλεπωλήσεων, που αποτελούν σημαντική οικονομική δραστηριότητα για τους συναλλασσόμενους ως σύνολο και πραγματική διέξοδο για αγαθά και υπηρεσίες εντός της Ένωσης, είναι ουσιώδους σημασίας να εξασφαλισθεί υψηλό επίπεδο προστασίας του καταναλωτή με τη θεσμοθέτηση κατάλληλων προτύπων που να διέπουν τη μορφή και το περιεχόμενο τέτοιων εκπομπών.
- (100) Είναι σημαντικό για τις αρμόδιες εθνικές αρχές, κατά τον έλεγχο της εφαρμογής των σχετικών διατάξεων, να μπορούν να διακρίνουν, όσον αφορά τους σταθμούς που δεν είναι αποκλειστικά αφιερωμένοι στις τηλεπώλησεις, μεταξύ, αφενός, του χρόνου μετάδοσης που διατίθεται σε μηνύματα της τηλεπώλησης, διαφημιστικά μηνύματα και άλλες μορφές διαφήμισης και, αφετέρου, του χρόνου μετάδοσης που διατίθεται σε χρονοθυρίδες της τηλεπώλησης. Συνεπώς, είναι αναγκαίο και επαρκές να προσδιορίζεται σαφώς κάθε χρονοθυρίδα με οπτικά και ακουστικά μέσα, τουλάχιστον στην αρχή και στο τέλος της χρονοθυρίδας.
- (101) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να εφαρμόζεται στους σταθμούς που είναι αποκλειστικά αφιερωμένοι στην τηλεπώληση ή την αυτοπροβολή, χωρίς στοιχεία συμβατικών προγραμμάτων, όπως ειδήσεις, αθλητικές εκπομπές, ταινίες, ντοκιμανταίρ και θεατρικά έργα, μόνο για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας και με την επιφύλαξη της υπαγωγής σταθμών στο πεδίο εφαρμογής άλλων ενωσιακών πράξεων.
- (102) Μολονότι οι τηλεοπτικοί οργανισμοί, κατά κανόνα οφείλουν να διασφαλίζουν ότι τα προγράμματα τους παρουσιάζουν δίκαια και αμερόληπτα τα πραγματικά περιστατικά και γεγονότα, πρέπει, εν πάση περιπτώσει, να υπόκεινται σε συγκεκριμένες υποχρεώσεις ως προς το δικαίωμα απάντησης ή προσφυγής σε ισοδύναμα μέτρα ώστε να διασφαλίζεται η αποτελεσματική άσκηση αυτών των δικαιωμάτων από οποιονδήποτε του οποίου τα νόμιμα δικαιώματα θίγονται από το περιεχόμενο μιας τηλεοπτικής εκπομπής.
- (103) Το δικαίωμα απάντησης είναι ενδεδειγμένο έννομο μέσο προσφυγής για τις τηλεοπτικές εκπομπές και θα μπορούσε επίσης να εφαρμοστεί στο διαδικτυακό περιβάλλον. Η σύσταση για την προστασία των ανηλικών και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και για το δικαίωμα απάντησης περιλαμβάνει ήδη κατάλληλες κατευθυντήριες γραμμές για την εφαρμογή των μέτρων στο εθνικό δίκαιο ή την εγχώρια πρακτική, προκειμένου να υπάρχει η κατάλληλη διασφάλιση του δικαιώματος απάντησης ή αντίστοιχων μέσων προσφυγής σε σχέση με τα διαδικτυακά μέσα.
- (104) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας, που είναι κυρίως η δημιουργία χώρου χωρίς εσωτερικά σύνορα για υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων με ταυτόχρονη εξασφάλιση υψηλού βαθμού προστασίας των στόχων γενικού συμφέροντος, ιδίως της προστασίας των ανηλικών και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας καθώς και της προώθησης δικαιωμάτων των ατόμων με αναπηρία, δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορούν συνεπώς, λόγω της κλίμακας και των αποτελεσμάτων της παρούσας οδηγίας να επιτευχθούν καλύτερα σε ενωσιακό επίπεδο, η Ένωση δύναται να υιοθετήσει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που προβλέπεται στο άρθρο 5 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, του ίδιου άρθρου, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των εν λόγω στόχων.
- (105) Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά στις προθεσμίες ενσωμάτωσης στο εθνικό δίκαιο των οδηγιών που εκτίθενται στο παράρτημα Ι μέρος Β,

ΕΞΕΛΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

1. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

α) «υπηρεσία οπτικοακουστικών μέσων»:

i) υπηρεσία όπως ορίζεται στα άρθρα 49 και 50 της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία τελεί υπό τη συντακτική ευθύνη παρόχου υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων, κύριος σκοπός της οποίας είναι η παροχή προγραμμάτων με σκοπό την ενημέρωση, την ψυχαγωγία ή την εκπαίδευση του ευρέως κοινού μέσω δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών κατά την έννοια του άρθρου 2 στοιχείο α) της οδηγίας 2002/21/ΕΚ. Οι εν λόγω υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων είναι είτε τηλεοπτικές εκπομπές, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο στοιχείο ε) της παρούσας παραγράφου, είτε κατά παραγγελία υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο στοιχείο ζ) της παρούσας παραγράφου,

ii) οπτικοακουστική εμπορική ανακοίνωση·

- β) «πρόγραμμα»: σειρά κινούμενων εικόνων με ή χωρίς ήχο η οποία συνιστά μεμονωμένο στοιχείο στο πλαίσιο προγραμματισμού ή καταλόγου που καθορίζεται από πάροχο υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων και της οποίας η μορφή και το περιεχόμενο είναι συγκρίσιμα με τη μορφή και το περιεχόμενο τηλεοπτικής εκπομπής. Ως παραδείγματα προγραμμάτων αναφέρονται οι ταινίες μεγάλου μήκους, οι αθλητικές διοργανώσεις, οι κωμικές σειρές, τα ντοκιμαντέρ, τα παιδικά προγράμματα και τα δραματοποιημένα έργα.
- γ) «συντακτική ευθύνη»: η άσκηση αποτελεσματικού ελέγχου όσον αφορά την επιλογή των προγραμμάτων και την οργάνωσή τους σε χρονολογικό προγραμματισμό εάν πρόκειται για τηλεοπτικές εκπομπές, ή σε κατάλογο εάν πρόκειται για κατά παραγγελία υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων. Η συντακτική ευθύνη δεν συνεπάγεται υποχρεωτικά νομική ευθύνη δυνάμει του εθνικού δικαίου για το περιεχόμενο ή για τις παρεχόμενες υπηρεσίες.
- δ) «πάροχος υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει τη συντακτική ευθύνη για την επιλογή του οπτικοακουστικού περιεχομένου της υπηρεσίας οπτικοακουστικών μέσων και που καθορίζει τον τρόπο με τον οποίο αυτό οργανώνεται.
- ε) «τηλεοπτική εκπομπή» (ήτοι γραμμική υπηρεσία οπτικοακουστικών μέσων): υπηρεσία οπτικοακουστικών μέσων που παρέχεται από πάροχο υπηρεσίας οπτικοακουστικών μέσων για ταυτόχρονη παρακολούθηση προγραμμάτων με βάση έναν προγραμματισμό μεταδόσεων.
- στ) «τηλεοπτικός οργανισμός»: ο πάροχος υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων που παρέχει τηλεοπτικές εκπομπές.
- ζ) «κατά παραγγελία υπηρεσία οπτικοακουστικών μέσων» (ήτοι μη γραμμική υπηρεσία οπτικοακουστικών μέσων): υπηρεσία οπτικοακουστικών μέσων που παρέχεται από πάροχο υπηρεσίας οπτικοακουστικών μέσων για την παρακολούθηση προγραμμάτων σε χρονική στιγμή που επιλέγει ο χρήστης και, κατόπιν δικού του αιτήματος, από κατάλογο προγραμμάτων που έχει επιλέξει ο πάροχος υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων.
- η) «οπτικοακουστική εμπορική ανακοίνωση»: εικόνες με ή χωρίς ήχο που προορίζονται για την άμεση ή έμμεση προώθηση των εμπορευμάτων, υπηρεσιών ή της εικόνας ενός φυσικού ή νομικού προσώπου που ασκεί οικονομική δραστηριότητα. Οι εικόνες αυτές συνοδεύουν ή περιλαμβάνονται σε πρόγραμμα έναντι πληρωμής ή αναλόγου ανταλλάγματος ή για λόγους αυτοπροβολής. Μεταξύ των μορφών οπτικοακουστικής εμπορικής ανακοίνωσης περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, η τηλεοπτική διαφήμιση, η χορηγία, η τηλεπώληση και η τοποθέτηση προϊόντος.
- θ) «τηλεοπτική διαφήμιση»: κάθε μορφή τηλεοπτικής ανακοίνωσης που μεταδίδεται έναντι πληρωμής ή αναλόγου ανταλλάγματος ή για λόγους αυτοπροβολής, από μια δημόσια ή ιδιωτική επιχείρηση ή φυσικό πρόσωπο στα πλαίσια εμπορικής, βιομηχανικής ή βιοτεχνικής δραστηριότητας ή άσκησης επαγγέλματος, με σκοπό την προώθηση της παροχής αγαθών ή υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων ακινήτων, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, έναντι πληρωμής.
- ι) «συγκεκριμευμένη οπτικοακουστική εμπορική ανακοίνωση»: η προφορική ή οπτική παρουσίαση σε προγράμματα εμπορευμάτων, υπηρεσιών, της επωνυμίας, του εμπορικού σήματος ή των δραστηριοτήτων ενός παραγωγού εμπορευμάτων ή ενός παρόχου υπηρεσιών, εφόσον η παρουσίαση αυτή γίνεται από τον πάροχο υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων για διαφημιστικό σκοπό και ενδέχεται να παραπλανήσει το κοινό όσον αφορά τον χαρακτήρα αυτής της παρουσίας. Παρουσίαση αυτού του είδους θεωρείται ότι γίνεται σκοπίμως, ιδίως όταν γίνεται έναντι πληρωμής ή αναλόγου ανταλλάγματος.
- ια) «χορηγία»: κάθε συνεισφορά δημοσίων ή ιδιωτικών επιχειρήσεων ή φυσικών προσώπων, που δεν παρέχουν υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων ή δεν παράγουν οπτικοακουστικά έργα, για τη χρηματοδότηση υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων ή προγραμμάτων, με σκοπό την προώθηση της επωνυμίας, του εμπορικού σήματος, της εικόνας, των δραστηριοτήτων ή των προϊόντων τους.
- ιβ) «τηλεπώληση»: άμεσες προσφορές που εκπέμπονται προς το κοινό με σκοπό την παροχή αγαθών ή υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων ακινήτων, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, έναντι πληρωμής.
- ιγ) «τοποθέτηση προϊόντος»: κάθε μορφή οπτικοακουστικής εμπορικής ανακοίνωσης που συνίσταται στην παρουσίαση ή στην αναφορά προϊόντος, υπηρεσίας ή του αντίστοιχου εμπορικού σήματος ώστε να εμφανίζεται εντός προγράμματος, έναντι πληρωμής ή αναλόγου ανταλλάγματος.
- ιδ) «ευρωπαϊκά έργα»:
- i) έργα προέλευσης κρατών μελών.
 - ii) έργα προέλευσης ευρωπαϊκών τρίτων κρατών τα οποία είναι μέρη της ευρωπαϊκής σύμβασης για τη διασυνοριακή τηλεόραση του Συμβουλίου της Ευρώπης και πληρούν τις προϋποθέσεις της παραγράφου 3.
 - iii) έργα συμπαραγωγής στο πλαίσιο συμφωνιών που αφορούν τον οπτικοακουστικό τομέα, και έχουν συναφθεί μεταξύ της Ένωσης και τρίτων χωρών, τα οποία πληρούν τους όρους που καθορίζονται σε καθεμία από τις εν λόγω συμφωνίες.
2. Η εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 1 στοιχείο ιδ) σημεία ii) και iii), προϋποθέτει ότι τα έργα προέλευσης κρατών μελών δεν υπόκεινται σε μέτρα που εισάγουν διακρίσεις στις εν λόγω τρίτες χώρες.
3. Τα έργα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο ιδ) σημεία i) και ii), είναι έργα τα οποία πραγματοποιούνται κυρίως από δημιουργούς και εργαζομένους που κατοικούν σε ένα ή περισσότερα από τα κράτη τα οποία αναφέρονται στις εν λόγω διατάξεις, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούν μία εκ των τριών ακόλουθων προϋποθέσεων:
- i) πραγματοποιούνται από έναν ή περισσότερους παραγωγούς εγκατεστημένους σε ένα ή περισσότερα από αυτά τα κράτη.

ii) η παραγωγή των έργων αυτών επιβλέπεται και ελέγχεται πραγματικά από έναν ή περισσότερους παραγωγούς εγκατεστημένους σε ένα ή περισσότερα από αυτά τα κράτη·

iii) οι συμπαραγωγοί των εν λόγω κρατών συνεισφέρουν τα μέγιστα στις συνολικές δαπάνες συμπαραγωγής και η συμπαραγωγή δεν ελέγχεται από έναν ή περισσότερους παραγωγούς εγκατεστημένους εκτός των εν λόγω κρατών.

4. Τα έργα τα οποία δεν είναι ευρωπαϊκά κατά την έννοια της παραγράφου 1 στοιχείο ιδ), αλλά παράγονται στο πλαίσιο διμερών συμφωνιών συμπαραγωγής που συνάπτονται μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών, λογίζονται ως ευρωπαϊκά, εφόσον οι συμπαραγωγοί από την Ένωση συνεισφέρουν το μεγαλύτερο μέρος του συνολικού κόστους παραγωγής και η παραγωγή δεν ελέγχεται από έναν ή περισσότερους παραγωγούς εγκατεστημένους εκτός της επικράτειας των κρατών μελών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 2

1. Κάθε κράτος μέλος μεριμνά ώστε όλες οι υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων οι οποίες μεταδίδονται από πάροχους υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων που υπάγονται στη δικαιοδοσία του, να τηρούν τους κανόνες δικαίου που ισχύουν σε αυτό το κράτος μέλος για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων που απευθύνονται στο κοινό.

2. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ως πάροχοι υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων που υπάγονται στη δικαιοδοσία ενός κράτους μέλους νοούνται οποιοδήποτε από τους ακόλουθους:

α) εκείνοι οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι στο κράτος μέλος αυτό σύμφωνα με την παράγραφο 3·

β) εκείνοι στους οποίους εφαρμόζεται η παράγραφος 4.

3. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ένας πάροχος υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων θεωρείται ότι είναι εγκατεστημένος σε ένα κράτος μέλος στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) ο πάροχος υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων έχει τα κεντρικά γραφεία του σε αυτό το κράτος μέλος και οι συντακτικές αποφάσεις για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων λαμβάνονται στο κράτος μέλος αυτό·

β) εάν ένας πάροχος υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων έχει τα κεντρικά γραφεία του σε ένα κράτος μέλος αλλά οι συντακτικές αποφάσεις για την υπηρεσία οπτικοακουστικών μέσων λαμβάνονται σε άλλο κράτος μέλος, ο πάροχος αυτός θεωρείται ότι είναι εγκατεστημένος στο κράτος μέλος στο οποίο εργάζεται ένα σημαντικό τμήμα του προσωπικού του που ασχολείται με τη δραστηριότητα της υπηρεσίας οπτικοακουστικών μέσων. Εάν ένα σημαντικό τμήμα του προσωπικού του, το οποίο ασχολείται με τη δραστηριότητα της υπηρεσίας οπτικοακουστικών μέσων, εργάζεται σε καθένα από τα κράτη μέλη αυτά, ο πάροχος υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων θεωρείται ότι είναι εγκατεστημένος στο κράτος μέλος όπου έχει τα κεντρικά γραφεία του. Εάν ένα σημαντικό τμήμα του προσωπικού που ασχολείται με τη δραστηριότητα της υπηρεσίας οπτικοακουστικών μέσων, δεν εργάζεται σε κανένα από αυτά τα κράτη μέλη, ο πάροχος υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων θεωρείται ότι είναι εγκατεστημένος στο κράτος μέλος στο οποίο εργάζεται σε κανένα από αυτά τα κράτη μέλη, ο πάροχος υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων θεωρείται ότι είναι εγκατεστημένος στο κράτος μέλος στο οποίο αρχισε, για πρώτη φορά, τη δραστηριότητά του, σύμφωνα με το δικαίο εκείνου του κράτους μέλους, εφόσον διατηρεί σταθερό και πραγματικό δεσμό με την οικονομία του κράτους μέλους αυτού·

γ) εάν ένας πάροχος υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων έχει τα κεντρικά γραφεία του σε ένα κράτος μέλος, αλλά οι αποφάσεις για την υπηρεσία οπτικοακουστικών μέσων λαμβάνονται σε τρίτη χώρα, ή αντιστρόφως, θεωρείται ότι είναι εγκατεστημένος στο συγκεκριμένο κράτος μέλος, εφόσον ένα σημαντικό τμήμα του προσωπικού του το οποίο ασχολείται με τη δραστηριότητα της υπηρεσίας οπτικοακουστικών μέσων εργάζεται σε αυτό το κράτος μέλος.

4. Οι πάροχοι υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων, στους οποίους δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 3, θεωρούνται ότι υπόκεινται στη δικαιοδοσία ενός κράτους μέλους στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) χρησιμοποιούν ανερχόμενη ζεύξη προς δορυφόρο (up-link) που ανήκει σε αυτό το κράτος μέλος·

β) μολονότι δεν χρησιμοποιούν ανερχόμενη ζεύξη προς δορυφόρο (up-link) που ανήκει σε αυτό το κράτος μέλος, χρησιμοποιούν δορυφορικό δυναμικό ευρισκόμενο σε αυτό το κράτος μέλος.

5. Σε περίπτωση που δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστεί σύμφωνα με τις παραγράφους 3 και 4 ποιο κράτος μέλος έχει τη δικαιοδοσία, αρμόδιο είναι το κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο πάροχος υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων κατά την έννοια των άρθρων 49 έως 55 της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

6. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων που απευθύνονται αποκλειστικά προς τρίτες χώρες και των οποίων δεν γίνεται άμεση ή έμμεση λήψη με συνήθη καταναλωτικό εξοπλισμό από το κοινό σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη.

Άρθρο 3

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την ελευθερία λήψεως και δεν περιορίζουν την αναμετάδοση στο έδαφός τους υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων που προέρχονται από άλλα κράτη μέλη, για λόγους που εμπίπτουν στα πεδία τα οποία διέπει η παρούσα οδηγία.

2. Όσον αφορά τις τηλεοπτικές εκπομπές, τα κράτη μέλη μπορούν προσωρινά να παρεκκλίνουν από την παράγραφο 1, αν συντρέχουν οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) μια τηλεοπτική εκπομπή προερχόμενη από άλλο κράτος μέλος παραβαίνει προφανώς, σοβαρώς και βαρέως το άρθρο 27 παράγραφοι 1 ή 2 ή/και το άρθρο 6·

β) ο τηλεοπτικός οργανισμός παρέβη την (τις) διάταξη(εις) του στοιχείου α) τουλάχιστον δύο φορές εντός των δώδεκα προηγούμενων μηνών·

γ) το συγκεκριμένο κράτος μέλος έχει κοινοποιήσει, γραπτώς, στον τηλεοπτικό οργανισμό και στην Επιτροπή τις καταγγελλόμενες παραβάσεις, καθώς και τα μέτρα που σκοπεύει να λάβει σε περίπτωση νέας παράβασης·

δ) οι διαβουλεύσεις με το κράτος μέλος μετάδοσης και την Επιτροπή δεν κατέληξαν σε φιλικό διακανονισμό, εντός 15 ημερών από την κοινοποίηση που προβλέπεται στο στοιχείο γ), και η καταγγελλόμενη παράβαση εξακολουθεί.

Εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση των μέτρων που λαμβάνει το κράτος μέλος, η Επιτροπή αποφασίζει αν τα μέτρα συμβιβάζονται προς το δίκαιο της Ένωσης. Εάν αποφασίσει ότι τα μέτρα δεν συμβιβάζονται προς το δίκαιο της Ένωσης, ζητείται από το κράτος μέλος να άρει κατεπειγόντως τα εν λόγω μέτρα.

3. Η παράγραφος 2 ισχύει υπό την επιφύλαξη της εφαρμογής οιασδήποτε διαδικασίας, προσφυγής ή κύρωσης για τις εν λόγω παραβάσεις εντός του κράτους μέλους στη δικαιοδοσία του οποίου υπάγεται ο σχετικός τηλεοπτικός οργανισμός.

4. Όσον αφορά τις κατά παραγγελία υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων, τα κράτη μέλη μπορούν να παρεκκλίνουν από την παράγραφο 1 σε σχέση με συγκεκριμένη υπηρεσία, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθοι όροι:

α) τα μέτρα:

i) είναι αναγκαία για έναν από τους ακόλουθους λόγους:

— δημόσια τάξη, ιδίως πρόληψη, έρευνα, εξιχνίαση και δίωξη εγκλημάτων, στα οποία περιλαμβάνονται η προστασία των ανηλικών και η καταπολέμηση της πρόκλησης μίσους λόγω φυλής, φύλου, θρησκείας ή εθνικότητας, καθώς και οι παραβιάσεις της ανθρώπινης αξιοπρέπειας που αφορούν μεμονωμένα πρόσωπα,

— προστασία της δημόσιας υγείας,

— δημόσια ασφάλεια, συμπεριλαμβανομένης της προάσπισης της εθνικής ασφάλειας και άμυνας,

— προστασία του καταναλωτή, περιλαμβανομένου και του επενδυτή.

ii) στρέφονται κατά μιας κατά παραγγελία υπηρεσίας οπτικοακουστικών μέσων η οποία βλάπτει τους στόχους που αναφέρονται στο σημείο i) ή συνιστά σοβαρό κίνδυνο που απειλεί να βλάψει τους προαναφερόμενους στόχους·

iii) να είναι ανάλογα προς τους στόχους αυτούς·

β) πριν από τη λήψη των εν λόγω μέτρων και ανεξαρτήτως τυχόν δικαστικών διαδικασιών, συμπεριλαμβανομένων των προκαταρκτικών διαδικασιών και ενεργειών που αναλαμβάνονται στα πλαίσια ποινικών ερευνών, το κράτος μέλος:

i) έχει ζητήσει από το κράτος μέλος στη δικαιοδοσία του οποίου υπάγεται ο πάροχος υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων, να λάβει μέτρα και το τελευταίο δεν έλαβε μέτρα ή τα μέτρα ήταν ανεπαρκή·

ii) έχει κοινοποιήσει στην Επιτροπή και στο κράτος μέλος, στη δικαιοδοσία του οποίου υπάγεται ο πάροχος υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων, την πρόθεσή του να λάβει τέτοια μέτρα.

5. Τα κράτη μέλη μπορούν, σε επείγουσες περιπτώσεις, να παρεκκλίνουν από τους όρους που αναφέρονται στην παράγραφο 4 (στοιχείο β). Στην περίπτωση αυτή, τα μέτρα πρέπει να κοινοποιούνται το συντομότερο δυνατό στην Επιτροπή και στο κράτος μέλος στη δικαιοδοσία του οποίου υπάγεται ο πάροχος υπηρεσιών, αναφέροντας τους λόγους για τους οποίους το κράτος μέλος κρίνει ότι πρόκειται για επείγουσα περίπτωση.

6. Με την επιφύλαξη του δικαιώματος του κράτους μέλους να λάβει τα μέτρα των παραγράφων 4 και 5, η Επιτροπή εξετάζει τη συμβατότητα των κοινοποιηθέντων μέτρων προς το ενωσιακό δίκαιο, το ταχύτερο δυνατό. Εάν συμπεράνει ότι τα μέτρα δεν συμβιβάζονται με το ενωσιακό δίκαιο, η Επιτροπή ζητεί από το εν λόγω κράτος μέλος να μη λάβει τα προβλεπόμενα μέτρα ή να τερματίσει επείγοντως τα ληφθέντα μέτρα.

Άρθρο 4

1. Τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια, όσον αφορά παρόχους υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους, να προβλέπουν λεπτομερέστερους ή αυστηρότερους κανόνες στα πεδία που καλύπτει η παρούσα οδηγία, υπό την προϋπόθεση ότι οι κανόνες αυτοί συνάδουν με το ενωσιακό δίκαιο.

2. Σε περιπτώσεις κατά τις οποίες ένα κράτος μέλος:

α) κάνει χρήση της δυνατότητας που του παρέχεται μέσω της παραγράφου 1 για τη θέσπιση λεπτομερέστερων ή αυστηρότερων κανόνων γενικού δημοσίου συμφέροντος και

β) εκτιμά ότι ένας τηλεοπτικός οργανισμός ο οποίος εμπίπτει στη δικαιοδοσία άλλου κράτους μέλους παρέχει τηλεοπτική εκπομπή η οποία κατευθύνεται στο σύνολό της ή κατά το μεγαλύτερο μέρος της στην επικράτεια του,

μπορεί να έλθει σε επαφή με το κράτος μέλος που έχει δικαιοδοσία προκειμένου να εξεύρουν αμοιβαία ικανοποιητική λύση σε προβλήματα που ανακύπτουν. Αφού λάβει τεκμηριωμένο αίτημα από το πρώτο κράτος μέλος, το κράτος μέλος που έχει δικαιοδοσία καλεί τον τηλεοπτικό οργανισμό να συμμορφωθεί προς τους εν λόγω κανόνες γενικού δημοσίου συμφέροντος. Το κράτος μέλος που έχει δικαιοδοσία ενημερώνει εντός δύο μηνών το πρώτο κράτος μέλος σχετικά με τα αποτελέσματα που είχε το αίτημά του. Οιοδήποτε των κρατών μελών μπορεί να ζητήσει από την επιτροπή επαφών που συστήνεται βάσει του άρθρου 29 να εξετάσει την υπόθεση.

3. Το πρώτο κράτος μέλος μπορεί να λάβει μέτρα κατά του εν λόγω τηλεοπτικού οργανισμού στην περίπτωση που εκτιμήσει ότι:

α) τα αποτελέσματα που επετεύχθησαν κατόπιν εφαρμογής της παραγράφου 2 δεν είναι ικανοποιητικά και

β) ο εν λόγω τηλεοπτικός οργανισμός έχει εγκατασταθεί στο κράτος μέλος που έχει τη δικαιοδοσία με σκοπό να παρακάμψει τους αυστηρότερους κανόνες, στους τομείς που συντονίζει η παρούσα οδηγία, οι οποίοι θα ίσχυαν στην περίπτωση του εάν είχε εγκατασταθεί στο πρώτο κράτος μέλος.

Τα μέτρα αυτά πρέπει να είναι αντικειμενικά αναγκαία, να εφαρμόζονται κατά τρόπο που δεν επιφέρει διακρίσεις και να είναι ανάλογα προς τους επιδιωκόμενους στόχους τους.

4. Τα κράτη μέλη δύνανται να λαμβάνουν μέτρα κατ' εφαρμογή της παραγράφου 3 μόνον εφόσον πληρούνται οι ακόλουθοι όροι:

α) έχουν κοινοποιήσει στην Επιτροπή και στο κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο τηλεοπτικός οργανισμός, την πρόθεσή τους να λάβουν τα μέτρα αυτά θεμελιώνοντας επίσης τους λόγους στους οποίους στηρίζουν την εκτίμησή τους και

β) η Επιτροπή έχει αποφασίσει ότι τα μέτρα είναι συμβατά με το ενωσιακό δίκαιο και ιδίως ότι οι εκτιμήσεις του κράτους μέλους το οποίο λαμβάνει τα εν λόγω μέτρα σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 3 είναι ορθώς θεμελιωμένες.

5. Η Επιτροπή αποφασίζει εντός τριμήνου μετά την κοινοποίηση που προβλέπεται στην παράγραφο 4 στοιχείο α). Εάν η Επιτροπή αποφασίσει ότι τα μέτρα δεν είναι συμβατά με το κοινοτικό δίκαιο, το εν λόγω κράτος μέλος δεν λαμβάνει τα προτεινόμενα μέτρα.

6. Τα κράτη μέλη μεριμνούν, με κατάλληλα μέσα και στα πλαίσια της νομοθεσίας τους, ώστε οι πάροχοι υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους να τηρούν τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας.

7. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν καθεστῶτα συρρύνισης ή/και αυτορρύνισης σε εθνικό επίπεδο στους τομείς που συντονίζει η παρούσα οδηγία στον βαθμό που τα νομικά τους συστήματα το επιτρέπουν. Τα εν λόγω καθεστῶτα πρέπει να είναι ευρύτερα αποδεκτά από τους κύριους ενδιαφερόμενους στα οικεία κράτη μέλη και να προβλέπεται η ουσιαστική επιβολή της εφαρμογής τους.

8. Εκτός εάν ορίζεται άλλως στην παρούσα οδηγία, εφαρμόζεται η οδηγία 2000/31/ΕΚ. Σε περίπτωση σύγκρουσης μεταξύ διάταξης της οδηγίας 2000/31/ΕΚ και διάταξης της παρούσας οδηγίας, εφαρμόζονται οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας, εκτός εάν η παρούσα οδηγία ορίζει άλλως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΕΣ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΟΠΤΙΚΟ-ΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ

Άρθρο 5

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι πάροχοι υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους να διαθέτουν

στους αποδέκτες μιας υπηρεσίας εύκολη, άμεση και μόνιμη πρόσβαση τουλάχιστον στις ακόλουθες πληροφορίες:

α) την επωνυμία του παρόχου υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων·

β) τη γεωγραφική διεύθυνση όπου είναι εγκατεστημένος ο πάροχος υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων·

γ) στοιχεία του παρόχου υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων, συμπεριλαμβανομένης της διεύθυνσης ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή του δικτυακού τόπου του, ώστε να είναι δυνατή η ταχεία, άμεση και αποτελεσματική επαφή μαζί του·

δ) κατά περίπτωση, τον αρμόδιο ρυθμιστικό ή εποπτικό φορέα.

Άρθρο 6

Τα κράτη μέλη μεριμνούν με τα ενδεδειγμένα μέσα ώστε οι υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων που παρέχονται από παρόχους υπό τη δικαιοδοσία τους να μην περιέχουν οποιαδήποτε πρόκληση μίσους βάσει φυλής, φύλου, θρησκείας ή εθνικότητας.

Άρθρο 7

Τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν τους παρόχους υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων που υπόκεινται στη δικαιοδοσία τους να μεριμνήσουν ώστε οι υπηρεσίες τους να καταστούν σταδιακά προσβάσιμες στους ανθρώπους με οπτική ή ακουστική αναπηρία.

Άρθρο 8

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι πάροχοι υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων υπό τη δικαιοδοσία τους να μη μεταδίδουν κινηματογραφικά έργα εκτός των συμφωνημένων με τους κατόχους των δικαιωμάτων χρονικών περιόδων.

Άρθρο 9

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις που μεταδίδονται από παρόχους που βρίσκονται υπό τη δικαιοδοσία τους να πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) οι οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις να αναγνωρίζονται εύκολα ως τέτοιες. Οι συγκεκριμένες οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις απαγορεύονται·

β) οι οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις απαγορεύεται να χρησιμοποιούν τεχνικές που απευθύνονται στο υποσυνείδητο·

γ) οι οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις απαγορεύεται:

i) να θίγουν τον σεβασμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας·

ii) να εισάγουν ή να προάγουν διακρίσεις βάσει φύλου, φυλετικής ή εθνικής καταγωγής, εθνικότητας, θρησκείας ή πεποιθήσεων, αναπηρίας, ηλικίας ή σεξουαλικού προσανατολισμού·

- iii) να ενθαρρύνουν τρόπους συμπεριφοράς επιζήμιους για την υγεία ή την ασφάλεια·
- iv) να ενθαρρύνουν τρόπους συμπεριφοράς καταφανώς επιβλαβείς για την προστασία του περιβάλλοντος·
- δ) απαγορεύονται όλες οι μορφές οπτικοακουστικών εμπορικών ανακοινώσεων για τσιγάρα και λοιπά προϊόντα καπνού·
- ε) οι οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις για αλκοολούχα ποτά απαγορεύεται να απευθύνονται ειδικά σε ανήλικους και να ενθαρρύνουν υπέρμετρη κατανάλωση των ποτών αυτών·
- στ) απαγορεύονται οι οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις για φάρμακα και θεραπευτικές αγωγές που διατίθενται μόνο με ιατρική συνταγή στο κράτος μέλος στη δικαιοδοσία του οποίου υπάγεται ο πάροχος υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων·
- ζ) οι οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις απαγορεύεται να θίγουν ηθικά ή σωματικά τους ανήλικους. Κατά συνέπεια, δεν τους παρακινούν ευθέως στην αγορά ή ενοίκιαση προϊόντος ή υπηρεσίας εκμεταλλευόμενες την απειρία ή την ευπιστία τους, δεν τους ενθαρρύνουν ευθέως να πείσουν τους γονείς τους ή άλλους για την αγορά των διαφημιζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών, δεν εκμεταλλεύονται την ιδιαίτερη εμπιστοσύνη των ανηλικών στους γονείς, τους διδάσκοντες ή σε άλλα πρόσωπα, και δεν παρουσιάζουν αναίτια ανήλικους σε επικίνδυνες καταστάσεις.
2. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή ενθαρρύνουν τους παρόχους υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων να αναπτύξουν κώδικες δεοντολογίας σχετικά με τις ακατάλληλες οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις, οι οποίες συνοδεύουν ή περιλαμβάνονται σε προγράμματα για παιδιά, σχετικά με τρόφιμα και ποτά που περιέχουν συστατικά και ουσίες με επιπτώσεις στη διατροφή και τη φυσιολογία, ιδίως συστατικά και ουσίες, όπως τα λιπαρά, τα κορεσμένα λιπαρά, τα trans-λιπαρά οξέα, το αλάτι/νάτριο και τα σάκχαρα, των οποίων δεν συνιστάται η υπερβολική κατανάλωση στη συνολική διαίτα.

Άρθρο 10

1. Οι υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων ή τα προγράμματα που δέχονται χορηγία πρέπει να πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
- α) το περιεχόμενό τους και, όσον αφορά τις τηλεοπτικές εκπομπές, ο προγραμματισμός τους δεν επιτρέπεται σε καμία περίπτωση να επηρεάζεται κατά τρόπον ώστε να θίγεται η ευθύνη και η συντακτική ανεξαρτησία του παρόχου υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων·
- β) δεν επιτρέπεται να παρακινούν ευθέως σε αγορά ή μίσθωση προϊόντων ή υπηρεσιών, ιδίως μέσω συγκεκριμένων διαφημιστικών αναφορών σε αυτά τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες·
- γ) οι θεατές πρέπει να ενημερώνονται σαφώς για την ύπαρξη συμφωνίας χορηγίας. Προγράμματα τα οποία δέχονται χορηγία πρέπει να επισημαίνονται σαφώς με την επωνυμία, το λογότυπο

ή/και κάθε άλλο σύμβολο του χορηγού, όπως π.χ. αναφορά στο προϊόν ή τα προϊόντα ή στην υπηρεσία ή τις υπηρεσίες με διακριτικό σήμα κατά κατάλληλο τρόπο για προγράμματα, κατά την έναρξη, τη διάρκεια ή/και το τέλος των προγραμμάτων.

2. Οι υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων ή τα προγράμματα δεν επιτρέπεται να δέχονται χορηγία από επιχειρήσεις, των οποίων κύρια δραστηριότητα είναι η παρασκευή ή πώληση τσιγάρων και λοιπών προϊόντων καπνού.

3. Η χορηγία υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων ή προγραμμάτων από επιχειρήσεις των οποίων οι δραστηριότητες περιλαμβάνουν την παρασκευή ή πώληση φαρμάκων και θεραπευτικών αγωγών δύναται να προωθήσει το όνομα ή την εικόνα της επιχείρησης, αλλά όχι συγκεκριμένα φάρμακα ή θεραπευτικές αγωγές που διατίθενται μόνο με ιατρική συνταγή στο κράτος μέλος, στη δικαιοδοσία του οποίου υπάγεται ο πάροχος υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων.

4. Προγράμματα ειδησεογραφίας και επικαιρότητας δεν δέχονται χορηγία. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν την απαγόρευση της εμφάνισης λογότυπου χορηγίας κατά τη διάρκεια παιδικών προγραμμάτων, ντοκιμαντέρ και θρησκευτικών προγραμμάτων.

Άρθρο 11

1. Οι παράγραφοι 2, 3 και 4 έχουν εφαρμογή μόνον σε προγράμματα που δημιουργήθηκαν μετά τη 19η Δεκεμβρίου 2009.
2. Απαγορεύεται η τοποθέτηση προϊόντος.
3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2, η τοποθέτηση προϊόντος είναι αποδεκτή, εκτός αν ένα κράτος μέλος αποφασίσει διαφορετικά στις κατωτέρω περιπτώσεις:
- α) σε κινηματογραφικά έργα, ταινίες και σίριαλ για υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων, αθλητικά προγράμματα και ελαφρά ψυχαγωγικά προγράμματα·
- β) σε περιπτώσεις που δεν υπάρχει πληρωμή αλλά μόνο δωρεάν παροχή ορισμένων προϊόντων ή υπηρεσιών, όπως διευκολύνσεις στην παραγωγή ή βραβεία, με σκοπό να περιληφθούν σε πρόγραμμα.

Η παρέκκλιση που προβλέπεται στο στοιχείο α) δεν ισχύει για τα προγράμματα για παιδιά.

Τα προγράμματα που περιλαμβάνουν τοποθέτηση προϊόντος πληρούν τουλάχιστον όλες τις ακόλουθες απαιτήσεις:

- α) το περιεχόμενό τους και, όσον αφορά τις τηλεοπτικές εκπομπές, ο προγραμματισμός τους σε καμία περίπτωση δεν επηρεάζεται κατά τρόπον ώστε να θίγεται η ευθύνη και η συντακτική ανεξαρτησία του παρόχου υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων·
- β) δεν παρακινούν ευθέως σε αγορά ή μίσθωση προϊόντων ή υπηρεσιών, ιδίως μέσω ειδικών διαφημιστικών αναφορών σε αυτά τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες·
- γ) δεν δίνουν υπερβολική προβολή σε αυτά τα προϊόντα·

δ) οι θεατές ενημερώνονται σαφώς για την ύπαρξη τοποθέτησης προϊόντος. Προγράμματα τα οποία περιλαμβάνουν τοποθέτηση προϊόντος επισημαίνονται σαφώς με την επωνυμία, κατά την έναρξη και το τέλος του προγράμματος και όταν το πρόγραμμα ξαναρχίσει έπειτα από διαφημιστικό διάλειμμα για την αποφυγή οποιασδήποτε σύγχυσης εκ μέρους των θεατών.

Κατ' εξαίρεση, τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν την παρέκκλιση από τις απαιτήσεις του στοιχείου δ), υπό τον όρο ότι το εν λόγω πρόγραμμα δεν είναι παραγωγή ούτε ανάθεση του ίδιου του παρόχου υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων ή επιχείρησης συνδεδεμένης με τον πάροχο υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων.

4. Εν πάση περιπτώσει, τα προγράμματα δεν περιλαμβάνουν τοποθέτηση προϊόντος:

- α) για προϊόντα καπνού ή τσιγάρων ή τοποθέτηση προϊόντων από επιχειρήσεις των οποίων κύρια δραστηριότητα είναι η παρασκευή ή πώληση τσιγάρων και λοιπών προϊόντων καπνού,
- β) ειδικών φαρμακευτικών προϊόντων ή θεραπευτικών αγωγών που διατίθενται μόνο με ιατρική συνταγή στο κράτος μέλος στη δικαιοδοσία του οποίου υπάγεται ο πάροχος υπηρεσιών μέσων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΕΣ ΜΟΝΟ ΣΤΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΟΠΤΙΚΟ-ΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ

Άρθρο 12

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα ενδεδειγμένα μέτρα για να εξασφαλίζουν ότι οι κατά παραγγελία υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων οι οποίες παρέχονται από παρόχους υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους και οι οποίες θα μπορούσαν να βλάψουν σοβαρά τη φυσική, πνευματική ή ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων, παρέχονται κατά τρόπο που να διασφαλίζει ότι οι ανήλικοι δεν βλέπουν ή δεν ακούν κατά κανόνα τις εν λόγω κατά παραγγελία υπηρεσίες.

Άρθρο 13

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι κατά παραγγελία υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων που παρέχονται από παρόχους υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους να προωθούν, όπου είναι εφικτό και χρησιμοποιώντας ενδεδειγμένα μέσα, την παραγωγή ευρωπαϊκών έργων και την πρόσβαση σε αυτά. Η προώθηση αυτή θα μπορούσε να αφορά, μεταξύ άλλων, την οικονομική συμβολή των εν λόγω υπηρεσιών για την παραγωγή και την απόκτηση δικαιωμάτων ευρωπαϊκών έργων ή το μερίδιο συμμετοχής ή/και την προβολή ευρωπαϊκών έργων στον κατάλογο των προγραμμάτων που προσφέρει η κατά παραγγελία υπηρεσία οπτικοακουστικών μέσων.

2. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν έκθεση στην Επιτροπή, το αργότερο στις 19 Δεκεμβρίου 2011 και εφεξής ανά τετραετία, σχετικά με την υλοποίηση της παραγράφου 1.

3. Η Επιτροπή, με βάση πληροφορίες που παρέχουν τα κράτη μέλη και ανεξάρτητη μελέτη, υποβάλλει έκθεση προς το Ευρωπαϊκό

Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την υλοποίηση της παραγράφου 1, συνεκτιμώντας τις εξελίξεις στην αγορά και την τεχνολογία καθώς και τον στόχο της πολιτισμικής πολυμορφίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΤΟΜΩΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΩΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑΣ ΣΤΙΣ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΕΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ

Άρθρο 14

1. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να λαμβάνει μέτρα σύμφωνα με το ενωσιακό δίκαιο για να εξασφαλίζει ότι οι τηλεοπτικοί οργανισμοί που υπάγονται στη δικαιοδοσία του δεν μεταδίδουν κατ' αποκλειστικότητα εκδηλώσεις οι οποίες θεωρούνται από το εν λόγω κράτος μέλος ως μείζονος σημασίας για την κοινωνία, κατά τρόπον ώστε μια σημαντική μερίδα του κοινού στο εν λόγω κράτος μέλος να εμποδίζεται να παρακολουθήσει τις εκδηλώσεις αυτές μέσω ζωντανής ή αναμεταδιδόμενης κάλυψης σε δωρεάν τηλεοπτικό πρόγραμμα. Σε περίπτωση που πράξει κάτι τέτοιο, το οικείο κράτος μέλος καταρτίζει κατάλογο των εθνικών ή μη εθνικών εκδηλώσεων τις οποίες θεωρεί ως μείζονος σημασίας για την κοινωνία. Πράττει τούτο με σαφή και διαφανή τρόπο και εγκαίρως. Επίσης, το οικείο κράτος μέλος καθορίζει εάν οι εκδηλώσεις αυτές πρέπει να είναι διαθέσιμες για ολική ή μερική ζωντανή κάλυψη ή, όπου είναι αναγκαίο ή σκόπιμο για αντικειμενικούς λόγους δημοσίου συμφέροντος, ολική ή μερική αναμεταδιδόμενη κάλυψη.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν αμέσως στην Επιτροπή τα τυχόν μέτρα που έχουν λάβει ή που πρόκειται να λάβουν δυνάμει της παραγράφου 1. Εντός τριών μηνών από την κοινοποίηση, η Επιτροπή επαληθεύει ότι τα μέτρα είναι συμβατά με το ενωσιακό δίκαιο και τα γνωστοποιεί στα άλλα κράτη μέλη. Ζητεί τη γνώμη της επιτροπής που έχει συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 29. Δημοσιεύει αμέσως τα ληφθέντα μέτρα στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* και άπαξ τουλάχιστον του έτους ενοποιημένο κατάλογο των μέτρων που έχουν ληφθεί από τα κράτη μέλη.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν με κατάλληλα μέσα, στο πλαίσιο της νομοθεσίας τους, ότι οι τηλεοπτικοί οργανισμοί που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους δεν ασκούν αποκλειστικά δικαιώματα τα οποία έχουν αποκτήσει μετά τις 18 Δεκεμβρίου 2007 κατά τρόπον ώστε μια σημαντική μερίδα του κοινού σε άλλο κράτος μέλος να στερείται της δυνατότητας να παρακολουθήσει εκδηλώσεις οι οποίες έχουν καθοριστεί από το άλλο κράτος μέλος, σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2, μέσω ολικής ή μερικής ζωντανής κάλυψης ή, όπου είναι αναγκαίο ή σκόπιμο για αντικειμενικούς λόγους δημοσίου συμφέροντος, ολικής ή μερικής αναμεταδιδόμενης κάλυψης σε δωρεάν τηλεοπτικό πρόγραμμα όπως ορίζεται από το εν λόγω άλλο κράτος μέλος σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Άρθρο 15

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, για σκοπούς σύντομων ανταποκρίσεων επικαιρότητας, οι τηλεοπτικοί οργανισμοί που είναι εγκατεστημένοι στην Ένωση να έχουν πρόσβαση υπό δικαίους, εύλογους και ίσους όρους, σε διοργανώσεις μεγάλου ενδιαφέροντος για το κοινό, που μεταδίδονται αποκλειστικά από τηλεοπτικό οργανισμό ο οποίος υπάγεται στη δικαιοδοσία τους.

2. Εάν άλλος τηλεοπτικός οργανισμός εγκατεστημένος στο ίδιο κράτος μέλος με τον τηλεοπτικό οργανισμό που ζητεί πρόσβαση, έχει αποκτήσει τα αποκλειστικά δικαιώματα της εκδήλωσης με μεγάλο ενδιαφέρον για το κοινό, η πρόσβαση πρέπει να ζητηθεί από τον πρώτο οργανισμό.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η πρόσβαση αυτή να εξασφαλίζεται δίνοντας στους τηλεοπτικούς οργανισμούς τη δυνατότητα να επιλέξουν ελεύθερα σύντομα αποσπάσματα από το σήμα του εκπέμποντος τηλεοπτικού οργανισμού αναφέροντας, εκτός εάν κάτι τέτοιο είναι πρακτικώς αδύνατον, τουλάχιστον την πηγή τους.

4. Εναλλακτικά προς την παράγραφο 3, τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίσουν ισοδύναμο σύστημα που καθιστά με άλλα μέσα δυνατή την πρόσβαση υπό δικαίους, εύλογους και ισότιμους όρους.

5. Τα αποσπάσματα αυτά χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για τα γενικά ειδησεογραφικά προγράμματα και μπορούν να χρησιμοποιούνται σε κατά παραγγελία υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων μόνο εάν το ίδιο πρόγραμμα προσφέρεται σε μαγνητοσκόπηση από τον ίδιο πάροχο υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας.

6. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 1 έως 5, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν, σύμφωνα με τα συστήματα δικαίου και τις νομικές πρακτικές τους, ότι καθορίζονται οι λεπτομέρειες και οι όροι που αφορούν την παροχή αυτών των σύντομων αποσπασμάτων, ιδίως δε οιοσδήποτε αντισταθμιστικές ρυθμίσεις, ο μέγιστος χρόνος διάρκειας των σύντομων αποσπασμάτων, και τα χρονικά όρια που αφορούν τη μετάδοσή τους. Εφόσον προβλέπεται αποζημίωση, αυτή δεν υπερβαίνει τα πρόσθετα έξοδα που προκύπτουν άμεσα από την παροχή της πρόσβασης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΠΡΩΩΘΗΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Άρθρο 16

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν, κάθε φορά που αυτό είναι εφικτό και με κατάλληλα μέσα, ώστε οι τηλεοπτικοί οργανισμοί να αφιερώνουν σε ευρωπαϊκά έργα, το μεγαλύτερο ποσοστό του χρόνου εκπομπής τους, εκτός του χρόνου που διατίθεται στις ειδήσεις, τις αθλητικές εκδηλώσεις, τις διαφημίσεις ή τις υπηρεσίες τηλεκειμενογραφίας και τηλεπώλησης. Το ποσοστό αυτό, λαμβανομένων υπόψη των ευθυνών του τηλεοπτικού οργανισμού έναντι του κοινού του όσον αφορά την ενημερωτική, εκπαιδευτική, πολιτιστική και ψυχαγωγική αποστολή του, πρέπει να επιτευχθεί σταδιακά βάσει κατάλληλων κριτηρίων.

2. Όταν το ποσοστό που ορίζεται στην παράγραφο 1 δεν μπορεί να επιτευχθεί, τότε το ποσοστό αυτό δεν θα πρέπει να είναι κατώτερο από εκείνο που διαπιστώθηκε κατά μέσο όρο το 1988 στο συγκεκριμένο κράτος μέλος.

Ωστόσο, όσον αφορά την Ελλάδα και την Πορτογαλία, το έτος 1988 αντικαθίσταται από το έτος 1990.

3. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή, ανά διετία, με εναρκτήρια ημερομηνία την 3η Οκτωβρίου 1991 έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος άρθρου και του άρθρου 17.

Η έκθεση αυτή περιλαμβάνει ιδίως μια στατιστική κατάσταση σχετικά με την επίτευξη του ποσοστού που αναφέρεται στο παρόν άρθρο και στο άρθρο 17 για κάθε τηλεοπτικό πρόγραμμα που εμπίπτει στη δικαιοδοσία του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, τους λόγους για τους οποίους, σε κάθε περίπτωση, δεν κατέστη δυνατό να επιτευχθεί το ποσοστό αυτό, καθώς και τα μέτρα που ελήφθησαν ή που προβλέπονται για την επίτευξή του.

Η Επιτροπή γνωστοποιεί αυτές τις εκθέσεις στα άλλα κράτη μέλη και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, συνοδευόμενες, οσάκις απαιτείται, από σχετική γνωμοδότηση. Η Επιτροπή μεριμνά για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου και του άρθρου 17 σύμφωνα με τις διατάξεις της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Επιτροπή μπορεί ιδίως να λαμβάνει υπόψη, στη γνωμοδότησή της, τον πρόοδο που έχει επιτευχθεί σε σύγκριση με τα προηγούμενα έτη, το μερίδιο των έργων που μεταδίδονται για πρώτη φορά στον προγραμματισμό, τις ιδιαίτερες συνθήκες λειτουργίας των νέων τηλεοπτικών οργανισμών και την ειδική κατάσταση των χωρών που έχουν λίγες δυνατότητες οπτικοακουστικής παραγωγής ή περιορισμένη γλωσσική εμβέλεια.

Άρθρο 17

Τα κράτη μέλη μεριμνούν, κάθε φορά που αυτό είναι εφικτό και με τα κατάλληλα μέσα, ώστε οι τηλεοπτικοί οργανισμοί να αφιερώνουν τουλάχιστον 10 % του χρόνου εκπομπής τους, εκτός του χρόνου που διατίθεται στις ειδήσεις, τις αθλητικές εκδηλώσεις, τα τηλεοπτικά παιχνίδια, τις διαφημίσεις ή τις υπηρεσίες τηλεκειμενογραφίας και τηλεπώλησης, ή, εναλλακτικά, κατ' επιλογή του κράτους μέλους, το 10 % τουλάχιστον του προϋπολογισμού των προγραμμάτων τους, σε ευρωπαϊκά έργα παραγωγών ανεξαρτήτων από τηλεοπτικούς οργανισμούς. Το ποσοστό αυτό, λαμβανομένων υπόψη των ευθυνών των τηλεοπτικών οργανισμών έναντι του κοινού τους όσον αφορά την ενημερωτική, εκπαιδευτική, πολιτιστική και ψυχαγωγική αποστολή τους, πρέπει να επιτευχθεί σταδιακά βάσει κατάλληλων κριτηρίων· πρέπει να επιτευχθεί αφιερώνοντας κατάλληλο ποσοστό σε πρόσθετα έργα, δηλαδή σε έργα που μεταδίδονται εντός πέντε ετών από την παραγωγή τους.

Άρθρο 18

Το παρόν κεφάλαιο δεν εφαρμόζεται στις τηλεοπτικές εκπομπές που απευθύνονται σε τοπικά ακροατήρια και δεν αποτελούν μέρος εθνικού δικτύου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΗ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ ΚΑΙ ΤΗΛΕΠΩΛΗΣΗ

Άρθρο 19

1. Η τηλεοπτική διαφήμιση και οι τηλεπωλήσεις πρέπει να είναι άμεσα αναγνωρίσιμες και διακριτές από το συντακτικό περιεχόμενο. Με την επιφύλαξη της χρήσης νέων διαφημιστικών τεχνικών, η τηλεοπτική διαφήμιση και οι τηλεπωλήσεις διακρίνονται σαφώς από τα άλλα μέρη της υπηρεσίας του προγράμματος μέσω οπτικών ή/και ακουστικών ή/και χωρικών μέσων.

2. Τα μεμονωμένα διαφημιστικά μηνύματα και τα μηνύματα τηλεπώλησης, εξαιρουμένων των μεταδόσεων αθλητικών εκδηλώσεων, παραμένουν εξαιρεση.

Άρθρο 20

1. Εφόσον κατά τη διάρκεια των προγραμμάτων παρεμβάλλονται διαφημίσεις ή τηλεπωλήσεις, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να μη θίγεται η ακεραιότητα των προγραμμάτων, λαμβάνοντας υπόψη τις φυσικές παύσεις και τη διάρκεια και τη φύση του σχετικού προγράμματος, καθώς και τα δικαιώματα των δικαιούχων.

2. Η μετάδοση τηλεοπτικών ταινιών (εκτός των σειρών αυτοτελών εκπομπών, των σίριαλ και των ντοκιμαντέρ), κινηματογραφικών έργων και ειδησεογραφικών προγραμμάτων είναι δυνατόν να διακόπτεται για διαφημίσεις ή/και τηλεπωλήσεις μία φορά για κάθε προγραμματισμένη χρονική περίοδο 30 λεπτών τουλάχιστον. Η μετάδοση παιδικών προγραμμάτων είναι δυνατόν να διακόπτεται για διαφημίσεις ή/και τηλεπωλήσεις μία φορά για κάθε προγραμματισμένη χρονική περίοδο διάρκειας τουλάχιστον 30 λεπτών, εφόσον η προγραμματισμένη διάρκεια του προγράμματος υπερβαίνει τα 30 λεπτά. Απαγορεύεται η παρεμβολή διαφημίσεων ή τηλεπωλήσεων κατά τη διάρκεια θρησκευτικών τελετών.

Άρθρο 21

Απαγορεύεται η τηλεπώληση φαρμάκων για τα οποία απαιτείται άδεια εμπορίας κατά την έννοια της οδηγίας 2001/83/EK καθώς και η τηλεπώληση θεραπευτικών αγωγών.

Άρθρο 22

Η τηλεοπτική διαφήμιση και τηλεπώληση αλκοολούχων ποτών πρέπει να τηρεί τα ακόλουθα κριτήρια:

- α) να μην απευθύνεται ειδικά στους ανήλικους ούτε, ιδίως, να εμφανίζει ανήλικους να καταναλώνουν τέτοια ποτά·
- β) να μη συσχετίζει την κατανάλωση αλκοολούχων ποτών με βελτιωμένες σωματικές επιδόσεις ή την οδήγηση οχημάτων·
- γ) να μην προκαλεί την εντύπωση ότι η κατανάλωση αλκοολούχων ποτών ευνοεί την κοινωνική ή σεξουαλική επιτυχία·
- δ) να μην αφήνει να υπονοηθεί ότι τα αλκοολούχα ποτά έχουν θεραπευτικές ιδιότητες ή ότι επιδρούν ως διεγερτικά, ηρεμιστικά ή καταπραϊντικά·
- ε) να μην ενθαρρύνει την άμετρη κατανάλωση αλκοολούχων ποτών και να μη δίνει αρνητική εικόνα της αποχής από την κατανάλωσή τους ή της μετρημένης κατανάλωσής τους·
- στ) να μην τονίζει ως προτέρημα των ποτών την υψηλή περιεκτικότητά τους σε οινόπνευμα.

Άρθρο 23

1. Η αναλογία του χρόνου μετάδοσης διαφημιστικών μηνυμάτων και μηνυμάτων τηλεπώλησης μέσα σε κάθε δεδομένη ωρολογιακή ώρα δεν πρέπει να υπερβαίνει το 20 %.

2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται όσον αφορά ανακοινώσεις που γίνονται από τηλεοπτικό οργανισμό για τα δικά του προγράμματα και δευτερευόντα προϊόντα που προέρχονται απευθείας από τα προγράμματα αυτά, ανακοινώσεις χορηγίας και τοποθέτηση προϊόντος.

Άρθρο 24

Τα παράθυρα τηλεπώλησης πρέπει να διακρίνονται σαφώς ως τέτοια με οπτικά και ακουστικά μέσα και να έχουν ελάχιστη αδιάλειπτη διάρκεια 15 λεπτών.

Άρθρο 25

Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται, τηρουμένων των αναλογιών, σε τηλεοπτικούς σταθμούς αποκλειστικά αφιερωμένους στη διαφήμιση και στην τηλεπώληση καθώς και σε τηλεοπτικούς σταθμούς αποκλειστικά αφιερωμένους στην αυτοπροβολή.

Ωστόσο, το κεφάλαιο VI καθώς και τα άρθρα 20 και 23 δεν εφαρμόζονται στους εν λόγω τηλεοπτικούς σταθμούς.

Άρθρο 26

Με την επιφύλαξη του άρθρου 4, τα κράτη μέλη δύνανται, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη το ενωσιακό δίκαιο, να καθορίζουν όρους διαφορετικούς από εκείνους του άρθρου 20 παράγραφος 2 και του άρθρου 23 όσον αφορά τηλεοπτικές εκπομπές που απευθύνονται αποκλειστικά στην εθνική επικράτεια και οι οποίες δεν είναι δυνατόν να λαμβάνονται, άμεσα ή έμμεσα, από το κοινό σε ένα ή περισσότερα άλλα κράτη μέλη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII**ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΑΝΗΛΙΚΩΝ ΣΕ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΕΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ****Άρθρο 27**

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι οι εκπομπές των τηλεοπτικών οργανισμών που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους δεν περιλαμβάνουν προγράμματα τα οποία ενδέχεται να βλάψουν σοβαρά τη σωματική, πνευματική ή ηθική ανάπτυξη των ανηλικών, και ιδίως προγράμματα που περιέχουν πορνογραφικές σκηνές ή σκηνές αδικαιολόγητης βίας.

2. Τα μέτρα που προβλέπονται στην παράγραφο 1 επεκτείνονται επίσης και σε άλλα προγράμματα τα οποία ενδέχεται να βλάψουν τη σωματική, πνευματική ή ηθική ανάπτυξη των ανηλικών, εκτός αν εξασφαλίζεται, δι' επιλογής της ώρας της εκπομπής ή με άλλα τεχνικής φύσεως μέτρα, ότι στην περιοχή μετάδοσης οι ανήλικοι δεν βλέπουν ή δεν ακούν κατά κανόνα τις εκπομπές αυτές.

3. Επί πλέον, όταν τα προγράμματα αυτά μεταδίδονται με μη κωδικοποιημένη μορφή, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να προηγηθεί ακουστική προειδοποίηση ή να αναγνωρίζονται από την παρουσία ενός οπτικού συμβόλου καθ' όλη τη διάρκειά τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΧ

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΑΠΑΝΤΗΣΗΣ ΣΕ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΕΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ

Άρθρο 28

1. Με την επιφύλαξη άλλων αστικών, διοικητικών ή ποινικών διατάξεων που θεσπίζουν τα κράτη μέλη, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, ανεξάρτητα από την ιδιαιτερίειά του, του οποίου θίγονται τα νόμιμα συμφέροντα, και ιδίως η τιμή και η υπόληψή του διά της αναφοράς εσφαλμένων στοιχείων κατά τη διάρκεια τηλεοπτικού προγράμματος, πρέπει να έχει δικαίωμα απάντησης ή δικαίωμα προσφυγής σε ισοδύναμα μέτρα. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η πραγματική άσκηση του δικαιώματος απάντησης ή δικαιώματος προσφυγής σε ισοδύναμα μέτρα, να μην παρεμποδίζεται από την επιβολή παράλογων προϋποθέσεων ή όρων. Η απάντηση μεταδίδεται εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος αφότου απεδείχθη το βάσιμο του αιτήματος και σε χρονική στιγμή και κατά τρόπο ανταποκρινόμενο προς την εκπομπή στην οποία αναφέρεται το αίτημα.

2. Το δικαίωμα απάντησης ή προσφυγής σε ισοδύναμα μέτρα μπορεί να ασκείται έναντι όλων των τηλεοπτικών οργανισμών που υπάγονται στη δικαιοδοσία ενός κράτους μέλους.

3. Τα κράτη μέλη εκδίδουν τις αναγκαίες διατάξεις για τη θέσπιση του δικαιώματος αυτού ή των μέτρων αυτών και ορίζουν τη διαδικασία άσκησής τους. Συγκεκριμένα, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να παρέχεται επαρκής προθεσμία για την άσκηση του δικαιώματος απάντησης ή προσφυγής σε ισοδύναμα μέτρα, και οι λεπτομέρειες εφαρμογής να επιτρέπουν την κατάλληλη άσκηση αυτού του δικαιώματος από φυσικά ή νομικά πρόσωπα που κατοικούν ή είναι εγκατεστημένα σε άλλα κράτη μέλη.

4. Το αίτημα για άσκηση του δικαιώματος απάντησης ή προσφυγής σε ισοδύναμα μέτρα μπορεί να απορριφθεί αν δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1, εάν συνεπάγεται αξιόποινη πράξη, εάν μπορεί να στοιχειοθετήσει αστική ευθύνη του τηλεοπτικού οργανισμού ή εάν αντικείται στα χρηστά ήθη.

5. Προβλέπονται διαδικασίες για την άσκηση δικαστικής προσφυγής προς επίλυση των διαφορών που προκύπτουν από την άσκηση του δικαιώματος απάντησης ή προσφυγής σε ισοδύναμα μέτρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Χ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΑΦΩΝ

Άρθρο 29

1. Στα πλαίσια της Επιτροπής, συνιστάται επιτροπή επαφών η οποία απαρτίζεται από εκπροσώπους των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών. Η επιτροπή επαφών προεδρεύεται από εκπρόσωπο της Επιτροπής και συνέρχεται είτε με πρωτοβουλία του είτε κατόπιν αιτήσεως της αντιπροσωπείας ενός κράτους μέλους.

2. Τα καθήκοντα της επιτροπής επαφών είναι τα ακόλουθα:

α) να διευκολύνει την αποτελεσματική εφαρμογή της παρούσας οδηγίας με τακτικές διαβουλεύσεις για όλα τα πρακτικά προβλήματα που ανακύπτουν κατά την εφαρμογή της, και ιδίως κατά την εφαρμογή του άρθρου 2, καθώς και για όλα τα ζητήματα για τα οποία κρίνεται χρήσιμη η ανταλλαγή απόψεων·

β) να εκδίδει γνωμοδοτήσεις εξ΄ ιδίας πρωτοβουλίας ή κατόπιν αιτήσεως της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή εκ μέρους των κρατών μελών της παρούσας οδηγίας·

γ) να αποτελεί τον χώρο ανταλλαγής απόψεων για τα θέματα που θα πρέπει να καλύπτονται από τις εκθέσεις που υποβάλλουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 και σχετικά με τη μεθοδολογία τους·

δ) να συζητά τα αποτελέσματα των τακτικών διαβουλεύσεων της Επιτροπής με τους εκπροσώπους των τηλεοπτικών οργανισμών, τους παραγωγούς, τους καταναλωτές, τους κατασκευαστές, τους παρέχοντες υπηρεσίες και τα συνδικάτα και τους καλλιτεχνικούς δημιουργούς·

ε) να διευκολύνει την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ κρατών μελών και της Επιτροπής όσον αφορά την κατάσταση και την εξέλιξη των ρυθμιστικών δραστηριοτήτων των υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων, λαμβάνοντας υπόψη την πολιτική της Ένωσης στον οπτικοακουστικό τομέα, καθώς και τις σχετικές εξελίξεις στον τεχνικό τομέα·

στ) να εξετάζει όλες τις εξελίξεις του τομέα για τις οποίες κρίνεται χρήσιμη η ανταλλαγή απόψεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΧΙ

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ

Άρθρο 30

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για να παρέχουν στα λοιπά κράτη μέλη και στην Επιτροπή τις απαραίτητες πληροφορίες για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, ιδίως των άρθρων 2, 3 και 4, μεταξύ άλλων μέσω των αρμόδιων ανεξάρτητων ρυθμιστικών φορέων τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΧΙΙ

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 31

Για τους τομείς που δεν συντονίζονται από την παρούσα οδηγία, η οδηγία δεν θίγει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των κρατών μελών που απορρέουν από υπάρχουσες συμβάσεις στον τομέα των τηλεπικοινωνιών και των τηλεοπτικών δραστηριοτήτων.

Άρθρο 32

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 33

Το αργότερο στις 19 Δεκεμβρίου 2011, και στη συνέχεια ανά τριετία, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, όπως τροποποιήθηκε, και, εφόσον απαιτείται, διατυπώνει περαιτέρω προτάσεις για την προσαρμογή της στις εξελίξεις στο πεδίο των υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων, ιδίως υπό το φως των πρόσφατων τεχνολογικών εξελίξεων, της ανταγωνιστικότητας του τομέα και των επιπέδων της παιδείας για τα μέσα σε όλα τα κράτη μέλη.

Η έκθεση αυτή πρέπει να περιλαμβάνει επίσης αξιολόγηση όσον αφορά το ζήτημα των διαφημίσεων που συνοδεύουν ή και περιέχονται σε παιδικά προγράμματα, και ιδίως το κατά πόσον οι ποσοτικοί και ποιοτικοί κανόνες που θέτει η παρούσα οδηγία πέτυχαν το απαιτούμενο επίπεδο προστασίας.

Άρθρο 34

Η οδηγία 89/552/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με τις οδηγίες που παρατίθενται στο παράρτημα Ι μέρος Α, καταργείται, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών όσον αφορά στις προθεσμίες ενσωμάτωσης στο εθνικό δίκαιο των οδηγιών που παρατίθενται στο παράρτημα Ι μέρος Β.

Οι αναφορές στην καταργούμενη οδηγία νοούνται ως αναφορές στην παρούσα οδηγία και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας που εμφανίζεται στο παράρτημα ΙΙ.

Άρθρο 35

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 36

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Στρασβούργο, 10 Μαρτίου 2010.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
J. BUZEK

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
D. LÓPEZ GARRIDO

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΜΕΡΟΣ Α

Καταργούμενη οδηγία με κατάλογο των διαδοχικών τροποποιήσεών της

(που αναφέρονται στο άρθρο 34)

Οδηγία 89/552/ΕΟΚ του Συμβουλίου
(ΕΕ L 298 της 17.10.1989, σ. 23).

Οδηγία 97/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και
του Συμβουλίου
(ΕΕ L 202 της 30.7.1997, σ. 60).

Οδηγία 2007/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου
(ΕΕ L 332 της 18.12.2007, σ. 27). Μόνον το άρθρο 1

ΜΕΡΟΣ Β

Κατάλογος ημερομηνιών ενσωμάτωσης στο εθνικό δίκαιο

(που αναφέρονται στο άρθρο 34)

Οδηγία	Ημερομηνία ενσωμάτωσης
89/552/ΕΟΚ	3 Οκτωβρίου 1991
97/36/ΕΚ	31 Δεκεμβρίου 1998
2007/65/ΕΚ	19 Δεκεμβρίου 2009

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ

Οδηγία 89/552/ΕΟΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 1 εισαγωγικές λέξεις	Άρθρο 1 παράγραφος 1 εισαγωγικές λέξεις
Άρθρο 1 στοιχείο α) εισαγωγικές λέξεις	Άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο α) εισαγωγικές λέξεις
Άρθρο 1 στοιχείο α) πρώτο εδάφιο	Άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο i)
Άρθρο 1 στοιχείο α) δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο ii)
Άρθρο 1 στοιχεία β) έως ιγ)	Άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία β) έως ιγ)
Άρθρο 1 στοιχείο ιδ) σημείο i) εισαγωγικές λέξεις	Άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο ιδ) εισαγωγικές λέξεις
Άρθρο 1 στοιχείο ιδ) σημείο i) πρώτο εδάφιο	Άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο ιδ) σημείο i)
Άρθρο 1 στοιχείο ιδ) σημείο i) δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο ιδ) σημείο ii)
Άρθρο 1 στοιχείο ιδ) σημείο i) τρίτο εδάφιο	Άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο ιδ) σημείο iii)
Άρθρο 1 στοιχείο ιδ) σημείο i) τέταρτο εδάφιο	Άρθρο 1 παράγραφος 2
Άρθρο 1 στοιχείο ιδ) σημείο ii) εισαγωγική φράση	Άρθρο 1 παράγραφος 3 εισαγωγική φράση
Άρθρο 1 στοιχείο ιδ) σημείο ii) πρώτο εδάφιο	Άρθρο 1 παράγραφος 3 σημείο i)
Άρθρο 1 στοιχείο ιδ) σημείο ii) δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 1 παράγραφος 3 σημείο ii)
Άρθρο 1 στοιχείο ιδ) σημείο ii) τρίτο εδάφιο	Άρθρο 1 παράγραφος 3 σημείο iii)
Άρθρο 1 στοιχείο ιδ) σημείο iii)	Άρθρο 1 παράγραφος 4
Άρθρο 2	Άρθρο 2
Άρθρο 2α παράγραφοι 1, 2 και 3	Άρθρο 3 παράγραφοι 1, 2 και 3
Άρθρο 2α παράγραφος 4 εισαγωγική φράση	Άρθρο 3 παράγραφος 4 εισαγωγική φράση
Άρθρο 2α παράγραφος 4 στοιχείο α)	Άρθρο 3 παράγραφος 4 στοιχείο α)
Άρθρο 2α παράγραφος 4 στοιχείο β) εισαγωγική φράση	Άρθρο 3 παράγραφος 4 στοιχείο β) εισαγωγική φράση
Άρθρο 2α παράγραφος 4 στοιχείο β) πρώτο εδάφιο	Άρθρο 3 παράγραφος 4 στοιχείο β) σημείο i)
Άρθρο 2α παράγραφος 4 στοιχείο β) δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 3 παράγραφος 4 στοιχείο β) σημείο ii)
Άρθρο 2α παράγραφοι 5 και 6	Άρθρο 3 παράγραφοι 5 και 6
Άρθρο 3	Άρθρο 4
Άρθρο 3α	Άρθρο 5
Άρθρο 3β	Άρθρο 6
Άρθρο 3γ	Άρθρο 7
Άρθρο 3δ	Άρθρο 8
Άρθρο 3ε	Άρθρο 9
Άρθρο 3στ	Άρθρο 10
Άρθρο 3ζ παράγραφος 1	Άρθρο 11 παράγραφος 2
Άρθρο 3ζ παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο εισαγωγική φράση	Άρθρο 11 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο εισαγωγική φράση
Άρθρο 3 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο πρώτο στοιχείο	Άρθρο 11 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο σημείο α)
Άρθρο 3 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο δεύτερο στοιχείο	Άρθρο 11 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο σημείο β)
Άρθρο 3 παράγραφος 2 δεύτερο, τρίτο και τέταρτο εδάφιο	Άρθρο 11 παράγραφος 3 δεύτερο, τρίτο και τέταρτο εδάφιο

Οδηγία 89/552/ΕΟΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 3ζ παράγραφος 3	Άρθρο 11 παράγραφος 4
Άρθρο 3ζ παράγραφος 4	Άρθρο 11 παράγραφος 1
Άρθρο 3η	Άρθρο 12
Άρθρο 3θ	Άρθρο 13
Άρθρο 3ι	Άρθρο 14
Άρθρο 3ια	Άρθρο 15
Άρθρο 4 παράγραφοι 1, 2 και 3	Άρθρο 16 παράγραφοι 1, 2 και 3
Άρθρο 4 παράγραφος 4	—
Άρθρο 5	Άρθρο 17
Άρθρο 9	Άρθρο 18
Άρθρο 10	Άρθρο 19
Άρθρο 11	Άρθρο 20
Άρθρο 14	Άρθρο 21
Άρθρο 15	Άρθρο 22
Άρθρο 18	Άρθρο 23
Άρθρο 18α	Άρθρο 24
Άρθρο 19	Άρθρο 25
Άρθρο 20	Άρθρο 26
Άρθρο 22	Άρθρο 27
Άρθρο 23	Άρθρο 28
Άρθρο 23α	Άρθρο 29
Άρθρο 23β	Άρθρο 30
Άρθρο 24	Άρθρο 31
—	Άρθρο 32
Άρθρο 26	Άρθρο 33
—	Άρθρο 34
—	Άρθρο 35
Άρθρο 27	Άρθρο 36
—	Παράρτημα Ι
—	Παράρτημα ΙΙ

I

(Legislative acts)

DIRECTIVES

DIRECTIVE 2010/13/EU OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL**of 10 March 2010****on the coordination of certain provisions laid down by law, regulation or administrative action in Member States concerning the provision of audiovisual media services (Audiovisual Media Services Directive)****(codified version)****(Text with EEA relevance)**

THE EUROPEAN PARLIAMENT AND THE COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION,

Having regard to the Treaty on the Functioning of the European Union, and in particular Articles 53(1) and 62 thereof,

Having regard to the proposal from the European Commission,

Acting in accordance with the ordinary legislative procedure ⁽¹⁾,

Whereas:

(1) Directive 89/552/EEC of the European Parliament and of the Council of 3 October 1989 on the coordination of certain provisions laid down by law, regulation or administrative action in Member States concerning the provision of audiovisual media services (Audiovisual Media Services Directive) ⁽²⁾ has been substantially amended several times ⁽³⁾. In the interests of clarity and rationality the said Directive should be codified.

(2) Audiovisual media services provided across frontiers by means of various technologies are one of the ways of pursuing the objectives of the Union. Certain measures

are necessary to permit and ensure the transition from national markets to a common programme production and distribution market, and to guarantee conditions of fair competition without prejudice to the public interest role to be discharged by the audiovisual media services.

(3) The Council of Europe has adopted the European Convention on Transfrontier Television.

(4) In the light of new technologies in the transmission of audiovisual media services, a regulatory framework concerning the pursuit of broadcasting activities should take account of the impact of structural change, the spread of information and communication technologies (ICT) and technological developments on business models, especially the financing of commercial broadcasting, and should ensure optimal conditions of competitiveness and legal certainty for Europe's information technologies and its media industries and services, as well as respect for cultural and linguistic diversity.

(5) Audiovisual media services are as much cultural services as they are economic services. Their growing importance for societies, democracy — in particular by ensuring freedom of information, diversity of opinion and media pluralism — education and culture justifies the application of specific rules to these services.

(6) Article 167(4) of the Treaty on the Functioning of the European Union requires the Union to take cultural aspects into account in its action under other provisions of that Treaty, in particular in order to respect and to promote the diversity of its cultures.

⁽¹⁾ Position of the European Parliament of 20 October 2009 (not yet published in the Official Journal) and Council Decision of 15 February 2010.

⁽²⁾ OJ L 298, 17.10.1989, p. 23. The original title of the act was 'Council Directive 89/552/EEC of 3 October 1989 on the coordination of certain provisions laid down by law, regulation or administrative action in Member States concerning the pursuit of television broadcasting activities'.

⁽³⁾ See Annex I, Part A.

- (7) In its resolutions of 1 December 2005 ⁽¹⁾ and 4 April 2006 ⁽²⁾ on the Doha Round and on the WTO Ministerial Conferences, the European Parliament called for basic public services, such as audiovisual services, to be excluded from liberalisation under the General Agreement on Trade in Services (GATS) negotiations. In its resolution of 27 April 2006 ⁽³⁾, the European Parliament supported the Unesco Convention on the Protection and Promotion of the Diversity of Cultural Expressions, which states in particular that 'cultural activities, goods and services have both an economic and a cultural nature, because they convey identities, values and meanings, and must therefore not be treated as solely having commercial value'. Council Decision 2006/515/EC of 18 May 2006 on the conclusion of the Convention on the Protection and Promotion of the Diversity of Cultural Expressions ⁽⁴⁾ approved the Unesco Convention on behalf of the Community. The Convention entered into force on 18 March 2007. This Directive respects the principles of that Convention.
- (8) It is essential for the Member States to ensure the prevention of any acts which may prove detrimental to freedom of movement and trade in television programmes or which may promote the creation of dominant positions which would lead to restrictions on pluralism and freedom of televised information and of the information sector as a whole.
- (9) This Directive is without prejudice to existing or future Union acts of harmonisation, in particular to satisfy mandatory requirements concerning the protection of consumers and the fairness of commercial transactions and competition.
- (10) Traditional audiovisual media services — such as television — and emerging on-demand audiovisual media services offer significant employment opportunities in the Union, particularly in small and medium-sized enterprises, and stimulate economic growth and investment. Bearing in mind the importance of a level playing-field and a true European market for audiovisual media services, the basic principles of the internal market, such as free competition and equal treatment, should be respected in order to ensure transparency and predictability in markets for audiovisual media services and to achieve low barriers to entry.
- (11) It is necessary, in order to avoid distortions of competition, improve legal certainty, help complete the internal market and facilitate the emergence of a single information area, that at least a basic tier of coordinated rules apply to all audiovisual media services, both television broadcasting (i.e. linear audiovisual media services) and on-demand audiovisual media services (i.e. non-linear audiovisual media services).
- (12) On 15 December 2003 the Commission adopted a Communication on the future of European regulatory audiovisual policy, in which it stressed that regulatory policy in that sector has to safeguard certain public interests, such as cultural diversity, the right to information, media pluralism, the protection of minors and consumer protection, and to enhance public awareness and media literacy, now and in the future.
- (13) The resolution of the Council and of the Representatives of the Governments of the Member States, meeting within the Council of 25 January 1999 concerning public service broadcasting ⁽⁵⁾, reaffirmed that the fulfilment of the mission of public service broadcasting requires that it continue to benefit from technological progress. The co-existence of private and public audiovisual media service providers is a feature which distinguishes the European audiovisual media market.
- (14) The Commission has adopted the initiative 'i2010: European Information Society' to foster growth and jobs in the information society and media industries. This is a comprehensive strategy designed to encourage the production of European content, the development of the digital economy and the uptake of ICT, against the background of the convergence of information society services and media services, networks and devices, by modernising and deploying all EU policy instruments: regulatory instruments, research and partnerships with industry. The Commission has committed itself to creating a consistent internal market framework for information society services and media services by modernising the legal framework for audiovisual services. The goal of the i2010 initiative will in principle be achieved by allowing industries to grow with only the necessary regulation, as well as allowing small start-up businesses, which are the wealth and job creators of the future, to flourish, innovate and create employment in a free market.
- (15) The European Parliament adopted on 4 September 2003 ⁽⁶⁾, 22 April 2004 ⁽⁷⁾ and 6 September 2005 ⁽⁸⁾ resolutions which in principle supported the general approach of basic rules for all audiovisual media services and additional rules for television broadcasting.

⁽¹⁾ OJ C 285 E, 22.11.2006, p. 126.

⁽²⁾ OJ C 293 E, 2.12.2006, p. 155.

⁽³⁾ OJ C 296 E, 6.12.2006, p. 104.

⁽⁴⁾ OJ L 201, 25.7.2006, p. 15.

⁽⁵⁾ OJ C 30, 5.2.1999, p. 1.

⁽⁶⁾ European Parliament resolution on Television without Frontiers (OJ C 76 E, 25.3.2004, p. 453).

⁽⁷⁾ European Parliament resolution on the risks of violation, in the EU and especially in Italy, of freedom of expression and information (Article 11(2) of the Charter of Fundamental Rights) (OJ C 104 E, 30.4.2004, p. 1026).

⁽⁸⁾ European Parliament resolution on the application of Articles 4 and 5 of Directive 89/552/EEC (Television without Frontiers), as amended by Directive 97/36/EC, for the period 2001-2002 (OJ C 193 E, 17.8.2006, p. 117).

- (16) This Directive enhances compliance with fundamental rights and is fully in line with the principles recognised by the Charter of Fundamental Rights of the European Union ⁽¹⁾, in particular Article 11 thereof. In this regard, this Directive should not in any way prevent Member States from applying their constitutional rules relating to freedom of the press and freedom of expression in the media.
- (17) This Directive should not affect the obligations on Member States arising from the application of Directive 98/34/EC of the European Parliament and of the Council of 22 June 1998 laying down a procedure for the provision of information in the field of technical standards and regulations and of rules on Information Society services ⁽²⁾. Accordingly, draft national measures applicable to on-demand audiovisual media services of a stricter or more detailed nature than those which are required to simply transpose Directive 2007/65/EC of the European Parliament and of the Council of 11 December 2007 amending Council Directive 89/552/EEC on the coordination of certain provisions laid down by law, regulation or administrative action in Member States concerning the pursuit of television broadcasting activities ⁽³⁾ should be subject to the procedural obligations established pursuant to Article 8 of Directive 98/34/EC.
- (18) Directive 2002/21/EC of the European Parliament and of the Council of 7 March 2002 on a common regulatory framework for electronic communications networks and services (Framework Directive) ⁽⁴⁾ according to its Article 1(3) is without prejudice to measures taken at Union or national level to pursue general interest objectives, in particular relating to content regulation and audiovisual policy.
- (19) This Directive does not affect the responsibility of the Member States and their authorities with regard to the organisation — including the systems of licensing, administrative authorisation or taxation — the financing and the content of programmes. The independence of cultural developments in the Member States and the preservation of cultural diversity in the Union therefore remain unaffected.
- (20) No provision of this Directive should require or encourage Member States to impose new systems of licensing or administrative authorisation on any type of audiovisual media service.
- (21) For the purposes of this Directive, the definition of an audiovisual media service should cover only audiovisual media services, whether television broadcasting or on-demand, which are mass media, that is, which are intended for reception by, and which could have a clear impact on, a significant proportion of the general public. Its scope should be limited to services as defined by the Treaty on the Functioning of the European Union and therefore should cover any form of economic activity, including that of public service enterprises, but should not cover activities which are primarily non-economic and which are not in competition with television broadcasting, such as private websites and services consisting of the provision or distribution of audiovisual content generated by private users for the purposes of sharing and exchange within communities of interest.
- (22) For the purposes of this Directive, the definition of an audiovisual media service should cover mass media in their function to inform, entertain and educate the general public, and should include audiovisual commercial communication but should exclude any form of private correspondence, such as e-mails sent to a limited number of recipients. That definition should exclude all services the principal purpose of which is not the provision of programmes, i.e. where any audiovisual content is merely incidental to the service and not its principal purpose. Examples include websites that contain audiovisual elements only in an ancillary manner, such as animated graphical elements, short advertising spots or information related to a product or non-audiovisual service. For these reasons, games of chance involving a stake representing a sum of money, including lotteries, betting and other forms of gambling services, as well as on-line games and search engines, but not broadcasts devoted to gambling or games of chance, should also be excluded from the scope of this Directive.
- (23) For the purposes of this Directive, the term 'audiovisual' should refer to moving images with or without sound, thus including silent films but not covering audio transmission or radio services. While the principal purpose of an audiovisual media service is the provision of programmes, the definition of such a service should also cover text-based content which accompanies programmes, such as subtitling services and electronic programme guides. Stand-alone text-based services should not fall within the scope of this Directive, which should not affect the freedom of the Member States to regulate such services at national level in accordance with the Treaty on the Functioning of the European Union.
- (24) It is characteristic of on-demand audiovisual media services that they are 'television-like', i.e. that they compete for the same audience as television broadcasts, and the nature and the means of access to the service would lead the user reasonably to expect regulatory protection within the scope of this Directive. In the light of this and in order to prevent disparities as regards free movement and competition, the concept of 'programme' should be interpreted in a dynamic way taking into account developments in television broadcasting.

⁽¹⁾ OJ C 364, 18.12.2000, p. 1.

⁽²⁾ OJ L 204, 21.7.1998, p. 37.

⁽³⁾ OJ L 332, 18.12.2007, p. 27.

⁽⁴⁾ OJ L 108, 24.4.2002, p. 33.

- (25) The concept of editorial responsibility is essential for defining the role of the media service provider and therefore for the definition of audiovisual media services. Member States may further specify aspects of the definition of editorial responsibility, notably the concept of 'effective control', when adopting measures to implement this Directive. This Directive should be without prejudice to the exemptions from liability established in Directive 2000/31/EC of the European Parliament and of the Council of 8 June 2000 on certain legal aspects of information society services, in particular electronic commerce, in the Internal Market (Directive on electronic commerce) ⁽¹⁾.
- (26) For the purposes of this Directive, the definition of media service provider should exclude natural or legal persons who merely transmit programmes for which the editorial responsibility lies with third parties.
- (27) Television broadcasting currently includes, in particular, analogue and digital television, live streaming, webcasting and near-video-on-demand, whereas video-on-demand, for example, is an on-demand audiovisual media service. In general, for television broadcasting or television programmes which are also offered as on-demand audiovisual media services by the same media service provider, the requirements of this Directive should be deemed to be met by the fulfilment of the requirements applicable to the television broadcast, i.e. linear transmission. However, where different kinds of services are offered in parallel, but are clearly separate services, this Directive should apply to each of the services concerned.
- (28) The scope of this Directive should not cover electronic versions of newspapers and magazines.
- (29) All the characteristics of an audiovisual media service set out in its definition and explained in recitals 21 to 28 should be present at the same time.
- (30) In the context of television broadcasting, the concept of simultaneous viewing should also cover quasi-simultaneous viewing because of the variations in the short time lag which occurs between the transmission and the reception of the broadcast due to technical reasons inherent in the transmission process.
- (31) A wide definition of audiovisual commercial communication should be laid down in this Directive, which should not however include public service announcements and charity appeals broadcast free of charge.
- (32) For the purposes of this Directive, 'European works' should be defined without prejudice to the possibility of Member States laying down a more detailed definition as regards media service providers under their jurisdiction, in compliance with Union law and account being taken of the objectives of this Directive.
- (33) The country of origin principle should be regarded as the core of this Directive, as it is essential for the creation of an internal market. This principle should be applied to all audiovisual media services in order to ensure legal certainty for media service providers as the necessary basis for new business models and the deployment of such services. It is also essential in order to ensure the free flow of information and audiovisual programmes in the internal market.
- (34) In order to promote a strong, competitive and integrated European audiovisual industry and enhance media pluralism throughout the Union, only one Member State should have jurisdiction over an audiovisual media service provider and pluralism of information should be a fundamental principle of the Union.
- (35) The fixing of a series of practical criteria is designed to determine by an exhaustive procedure that only one Member State has jurisdiction over a media service provider in connection with the provision of the services which this Directive addresses. Nevertheless, taking into account the case-law of the Court of Justice of the European Union and so as to avoid cases where there is a vacuum of jurisdiction, it is appropriate to refer to the criterion of establishment within the meaning of Articles 49 to 55 of the Treaty on the Functioning of the European Union as the final criterion determining the jurisdiction of a Member State.
- (36) The requirement that the originating Member State should verify that broadcasts comply with national law as coordinated by this Directive is sufficient under Union law to ensure free movement of broadcasts without secondary control on the same grounds in the receiving Member States. However, the receiving Member State may, exceptionally and under specific conditions, provisionally suspend the retransmission of televised broadcasts.
- (37) Restrictions on the free provision of on-demand audiovisual media services should only be possible in accordance with conditions and procedures replicating those already established by Article 3(4), (5) and (6) of Directive 2000/31/EC.
- (38) Technological developments, especially with regard to digital satellite programmes, mean that subsidiary criteria should be adapted in order to ensure suitable regulation and its effective implementation and to give players genuine power over the content of an audiovisual media service.

⁽¹⁾ OJ L 178, 17.7.2000, p. 1.

- (39) As this Directive concerns services offered to the general public in the Union, it should apply only to audiovisual media services that can be received directly or indirectly by the public in one or more Member States with standard consumer equipment. The definition of 'standard consumer equipment' should be left to the competent national authorities.
- (40) Articles 49 to 55 of the Treaty on the Functioning of the European Union lay down the fundamental right to freedom of establishment. Therefore, media service providers should in general be free to choose the Member States in which they establish themselves. The Court of Justice has also emphasised that 'the Treaty does not prohibit an undertaking from exercising the freedom to provide services if it does not offer services in the Member State in which it is established' ⁽¹⁾.
- (41) Member States should be able to apply more detailed or stricter rules in the fields coordinated by this Directive to media service providers under their jurisdiction, while ensuring that those rules are consistent with general principles of Union law. In order to deal with situations where a broadcaster under the jurisdiction of one Member State provides a television broadcast which is wholly or mostly directed towards the territory of another Member State, a requirement for Member States to cooperate with one another and, in cases of circumvention, the codification of the case-law of the Court of Justice ⁽²⁾, combined with a more efficient procedure, would be an appropriate solution that takes account of Member State concerns without calling into question the proper application of the country of origin principle. The concept of rules of general public interest has been developed by the Court of Justice in its case-law in relation to Articles 43 and 49 of the EC Treaty (now Articles 49 and 56 of the Treaty on the Functioning of the European Union) and includes, inter alia, rules on the protection of consumers, the protection of minors and cultural policy. The Member State requesting cooperation should ensure that the specific national rules in question are objectively necessary, applied in a non-discriminatory manner and proportionate.
- (42) A Member State, when assessing on a case-by-case basis whether a broadcast by a media service provider established in another Member State is wholly or mostly directed towards its territory, may refer to indicators such as the origin of the television advertising and/or subscription revenues, the main language of the service or the existence of programmes or commercial communications targeted specifically at the public in the Member State where they are received.
- (43) Under this Directive, notwithstanding the application of the country of origin principle, Member States may still take measures that restrict freedom of movement of television broadcasting, but only under the conditions and following the procedure laid down in this Directive. However, the Court of Justice has consistently held that any restriction on the freedom to provide services, such as any derogation from a fundamental principle of the Treaty, must be interpreted restrictively ⁽³⁾.
- (44) In its Communication to the European Parliament and to the Council on Better Regulation for Growth and Jobs in the European Union, the Commission stressed that a careful analysis of the appropriate regulatory approach is necessary, in particular, in order to establish whether legislation is preferable for the relevant sector and problem, or whether alternatives such as co-regulation or self-regulation should be considered. Furthermore, experience has shown that both co-regulation and self-regulation instruments, implemented in accordance with the different legal traditions of the Member States, can play an important role in delivering a high level of consumer protection. Measures aimed at achieving public interest objectives in the emerging audiovisual media services sector are more effective if they are taken with the active support of the service providers themselves. Thus self-regulation constitutes a type of voluntary initiative which enables economic operators, social partners, non-governmental organisations or associations to adopt common guidelines amongst themselves and for themselves.

Member States should, in accordance with their different legal traditions, recognise the role which effective self-regulation can play as a complement to the legislative and judicial and/or administrative mechanisms in place and its useful contribution to the achievement of the objectives of this Directive. However, while self-regulation might be a complementary method of implementing certain provisions of this Directive, it should not constitute a substitute for the obligations of the national legislator. Co-regulation gives, in its minimal form, a legal link between self-regulation and the national legislator in accordance with the legal traditions of the Member States. Co-regulation should allow for the possibility of State intervention in the event of its objectives not being met. Without prejudice to formal obligations of the Member States regarding transposition, this Directive encourages the use of co-regulation and self-regulation. This should neither oblige Member States to set up co-regulation and/or self-regulatory regimes nor disrupt or jeopardise current co-regulation

⁽¹⁾ Case C-56/96 *VT4 Ltd v Vlaamse Gemeenschap* [1997] ECR I-3143, paragraph 22; Case C-212/97 *Centros v Erhvervs-og Selskabsstyrelsen* [1999] ECR I-1459; see also: Case C-11/95 *Commission v Belgium* [1996] ECR I-4115; and Case C-14/96 *Paul Denuit* [1997] ECR I-2785.

⁽²⁾ Case C-212/97 *Centros v Erhvervs-og Selskabsstyrelsen*, cited above; Case 33/74 *Van Binsbergen v Bestuur van de Bedrijfsvereniging* [1974] ECR 1299; Case C-23/93 *TV 10 SA v Commissariaat voor de Media* [1994] ECR I-4795, paragraph 21.

⁽³⁾ Case C-355/98 *Commission v Belgium* [2000] ECR I-1221, paragraph 28; Case C-348/96 *Calfa* [1999] ECR I-11, paragraph 23.

or self-regulatory initiatives which are already in place within Member States and which are working effectively.

- (45) Because of the specific nature of audiovisual media services, especially the impact of these services on the way people form their opinions, it is essential for users to know exactly who is responsible for the content of these services. It is therefore important for Member States to ensure that users have easy and direct access at any time to information about the media service provider. It is for each Member State to decide the practical details as to how this objective can be achieved without prejudice to any other relevant provisions of Union law.
- (46) The right of persons with a disability and of the elderly to participate and be integrated in the social and cultural life of the Union is inextricably linked to the provision of accessible audiovisual media services. The means to achieve accessibility should include, but need not be limited to, sign language, subtitling, audio-description and easily understandable menu navigation.
- (47) 'Media literacy' refers to skills, knowledge and understanding that allow consumers to use media effectively and safely. Media-literate people are able to exercise informed choices, understand the nature of content and services and take advantage of the full range of opportunities offered by new communications technologies. They are better able to protect themselves and their families from harmful or offensive material. Therefore the development of media literacy in all sections of society should be promoted and its progress followed closely. The Recommendation of the European Parliament and of the Council of 20 December 2006 on the protection of minors and human dignity and on the right of reply in relation to the competitiveness of the European audiovisual and on-line information services industry ⁽¹⁾ already contains a series of possible measures for promoting media literacy such as, for example, continuing education of teachers and trainers, specific Internet training aimed at children from a very early age, including sessions open to parents, or organisation of national campaigns aimed at citizens, involving all communications media, to provide information on using the Internet responsibly.
- (48) Television broadcasting rights for events of high interest to the public may be acquired by broadcasters on an exclusive basis. However, it is essential to promote pluralism through the diversity of news production and programming across the Union and to respect the principles recognised by Article 11 of the Charter of Fundamental Rights of the European Union.
- (49) It is essential that Member States should be able to take measures to protect the right to information and to ensure wide access by the public to television coverage of national or non-national events of major importance for society, such as the Olympic Games, the football World Cup and the European football championship. To this end, Member States retain the right to take measures compatible with Union law aimed at regulating the exercise by broadcasters under their jurisdiction of exclusive broadcasting rights to such events.
- (50) It is necessary to make arrangements within a Union framework, in order to avoid potential legal uncertainty and market distortions and to reconcile the free circulation of television services with the need to prevent the possibility of circumvention of national measures protecting a legitimate general interest.
- (51) In particular, it is appropriate to lay down provisions concerning the exercise by broadcasters of exclusive broadcasting rights that they may have purchased to events considered to be of major importance for society in a Member State other than that having jurisdiction over the broadcasters. In order to avoid speculative rights purchases with a view to circumvention of national measures, it is necessary to apply those provisions to contracts entered into after the publication of Directive 97/36/EC of the European Parliament and of the Council ⁽²⁾ and concerning events which take place after the date of implementation. When contracts that predate the publication of that Directive are renewed, they are considered to be new contracts.
- (52) Events of major importance for society should, for the purposes of this Directive, meet certain criteria, that is to say be outstanding events which are of interest to the general public in the Union or in a given Member State or in an important component part of a given Member State and are organised in advance by an event organiser who is legally entitled to sell the rights pertaining to those events.
- (53) For the purposes of this Directive, 'free television' means broadcasting on a channel, either public or commercial, of programmes which are accessible to the public without payment in addition to the modes of funding of broadcasting that are widely prevailing in each Member State (such as licence fee and/or the basic tier subscription fee to a cable network).
- (54) Member States are free to take whatever measures they deem appropriate with regard to audiovisual media services which come from third countries and which do not satisfy the conditions laid down in Article 2, provided they comply with Union law and the international obligations of the Union.

⁽¹⁾ OJ L 378, 27.12.2006, p. 72.

⁽²⁾ OJ L 202, 30.7.1997, p. 60.

(55) In order to safeguard the fundamental freedom to receive information and to ensure that the interests of viewers in the Union are fully and properly protected, those exercising exclusive television broadcasting rights to an event of high interest to the public should grant other broadcasters the right to use short extracts for the purposes of general news programmes on fair, reasonable and non-discriminatory terms taking due account of exclusive rights. Such terms should be communicated in a timely manner before the event of high interest to the public takes place to give others sufficient time to exercise such a right. A broadcaster should be able to exercise this right through an intermediary acting specifically on its behalf on a case-by-case basis. Such short extracts may be used for EU-wide broadcasts by any channel including dedicated sports channels and should not exceed 90 seconds. The right of access to short extracts should apply on a trans-frontier basis only where it is necessary. Therefore a broadcaster should first seek access from a broadcaster established in the same Member State having exclusive rights to the event of high interest to the public.

The concept of general news programmes should not cover the compilation of short extracts into programmes serving entertainment purposes. The country of origin principle should apply to both the access to, and the transmission of, the short extracts. In a trans-frontier case, this means that the different laws should be applied sequentially. Firstly, for access to the short extracts the law of the Member State where the broadcaster supplying the initial signal (i.e. giving access) is established should apply. This is usually the Member State in which the event concerned takes place. Where a Member State has established an equivalent system of access to the event concerned, the law of that Member State should apply in any case. Secondly, for transmission of the short extracts, the law of the Member State where the broadcaster transmitting the short extracts is established should apply.

(56) The requirements of this Directive regarding access to events of high interest to the public for the purpose of short news reports should be without prejudice to Directive 2001/29/EC of the European Parliament and of the Council of 22 May 2001 on the harmonisation of certain aspects of copyright and related rights in the information society⁽¹⁾ and the relevant international conventions in the field of copyright and neighbouring rights. Member States should facilitate access to events of high interest to the public by granting access to the broadcaster's signal within the meaning of this Directive. However, they may choose other equivalent means within the meaning of this Directive. Such means include, inter alia, granting access to the venue of these events prior to granting access to the signal. Broadcasters should not be prevented from concluding more detailed contracts.

(57) It should be ensured that the practice of media service providers of providing their live television broadcast news programmes in the on-demand mode after live transmission is possible without having to tailor the individual programme by omitting the short extracts. This possibility should be restricted to the on-demand supply of the identical television broadcast programme by the same media service provider, so it may not be used to create new on-demand business models based on short extracts.

(58) On-demand audiovisual media services are different from television broadcasting with regard to the choice and control the user can exercise, and with regard to the impact they have on society⁽²⁾. This justifies imposing lighter regulation on on-demand audiovisual media services, which should comply only with the basic rules provided for in this Directive.

(59) The availability of harmful content in audiovisual media services is a concern for legislators, the media industry and parents. There will also be new challenges, especially in connection with new platforms and new products. Rules protecting the physical, mental and moral development of minors as well as human dignity in all audiovisual media services, including audiovisual commercial communications, are therefore necessary.

(60) Measures taken to protect the physical, mental and moral development of minors and human dignity should be carefully balanced with the fundamental right to freedom of expression as laid down in the Charter on Fundamental Rights of the European Union. The aim of those measures, such as the use of personal identification numbers (PIN codes), filtering systems or labelling, should thus be to ensure an adequate level of protection of the physical, mental and moral development of minors and human dignity, especially with regard to on-demand audiovisual media services. The Recommendation on the protection of minors and human dignity and on the right of reply already recognised the importance of filtering systems and labelling and included a number of possible measures for the benefit of minors, such as systematically supplying users with an effective, updatable and easy-to-use filtering system when they subscribe to an access provider or equipping the access to services specifically intended for children with automatic filtering systems.

⁽¹⁾ OJ L 167, 22.6.2001, p. 10.

⁽²⁾ Case C-89/04 *Mediakabel BV v Commissariaat voor de Media* [2005] ECR I-4891.

- (61) Media service providers under the jurisdiction of the Member States should in any case be subject to a ban on the dissemination of child pornography in accordance with the provisions of Council Framework Decision 2004/68/JHA of 22 December 2003 on combating the sexual exploitation of children and child pornography⁽¹⁾.
- (62) None of the provisions of this Directive that concern the protection of the physical, mental and moral development of minors and human dignity necessarily requires that the measures taken to protect those interests should be implemented through the prior verification of audiovisual media services by public bodies.
- (63) Coordination is needed to make it easier for persons and industries producing programmes having a cultural objective to take up and pursue their activities.
- (64) Minimum requirements in respect of all public or private Union television broadcasts for European audiovisual productions have been a means of promoting production, independent production and distribution in the abovementioned industries and are complementary to other instruments which are already or will be proposed to favour the same objective.
- (65) It is therefore necessary to promote markets of sufficient size for television productions in the Member States to recover necessary investments not only by establishing common rules opening up national markets but also by envisaging for European productions, where practicable and by appropriate means, a majority proportion in television broadcasts of all Member States. In order to allow the monitoring of the application of those rules and the pursuit of the objectives, Member States should provide the Commission with a report on the application of the proportions reserved for European works and independent productions in this Directive. For the calculation of such proportions, account should be taken of the specific situation of Greece and Portugal. The Commission should inform the other Member States of these reports accompanied, where appropriate, by an opinion taking account of, in particular, progress achieved in relation to previous years, the share of first broadcasts in the programming, the particular circumstances of new television broadcasters and the specific situation of countries with a low audiovisual production capacity or restricted language area.
- (66) It is important to seek appropriate instruments and procedures in accordance with Union law in order to promote the implementation of the objectives of this Directive with a view to adopting suitable measures to encourage the activity and development of European audiovisual production and distribution, particularly in countries with a low production capacity or a restricted language area.
- (67) The proportions of European works must be achieved taking economic realities into account. Therefore, a progressive system for achieving this objective is required.
- (68) A commitment, where practicable, to a certain proportion of broadcasts for independent productions, created by producers who are independent of broadcasters, will stimulate new sources of television production, especially the creation of small and medium-sized enterprises. It will offer new opportunities and marketing outlets to creative talents, to cultural professions and to employees in the cultural field.
- (69) On-demand audiovisual media services have the potential to partially replace television broadcasting. Accordingly, they should, where practicable, promote the production and distribution of European works and thus contribute actively to the promotion of cultural diversity. Such support for European works might, for example, take the form of financial contributions by such services to the production of and acquisition of rights in European works, a minimum share of European works in video-on-demand catalogues, or the attractive presentation of European works in electronic programme guides. It is important to re-examine regularly the application of the provisions relating to the promotion of European works by audiovisual media services. Within the framework of the reports provided for under this Directive, Member States should also take into account, in particular, the financial contribution by such services to the production and rights acquisition of European works, the share of European works in the catalogue of audiovisual media services, and the actual consumption of European works offered by such services.
- (70) When implementing Article 16, Member States should encourage broadcasters to include an adequate share of co-produced European works or of European works of non-domestic origin.
- (71) When defining 'producers who are independent of broadcasters' as referred to in Article 17, Member States should take appropriate account notably of criteria such as the ownership of the production company, the amount of programmes supplied to the same broadcaster and the ownership of secondary rights.
- (72) Channels broadcasting entirely in a language other than those of the Member States should not be covered by Articles 16 and 17 of this Directive. Nevertheless, where such a language or languages represent a substantial part but not all of the channel's transmission time, Articles 16 and 17 should not apply to that part of transmission time.

⁽¹⁾ OJ L 13, 20.1.2004, p. 44.

- (73) National support schemes for the development of European production may be applied in so far as they comply with Union law.
- (74) The objective of supporting audiovisual production in Europe can be pursued within the Member States in the framework of the organisation of their audiovisual media services, inter alia, through the definition of a public interest mission for certain media service providers, including the obligation to contribute substantially to investment in European production.
- (75) Media service providers, programme makers, producers, authors and other experts should be encouraged to develop more detailed concepts and strategies aimed at developing European audiovisual fiction films that are addressed to an international audience.
- (76) It is important to ensure that cinematographic works are transmitted within periods agreed between right holders and media service providers.
- (77) The question of specific time scales for each type of showing of cinematographic works is primarily a matter to be settled by means of agreements between the interested parties or professionals concerned.
- (78) In order to allow for an active policy in favour of a specific language, Member States remain free to lay down more detailed or stricter rules in particular on the basis of language criteria, as long as those rules are in conformity with Union law, and in particular are not applicable to the retransmission of broadcasts originating in other Member States.
- (79) The availability of on-demand audiovisual media services increases consumer choice. Detailed rules governing audiovisual commercial communication for on-demand audiovisual media services thus appear neither to be justified nor to make sense from a technical point of view. Nevertheless, all audiovisual commercial communication should respect not only the identification rules but also a basic tier of qualitative rules in order to meet clear public policy objectives.
- (80) As has been recognised by the Commission in its interpretative communication on certain aspects of the provisions on televised advertising in the 'Television without frontiers' Directive⁽¹⁾, the development of new advertising techniques and marketing innovations has created new effective opportunities for audiovisual commercial communications in traditional broadcasting services, potentially enabling them to compete better on a level playing-field with on-demand innovations.
- (81) Commercial and technological developments give users increased choice and responsibility in their use of audio-
- visual media services. In order to remain proportionate with the goals of general interest, regulation should allow a certain degree of flexibility with regard to television broadcasting. The principle of separation should be limited to television advertising and teleshopping, and product placement should be allowed under certain circumstances, unless a Member State decides otherwise. However, where product placement is surreptitious, it should be prohibited. The principle of separation should not prevent the use of new advertising techniques.
- (82) Apart from the practices that are covered by this Directive, Directive 2005/29/EC of the European Parliament and of the Council of 11 May 2005 concerning unfair business-to-consumer commercial practices in the internal market⁽²⁾ applies to unfair commercial practices, such as misleading and aggressive practices occurring in audiovisual media services. In addition, Directive 2003/33/EC of the European Parliament and of the Council of 26 May 2003 on the approximation of the laws, regulations and administrative provisions of the Member States relating to the advertising and sponsorship of tobacco products⁽³⁾, which prohibits advertising and sponsorship for cigarettes and other tobacco products in printed media, information society services and radio broadcasting, should be without prejudice to this Directive, in view of the special characteristics of audiovisual media services. Article 88(1) of Directive 2001/83/EC of the European Parliament and of the Council of 6 November 2001 on the Community code relating to medicinal products for human use⁽⁴⁾, which prohibits advertising to the general public of certain medicinal products, applies, as provided in paragraph 5 of that Article and without prejudice to Article 21 of this Directive. Furthermore, this Directive should be without prejudice to Regulation (EC) No 1924/2006 of the European Parliament and of the Council of 20 December 2006 on nutrition and health claims made on foods⁽⁵⁾.
- (83) In order to ensure that the interests of consumers as television viewers are fully and properly protected, it is essential for television advertising to be subject to a certain number of minimum rules and standards and that the Member States must maintain the right to set more detailed or stricter rules and in certain circumstances to lay down different conditions for television broadcasters under their jurisdiction.
- (84) Member States, with due regard to Union law and in relation to broadcasts intended solely for the national territory which may not be received, directly or indirectly, in one or more Member States, should be able to lay down different conditions for the insertion of advertising and different limits for the volume of advertising in order to facilitate these particular broadcasts.

⁽¹⁾ OJ C 102, 28.4.2004, p. 2.

⁽²⁾ OJ L 149, 11.6.2005, p. 22.

⁽³⁾ OJ L 152, 20.6.2003, p. 16.

⁽⁴⁾ OJ L 311, 28.11.2001, p. 67.

⁽⁵⁾ OJ L 404, 30.12.2006, p. 9.

- (85) Given the increased possibilities for viewers to avoid advertising through the use of new technologies such as digital personal video recorders and increased choice of channels, detailed regulation with regard to the insertion of spot advertising with the aim of protecting viewers is not justified. While the hourly amount of admissible advertising should not be increased, this Directive should give flexibility to broadcasters with regard to its insertion where this does not unduly impair the integrity of programmes.
- (86) This Directive is intended to safeguard the specific character of European television, where advertising is preferably inserted between programmes, and therefore limits possible interruptions to cinematographic works and films made for television as well as interruptions to some categories of programmes that need specific protection.
- (87) A limit of 20 % of television advertising spots and tele-shopping spots per clock hour, also applying during 'prime time', should be laid down. The concept of a television advertising spot should be understood as television advertising in the sense of point (i) of Article 1(1) having a duration of not more than 12 minutes.
- (88) It is necessary to prohibit all audiovisual commercial communication promoting cigarettes and other tobacco products including indirect forms of audiovisual commercial communication which, whilst not directly mentioning the tobacco product, seek to circumvent the ban on audiovisual commercial communication for cigarettes and other tobacco products by using brand names, symbols or other distinctive features of tobacco products or of undertakings whose known or main activities include the production or sale of such products.
- (89) It is also necessary to prohibit all audiovisual commercial communication for medicinal products and medical treatment available only on prescription in the Member State within whose jurisdiction the media service provider falls and to lay down strict criteria relating to the television advertising of alcoholic products.
- (90) Surreptitious audiovisual commercial communication is a practice prohibited by this Directive because of its negative effect on consumers. The prohibition of surreptitious audiovisual commercial communication should not cover legitimate product placement within the framework of this Directive, where the viewer is adequately informed of the existence of product placement. This can be done by signalling the fact that product placement is taking place in a given programme, for example by means of a neutral logo.
- (91) Product placement is a reality in cinematographic works and in audiovisual works made for television. In order to ensure a level playing-field, and thus enhance the competitiveness of the European media industry, rules for product placement are necessary. The definition of product placement laid down in this Directive should cover any form of audiovisual commercial communication consisting of the inclusion of or reference to a product, a service or the trade mark thereof so that it is featured within a programme, in return for payment or for similar consideration. The provision of goods or services free of charge, such as production props or prizes, should only be considered to be product placement if the goods or services involved are of significant value. Product placement should be subject to the same qualitative rules and restrictions applying to audiovisual commercial communication. The decisive criterion distinguishing sponsorship from product placement is the fact that in product placement the reference to a product is built into the action of a programme, which is why the definition in point (m) of Article 1(1) contains the word 'within'. In contrast, sponsor references may be shown during a programme but are not part of the plot.
- (92) Product placement should, in principle, be prohibited. However, derogations are appropriate for some kinds of programme, on the basis of a positive list. A Member State should be able to opt out of these derogations, totally or partially, for example by permitting product placement only in programmes which have not been produced exclusively in that Member State.
- (93) Furthermore, sponsorship and product placement should be prohibited where they influence the content of programmes in such a way as to affect the responsibility and the editorial independence of the media service provider. This is the case with regard to thematic placement.
- (94) In accordance with the duties imposed on Member States by the Treaty on the Functioning of the European Union, they are responsible for the effective implementation of this Directive. They are free to choose the appropriate instruments according to their legal traditions and established structures, and, in particular, the form of their competent independent regulatory bodies, in order to be able to carry out their work in implementing this Directive impartially and transparently. More specifically, the instruments chosen by Member States should contribute to the promotion of media pluralism.
- (95) Close cooperation between competent regulatory bodies of the Member States and the Commission is necessary to ensure the correct application of this Directive. Similarly close cooperation between Member States and between their regulatory bodies is particularly important with regard to the impact which broadcasters established in one Member State might have on another Member State. Where licensing procedures are provided for in national law and if more than one Member State is concerned, it is desirable that contacts between the respective bodies take place before such licences are granted. This cooperation should cover all fields coordinated by this Directive.

- (96) It is necessary to make clear that self-promotional activities are a particular form of advertising in which the broadcaster promotes its own products, services, programmes or channels. In particular, trailers consisting of extracts from programmes should be treated as programmes.
- (97) Daily transmission time allotted to announcements made by the broadcaster in connection with its own programmes and ancillary products directly derived from these, or to public service announcements and charity appeals broadcast free of charge, should not be included in the maximum amounts of daily or hourly transmission time that may be allotted to advertising and teleshopping.
- (98) In order to avoid distortions of competition, this derogation should be limited to announcements concerning products that fulfil the dual condition of being both ancillary to and directly derived from the programmes concerned. The term 'ancillary' refers to products intended specifically to allow the viewing public to benefit fully from, or to interact with, these programmes.
- (99) In view of the development of teleshopping, an economically important activity for operators as a whole and a genuine outlet for goods and services within the Union, it is essential to ensure a high level of consumer protection by putting in place appropriate standards regulating the form and content of such broadcasts.
- (100) It is important for the competent national authorities, in monitoring the implementation of the relevant provisions, to be able to distinguish, as regards channels not exclusively devoted to teleshopping, between transmission time devoted to teleshopping spots, advertising spots and other forms of advertising on the one hand and, on the other, transmission time devoted to teleshopping windows. It is therefore necessary and sufficient that each window be clearly identified by optical and acoustic means at least at the beginning and the end of the window.
- (101) This Directive should apply to channels exclusively devoted to teleshopping or self-promotion, without conventional programme elements such as news, sports, films, documentaries and drama, solely for the purposes of this Directive and without prejudice to the inclusion of such channels in the scope of other Union instruments.
- (102) Although television broadcasters are normally bound to ensure that programmes present facts and events fairly, it is nevertheless important that they should be subject to specific obligations with respect to the right of reply or equivalent remedies so that any person whose legitimate interests have been damaged by an assertion made in the course of a broadcast television programme may effectively exercise such right or remedy.
- (103) The right of reply is an appropriate legal remedy for television broadcasting and could also be applied in the on-line environment. The Recommendation on the protection of minors and human dignity and on the right of reply already includes appropriate guidelines for the implementation of measures in national law or practice so as to ensure sufficiently the right of reply or equivalent remedies in relation to on-line media.
- (104) Since the objectives of this Directive, namely the creation of an area without internal frontiers for audiovisual media services whilst ensuring at the same time a high level of protection of objectives of general interest, in particular the protection of minors and human dignity as well as promoting the rights of persons with disabilities, cannot be sufficiently achieved by the Member States and can therefore, by reason of the scale and effects of this Directive, be better achieved at Union level, the Union may adopt measures in accordance with the principle of subsidiarity as set out in Article 5 of the Treaty on European Union. In accordance with the principle of proportionality, as set out in that Article, this Directive does not go beyond what is necessary in order to achieve those objectives.
- (105) This Directive is without prejudice to the obligations of the Member States relating to the time limits for transposition into national law of the Directives set out in Annex I, Part B,

HAVE ADOPTED THIS DIRECTIVE:

CHAPTER I
DEFINITIONS

Article 1

1. For the purposes of this Directive, the following definitions shall apply:

(a) 'audiovisual media service' means:

(i) a service as defined by Articles 56 and 57 of the Treaty on the Functioning of the European Union which is under the editorial responsibility of a media service provider and the principal purpose of which is the provision of programmes, in order to inform, entertain or educate, to the general public by electronic communications networks within the meaning of point (a) of Article 2 of Directive 2002/21/EC. Such an audiovisual media service is either a television broadcast as defined in point (e) of this paragraph or an on-demand audiovisual media service as defined in point (g) of this paragraph;

(ii) audiovisual commercial communication;

- (b) 'programme' means a set of moving images with or without sound constituting an individual item within a schedule or a catalogue established by a media service provider and the form and content of which are comparable to the form and content of television broadcasting. Examples of programmes include feature-length films, sports events, situation comedies, documentaries, children's programmes and original drama;
- (c) 'editorial responsibility' means the exercise of effective control both over the selection of the programmes and over their organisation either in a chronological schedule, in the case of television broadcasts, or in a catalogue, in the case of on-demand audiovisual media services. Editorial responsibility does not necessarily imply any legal liability under national law for the content or the services provided;
- (d) 'media service provider' means the natural or legal person who has editorial responsibility for the choice of the audiovisual content of the audiovisual media service and determines the manner in which it is organised;
- (e) 'television broadcasting' or 'television broadcast' (i.e. a linear audiovisual media service) means an audiovisual media service provided by a media service provider for simultaneous viewing of programmes on the basis of a programme schedule;
- (f) 'broadcaster' means a media service provider of television broadcasts;
- (g) 'on-demand audiovisual media service' (i.e. a non-linear audiovisual media service) means an audiovisual media service provided by a media service provider for the viewing of programmes at the moment chosen by the user and at his individual request on the basis of a catalogue of programmes selected by the media service provider;
- (h) 'audiovisual commercial communication' means images with or without sound which are designed to promote, directly or indirectly, the goods, services or image of a natural or legal entity pursuing an economic activity. Such images accompany or are included in a programme in return for payment or for similar consideration or for self-promotional purposes. Forms of audiovisual commercial communication include, inter alia, television advertising, sponsorship, teleshopping and product placement;
- (i) 'television advertising' means any form of announcement broadcast whether in return for payment or for similar consideration or broadcast for self-promotional purposes by a public or private undertaking or natural person in connection with a trade, business, craft or profession in order to promote the supply of goods or services, including immovable property, rights and obligations, in return for payment;
- (j) 'surreptitious audiovisual commercial communication' means the representation in words or pictures of goods, services, the name, the trade mark or the activities of a producer of goods or a provider of services in programmes when such representation is intended by the media service provider to serve as advertising and might mislead the public as to its nature. Such representation shall, in particular, be considered as intentional if it is done in return for payment or for similar consideration;
- (k) 'sponsorship' means any contribution made by public or private undertakings or natural persons not engaged in providing audiovisual media services or in the production of audiovisual works, to the financing of audiovisual media services or programmes with a view to promoting their name, trade mark, image, activities or products;
- (l) 'teleshopping' means direct offers broadcast to the public with a view to the supply of goods or services, including immovable property, rights and obligations, in return for payment;
- (m) 'product placement' means any form of audiovisual commercial communication consisting of the inclusion of or reference to a product, a service or the trade mark thereof so that it is featured within a programme, in return for payment or for similar consideration;
- (n) 'European works' means the following:
- (i) works originating in Member States;
 - (ii) works originating in European third States party to the European Convention on Transfrontier Television of the Council of Europe and fulfilling the conditions of paragraph 3;
 - (iii) works co-produced within the framework of agreements related to the audiovisual sector concluded between the Union and third countries and fulfilling the conditions defined in each of those agreements.
2. The application of the provisions of points (n)(ii) and (iii) of paragraph 1 shall be conditional on works originating in Member States not being the subject of discriminatory measures in the third country concerned.
3. The works referred to in points (n)(i) and (ii) of paragraph 1 are works mainly made with authors and workers residing in one or more of the States referred to in those provisions provided that they comply with one of the following three conditions:
- (i) they are made by one or more producers established in one or more of those States;

- (ii) the production of the works is supervised and actually controlled by one or more producers established in one or more of those States;
- (iii) the contribution of co-producers of those States to the total co-production costs is preponderant and the co-production is not controlled by one or more producers established outside those States.

4. Works that are not European works within the meaning of point (n) of paragraph 1 but that are produced within the framework of bilateral co-production agreements concluded between Member States and third countries shall be deemed to be European works provided that the co-producers from the Union supply a majority share of the total cost of production and that the production is not controlled by one or more producers established outside the territory of the Member States.

CHAPTER II

GENERAL PROVISIONS

Article 2

1. Each Member State shall ensure that all audiovisual media services transmitted by media service providers under its jurisdiction comply with the rules of the system of law applicable to audiovisual media services intended for the public in that Member State.

2. For the purposes of this Directive, the media service providers under the jurisdiction of a Member State are any of the following:

- (a) those established in that Member State in accordance with paragraph 3;
- (b) those to whom paragraph 4 applies.

3. For the purposes of this Directive, a media service provider shall be deemed to be established in a Member State in the following cases:

- (a) the media service provider has its head office in that Member State and the editorial decisions about the audiovisual media service are taken in that Member State;
- (b) if a media service provider has its head office in one Member State but editorial decisions on the audiovisual media service are taken in another Member State, it shall be deemed to be established in the Member State where a significant part of the workforce involved in the pursuit of the audiovisual media service activity operates. If a significant part of the workforce involved in the pursuit of the audiovisual media service activity operates in each of those Member States, the media service provider shall be deemed to be established in the Member State where it has its head office. If a significant part of the workforce involved in the pursuit of the audiovisual media service

activity operates in neither of those Member States, the media service provider shall be deemed to be established in the Member State where it first began its activity in accordance with the law of that Member State, provided that it maintains a stable and effective link with the economy of that Member State;

- (c) if a media service provider has its head office in a Member State but decisions on the audiovisual media service are taken in a third country, or vice versa, it shall be deemed to be established in the Member State concerned, provided that a significant part of the workforce involved in the pursuit of the audiovisual media service activity operates in that Member State.

4. Media service providers to whom the provisions of paragraph 3 are not applicable shall be deemed to be under the jurisdiction of a Member State in the following cases:

- (a) they use a satellite up-link situated in that Member State;
- (b) although they do not use a satellite up-link situated in that Member State, they use satellite capacity appertaining to that Member State.

5. If the question as to which Member State has jurisdiction cannot be determined in accordance with paragraphs 3 and 4, the competent Member State shall be that in which the media service provider is established within the meaning of Articles 49 to 55 of the Treaty on the Functioning of the European Union.

6. This Directive does not apply to audiovisual media services intended exclusively for reception in third countries and which are not received with standard consumer equipment directly or indirectly by the public in one or more Member States.

Article 3

1. Member States shall ensure freedom of reception and shall not restrict retransmissions on their territory of audiovisual media services from other Member States for reasons which fall within the fields coordinated by this Directive.

2. In respect of television broadcasting, Member States may provisionally derogate from paragraph 1 if the following conditions are fulfilled:

- (a) a television broadcast coming from another Member State manifestly, seriously and gravely infringes Article 27(1) or (2) and/or Article 6;
- (b) during the previous 12 months, the broadcaster has infringed the provision(s) referred to in point (a) on at least two prior occasions;
- (c) the Member State concerned has notified the broadcaster and the Commission in writing of the alleged infringements and of the measures it intends to take should any such infringement occur again;

- (d) consultations with the transmitting Member State and the Commission have not produced an amicable settlement within 15 days of the notification provided for in point (c), and the alleged infringement persists.

The Commission shall, within 2 months following notification of the measures taken by the Member State, take a decision on whether the measures are compatible with Union law. If it decides that they are not, the Member State will be required to put an end to the measures in question as a matter of urgency.

3. Paragraph 2 shall be without prejudice to the application of any procedure, remedy or sanction to the infringements in question in the Member State which has jurisdiction over the broadcaster concerned.

4. In respect of on-demand audiovisual media services, Member States may take measures to derogate from paragraph 1 in respect of a given service if the following conditions are fulfilled:

(a) the measures are:

(i) necessary for one of the following reasons:

- public policy, in particular the prevention, investigation, detection and prosecution of criminal offences, including the protection of minors and the fight against any incitement to hatred on grounds of race, sex, religion or nationality, and violations of human dignity concerning individual persons,
- the protection of public health,
- public security, including the safeguarding of national security and defence,
- the protection of consumers, including investors;

(ii) taken against an on-demand audiovisual media service which prejudices the objectives referred to in point (i) or which presents a serious and grave risk of prejudice to those objectives;

(iii) proportionate to those objectives;

(b) before taking the measures in question and without prejudice to court proceedings, including preliminary proceedings and acts carried out in the framework of a criminal investigation, the Member State has:

(i) asked the Member State under whose jurisdiction the media service provider falls to take measures and the

latter did not take such measures, or they were inadequate;

(ii) notified the Commission and the Member State under whose jurisdiction the media service provider falls of its intention to take such measures.

5. Member States may, in urgent cases, derogate from the conditions laid down in point (b) of paragraph 4. Where this is the case, the measures shall be notified in the shortest possible time to the Commission and to the Member State under whose jurisdiction the media service provider falls, indicating the reasons for which the Member State considers that there is urgency.

6. Without prejudice to the Member State's possibility of proceeding with the measures referred to in paragraphs 4 and 5, the Commission shall examine the compatibility of the notified measures with Union law in the shortest possible time. Where it comes to the conclusion that the measures are incompatible with Union law, the Commission shall ask the Member State in question to refrain from taking any proposed measures or urgently to put an end to the measures in question.

Article 4

1. Member States shall remain free to require media service providers under their jurisdiction to comply with more detailed or stricter rules in the fields coordinated by this Directive provided that such rules are in compliance with Union law.

2. In cases where a Member State:

(a) has exercised its freedom under paragraph 1 to adopt more detailed or stricter rules of general public interest; and

(b) assesses that a broadcaster under the jurisdiction of another Member State provides a television broadcast which is wholly or mostly directed towards its territory;

it may contact the Member State having jurisdiction with a view to achieving a mutually satisfactory solution to any problems posed. On receipt of a substantiated request by the first Member State, the Member State having jurisdiction shall request the broadcaster to comply with the rules of general public interest in question. The Member State having jurisdiction shall inform the first Member State of the results obtained following this request within 2 months. Either Member State may invite the contact committee established pursuant to Article 29 to examine the case.

3. The first Member State may adopt appropriate measures against the broadcaster concerned where it assesses that:

- (a) the results achieved through the application of paragraph 2 are not satisfactory; and
- (b) the broadcaster in question has established itself in the Member State having jurisdiction in order to circumvent the stricter rules, in the fields coordinated by this Directive, which would be applicable to it if it were established in the first Member State.

Such measures shall be objectively necessary, applied in a non-discriminatory manner and proportionate to the objectives which they pursue.

4. A Member State may take measures pursuant to paragraph 3 only if the following conditions are met:

- (a) it has notified the Commission and the Member State in which the broadcaster is established of its intention to take such measures while substantiating the grounds on which it bases its assessment; and
- (b) the Commission has decided that the measures are compatible with Union law, and in particular that assessments made by the Member State taking those measures under paragraphs 2 and 3 are correctly founded.

5. The Commission shall decide within 3 months following the notification provided for in point (a) of paragraph 4. If the Commission decides that the measures are incompatible with Union law, the Member State in question shall refrain from taking the proposed measures.

6. Member States shall, by appropriate means, ensure, within the framework of their legislation, that media service providers under their jurisdiction effectively comply with the provisions of this Directive.

7. Member States shall encourage co-regulation and/or self-regulatory regimes at national level in the fields coordinated by this Directive to the extent permitted by their legal systems. These regimes shall be such that they are broadly accepted by the main stakeholders in the Member States concerned and provide for effective enforcement.

8. Directive 2000/31/EC shall apply unless otherwise provided for in this Directive. In the event of a conflict between a provision of Directive 2000/31/EC and a provision of this Directive, the provisions of this Directive shall prevail, unless otherwise provided for in this Directive.

CHAPTER III

PROVISIONS APPLICABLE TO ALL AUDIOVISUAL MEDIA SERVICES

Article 5

Member States shall ensure that audiovisual media service providers under their jurisdiction shall make easily, directly

and permanently accessible to the recipients of a service at least the following information:

- (a) the name of the media service provider;
- (b) the geographical address at which the media service provider is established;
- (c) the details of the media service provider, including its electronic mail address or website, which allow it to be contacted rapidly in a direct and effective manner;
- (d) where applicable, the competent regulatory or supervisory bodies.

Article 6

Member States shall ensure by appropriate means that audiovisual media services provided by media service providers under their jurisdiction do not contain any incitement to hatred based on race, sex, religion or nationality.

Article 7

Member States shall encourage media service providers under their jurisdiction to ensure that their services are gradually made accessible to people with a visual or hearing disability.

Article 8

Member States shall ensure that media service providers under their jurisdiction do not transmit cinematographic works outside periods agreed with the rights holders.

Article 9

1. Member States shall ensure that audiovisual commercial communications provided by media service providers under their jurisdiction comply with the following requirements:

- (a) audiovisual commercial communications shall be readily recognisable as such. Surreptitious audiovisual commercial communication shall be prohibited;
- (b) audiovisual commercial communications shall not use subliminal techniques;
- (c) audiovisual commercial communications shall not:
- (i) prejudice respect for human dignity;
- (ii) include or promote any discrimination based on sex, racial or ethnic origin, nationality, religion or belief, disability, age or sexual orientation;

- (iii) encourage behaviour prejudicial to health or safety;
- (iv) encourage behaviour grossly prejudicial to the protection of the environment;
- (d) all forms of audiovisual commercial communications for cigarettes and other tobacco products shall be prohibited;
- (e) audiovisual commercial communications for alcoholic beverages shall not be aimed specifically at minors and shall not encourage immoderate consumption of such beverages;
- (f) audiovisual commercial communication for medicinal products and medical treatment available only on prescription in the Member State within whose jurisdiction the media service provider falls shall be prohibited;
- (g) audiovisual commercial communications shall not cause physical or moral detriment to minors. Therefore they shall not directly exhort minors to buy or hire a product or service by exploiting their inexperience or credulity, directly encourage them to persuade their parents or others to purchase the goods or services being advertised, exploit the special trust minors place in parents, teachers or other persons, or unreasonably show minors in dangerous situations.

2. Member States and the Commission shall encourage media service providers to develop codes of conduct regarding inappropriate audiovisual commercial communications, accompanying or included in children's programmes, of foods and beverages containing nutrients and substances with a nutritional or physiological effect, in particular those such as fat, trans-fatty acids, salt/sodium and sugars, excessive intakes of which in the overall diet are not recommended.

Article 10

1. Audiovisual media services or programmes that are sponsored shall meet the following requirements:
- (a) their content and, in the case of television broadcasting, their scheduling shall in no circumstances be influenced in such a way as to affect the responsibility and editorial independence of the media service provider;
 - (b) they shall not directly encourage the purchase or rental of goods or services, in particular by making special promotional references to those goods or services;
 - (c) viewers shall be clearly informed of the existence of a sponsorship agreement. Sponsored programmes shall be clearly identified as such by the name, logo and/or any other symbol of the sponsor such as a reference to its product(s) or service(s) or a distinctive sign thereof in an appropriate

way for programmes at the beginning, during and/or at the end of the programmes.

2. Audiovisual media services or programmes shall not be sponsored by undertakings whose principal activity is the manufacture or sale of cigarettes and other tobacco products.

3. The sponsorship of audiovisual media services or programmes by undertakings whose activities include the manufacture or sale of medicinal products and medical treatment may promote the name or the image of the undertaking, but shall not promote specific medicinal products or medical treatments available only on prescription in the Member State within whose jurisdiction the media service provider falls.

4. News and current affairs programmes shall not be sponsored. Member States may choose to prohibit the showing of a sponsorship logo during children's programmes, documentaries and religious programmes.

Article 11

1. Paragraphs 2, 3 and 4 shall apply only to programmes produced after 19 December 2009.
2. Product placement shall be prohibited.
3. By way of derogation from paragraph 2, product placement shall be admissible in the following cases unless a Member State decides otherwise:
- (a) in cinematographic works, films and series made for audiovisual media services, sports programmes and light entertainment programmes;
 - (b) where there is no payment but only the provision of certain goods or services free of charge, such as production props and prizes, with a view to their inclusion in a programme.

The derogation provided for in point (a) shall not apply to children's programmes.

Programmes that contain product placement shall meet at least all of the following requirements:

- (a) their content and, in the case of television broadcasting, their scheduling shall in no circumstances be influenced in such a way as to affect the responsibility and editorial independence of the media service provider;
- (b) they shall not directly encourage the purchase or rental of goods or services, in particular by making special promotional references to those goods or services;
- (c) they shall not give undue prominence to the product in question;

- (d) viewers shall be clearly informed of the existence of product placement. Programmes containing product placement shall be appropriately identified at the start and the end of the programme, and when a programme resumes after an advertising break, in order to avoid any confusion on the part of the viewer.

By way of exception, Member States may choose to waive the requirements set out in point (d) provided that the programme in question has neither been produced nor commissioned by the media service provider itself or a company affiliated to the media service provider.

4. In any event programmes shall not contain product placement of:

- (a) tobacco products or cigarettes or product placement from undertakings whose principal activity is the manufacture or sale of cigarettes and other tobacco products;
- (b) specific medicinal products or medical treatments available only on prescription in the Member State under whose jurisdiction the media service provider falls.

CHAPTER IV

PROVISIONS APPLICABLE ONLY TO ON-DEMAND AUDIOVISUAL MEDIA SERVICES

Article 12

Member States shall take appropriate measures to ensure that on-demand audiovisual media services provided by media service providers under their jurisdiction which might seriously impair the physical, mental or moral development of minors are only made available in such a way as to ensure that minors will not normally hear or see such on-demand audiovisual media services.

Article 13

1. Member States shall ensure that on-demand audiovisual media services provided by media service providers under their jurisdiction promote, where practicable and by appropriate means, the production of and access to European works. Such promotion could relate, inter alia, to the financial contribution made by such services to the production and rights acquisition of European works or to the share and/or prominence of European works in the catalogue of programmes offered by the on-demand audiovisual media service.

2. Member States shall report to the Commission no later than 19 December 2011 and every 4 years thereafter on the implementation of paragraph 1.

3. The Commission shall, on the basis of the information provided by Member States and of an independent study, report to the European Parliament and to the Council on the application of paragraph 1, taking into account the market and

technological developments and the objective of cultural diversity.

CHAPTER V

PROVISIONS CONCERNING EXCLUSIVE RIGHTS AND SHORT NEWS REPORTS IN TELEVISION BROADCASTING

Article 14

1. Each Member State may take measures in accordance with Union law to ensure that broadcasters under its jurisdiction do not broadcast on an exclusive basis events which are regarded by that Member State as being of major importance for society in such a way as to deprive a substantial proportion of the public in that Member State of the possibility of following such events by live coverage or deferred coverage on free television. If it does so, the Member State concerned shall draw up a list of designated events, national or non-national, which it considers to be of major importance for society. It shall do so in a clear and transparent manner in due time. In so doing the Member State concerned shall also determine whether these events should be available by whole or partial live coverage or, where necessary or appropriate for objective reasons in the public interest, whole or partial deferred coverage.

2. Member States shall immediately notify to the Commission any measures taken or to be taken pursuant to paragraph 1. Within a period of 3 months from the notification, the Commission shall verify that such measures are compatible with Union law and communicate them to the other Member States. It shall seek the opinion of the contact committee established pursuant to Article 29. It shall forthwith publish the measures taken in the *Official Journal of the European Union* and at least once a year the consolidated list of the measures taken by Member States.

3. Member States shall ensure, by appropriate means within the framework of their legislation, that broadcasters under their jurisdiction do not exercise the exclusive rights purchased by those broadcasters after 18 December 2007 in such a way that a substantial proportion of the public in another Member State is deprived of the possibility of following events which are designated by that other Member State in accordance with paragraphs 1 and 2 by whole or partial live coverage or, where necessary or appropriate for objective reasons in the public interest, whole or partial deferred coverage on free television as determined by that other Member State in accordance with paragraph 1.

Article 15

1. Member States shall ensure that for the purpose of short news reports, any broadcaster established in the Union has access on a fair, reasonable and non-discriminatory basis to events of high interest to the public which are transmitted on an exclusive basis by a broadcaster under their jurisdiction.

2. If another broadcaster established in the same Member State as the broadcaster seeking access has acquired exclusive rights to the event of high interest to the public, access shall be sought from that broadcaster.

3. Member States shall ensure that such access is guaranteed by allowing broadcasters to freely choose short extracts from the transmitting broadcaster's signal with, unless impossible for reasons of practicality, at least the identification of their source.

4. As an alternative to paragraph 3, Member States may establish an equivalent system which achieves access on a fair, reasonable and non-discriminatory basis through other means.

5. Short extracts shall be used solely for general news programmes and may be used in on-demand audiovisual media services only if the same programme is offered on a deferred basis by the same media service provider.

6. Without prejudice to paragraphs 1 to 5, Member States shall ensure, in accordance with their legal systems and practices, that the modalities and conditions regarding the provision of such short extracts are defined, in particular, with respect to any compensation arrangements, the maximum length of short extracts and time limits regarding their transmission. Where compensation is provided for, it shall not exceed the additional costs directly incurred in providing access.

CHAPTER VI

PROMOTION OF DISTRIBUTION AND PRODUCTION OF TELEVISION PROGRAMMES

Article 16

1. Member States shall ensure, where practicable and by appropriate means, that broadcasters reserve for European works a majority proportion of their transmission time, excluding the time allotted to news, sports events, games, advertising, teletext services and teleshopping. This proportion, having regard to the broadcaster's informational, educational, cultural and entertainment responsibilities to its viewing public, should be achieved progressively, on the basis of suitable criteria.

2. Where the proportion laid down in paragraph 1 cannot be attained, it must not be lower than the average for 1988 in the Member State concerned.

However, in respect of Greece and Portugal, the year 1988 shall be replaced by the year 1990.

3. Member States shall provide the Commission every 2 years, starting from 3 October 1991, with a report on the application of this Article and Article 17.

That report shall in particular include a statistical statement on the achievement of the proportion referred to in this Article and Article 17 for each of the television programmes falling within the jurisdiction of the Member State concerned, the reasons, in each case, for the failure to attain that proportion and the measures adopted or envisaged in order to achieve it.

The Commission shall inform the other Member States and the European Parliament of the reports, which shall be accompanied, where appropriate, by an opinion. The Commission shall ensure the application of this Article and Article 17 in accordance with the provisions of the Treaty on the Functioning of the European Union. The Commission may take account in its opinion, in particular, of progress achieved in relation to previous years, the share of first broadcast works in the programming, the particular circumstances of new television broadcasters and the specific situation of countries with a low audiovisual production capacity or restricted language area.

Article 17

Member States shall ensure, where practicable and by appropriate means, that broadcasters reserve at least 10 % of their transmission time, excluding the time allotted to news, sports events, games, advertising, teletext services and teleshopping, or alternately, at the discretion of the Member State, at least 10 % of their programming budget, for European works created by producers who are independent of broadcasters. This proportion, having regard to the broadcaster's informational, educational, cultural and entertainment responsibilities to its viewing public, should be achieved progressively, on the basis of suitable criteria. It must be achieved by earmarking an adequate proportion for recent works, that is to say works transmitted within 5 years of their production.

Article 18

This Chapter shall not apply to television broadcasts that are intended for local audiences and do not form part of a national network.

CHAPTER VII

TELEVISION ADVERTISING AND TEleshopping

Article 19

1. Television advertising and teleshopping shall be readily recognisable and distinguishable from editorial content. Without prejudice to the use of new advertising techniques, television advertising and teleshopping shall be kept quite distinct from other parts of the programme by optical and/or acoustic and/or spatial means.

2. Isolated advertising and teleshopping spots, other than in transmissions of sports events, shall remain the exception.

Article 20

1. Member States shall ensure, where television advertising or teleshopping is inserted during programmes, that the integrity of the programmes, taking into account natural breaks in and the duration and the nature of the programme concerned, and the rights of the right holders are not prejudiced.

2. The transmission of films made for television (excluding series, serials and documentaries), cinematographic works and news programmes may be interrupted by television advertising and/or teleshopping once for each scheduled period of at least 30 minutes. The transmission of children's programmes may be interrupted by television advertising and/or teleshopping once for each scheduled period of at least 30 minutes, provided that the scheduled duration of the programme is greater than 30 minutes. No television advertising or teleshopping shall be inserted during religious services.

Article 21

Teleshopping for medicinal products which are subject to a marketing authorisation within the meaning of Directive 2001/83/EC, as well as teleshopping for medical treatment, shall be prohibited.

Article 22

Television advertising and teleshopping for alcoholic beverages shall comply with the following criteria:

- (a) it may not be aimed specifically at minors or, in particular, depict minors consuming these beverages;
- (b) it shall not link the consumption of alcohol to enhanced physical performance or to driving;
- (c) it shall not create the impression that the consumption of alcohol contributes towards social or sexual success;
- (d) it shall not claim that alcohol has therapeutic qualities or that it is a stimulant, a sedative or a means of resolving personal conflicts;
- (e) it shall not encourage immoderate consumption of alcohol or present abstinence or moderation in a negative light;
- (f) it shall not place emphasis on high alcoholic content as being a positive quality of the beverages.

Article 23

1. The proportion of television advertising spots and teleshopping spots within a given clock hour shall not exceed 20 %.

2. Paragraph 1 shall not apply to announcements made by the broadcaster in connection with its own programmes and ancillary products directly derived from those programmes, sponsorship announcements and product placements.

Article 24

Teleshopping windows shall be clearly identified as such by optical and acoustic means and shall be of a minimum uninterrupted duration of 15 minutes.

Article 25

This Directive shall apply *mutatis mutandis* to television channels exclusively devoted to advertising and teleshopping as well as to television channels exclusively devoted to self-promotion.

However, Chapter VI as well as Articles 20 and 23 shall not apply to these channels.

Article 26

Without prejudice to Article 4, Member States may, with due regard for Union law, lay down conditions other than those laid down in Article 20(2) and Article 23 in respect of television broadcasts intended solely for the national territory which cannot be received directly or indirectly by the public in one or more other Member States.

CHAPTER VIII

PROTECTION OF MINORS IN TELEVISION BROADCASTING

Article 27

1. Member States shall take appropriate measures to ensure that television broadcasts by broadcasters under their jurisdiction do not include any programmes which might seriously impair the physical, mental or moral development of minors, in particular programmes that involve pornography or gratuitous violence.

2. The measures provided for in paragraph 1 shall also extend to other programmes which are likely to impair the physical, mental or moral development of minors, except where it is ensured, by selecting the time of the broadcast or by any technical measure, that minors in the area of transmission will not normally hear or see such broadcasts.

3. In addition, when such programmes are broadcast in unencoded form Member States shall ensure that they are preceded by an acoustic warning or are identified by the presence of a visual symbol throughout their duration.

CHAPTER IX

RIGHT OF REPLY IN TELEVISION BROADCASTING*Article 28*

1. Without prejudice to other provisions adopted by the Member States under civil, administrative or criminal law, any natural or legal person, regardless of nationality, whose legitimate interests, in particular reputation and good name, have been damaged by an assertion of incorrect facts in a television programme must have a right of reply or equivalent remedies. Member States shall ensure that the actual exercise of the right of reply or equivalent remedies is not hindered by the imposition of unreasonable terms or conditions. The reply shall be transmitted within a reasonable time subsequent to the request being substantiated and at a time and in a manner appropriate to the broadcast to which the request refers.

2. A right of reply or equivalent remedies shall exist in relation to all broadcasters under the jurisdiction of a Member State.

3. Member States shall adopt the measures needed to establish the right of reply or the equivalent remedies and shall determine the procedure to be followed for the exercise thereof. In particular, they shall ensure that a sufficient time span is allowed and that the procedures are such that the right or equivalent remedies can be exercised appropriately by natural or legal persons resident or established in other Member States.

4. An application for exercise of the right of reply or the equivalent remedies may be rejected if such a reply is not justified according to the conditions laid down in paragraph 1, would involve a punishable act, would render the broadcaster liable to civil-law proceedings or would transgress standards of public decency.

5. Provision shall be made for procedures whereby disputes as to the exercise of the right of reply or the equivalent remedies can be subject to judicial review.

CHAPTER X

CONTACT COMMITTEE*Article 29*

1. A contact committee is established under the aegis of the Commission. It shall be composed of representatives of the competent authorities of the Member States. It shall be chaired by a representative of the Commission and meet either on his initiative or at the request of the delegation of a Member State.

2. The tasks of the contact committee shall be:

- (a) to facilitate effective implementation of this Directive through regular consultation on any practical problems arising from its application, and particularly from the application of Article 2, as well as on any other matters on which exchanges of views are deemed useful;

- (b) to deliver own-initiative opinions or opinions requested by the Commission on the application by the Member States of this Directive;

- (c) to be the forum for an exchange of views on what matters should be dealt with in the reports which Member States must submit pursuant to Article 16(3) and on their methodology;

- (d) to discuss the outcome of regular consultations which the Commission holds with representatives of broadcasting organisations, producers, consumers, manufacturers, service providers and trade unions and the creative community;

- (e) to facilitate the exchange of information between the Member States and the Commission on the situation and the development of regulatory activities regarding audiovisual media services, taking account of the Union's audiovisual policy, as well as relevant developments in the technical field;

- (f) to examine any development arising in the sector on which an exchange of views appears useful.

CHAPTER XI

COOPERATION BETWEEN REGULATORY BODIES OF THE MEMBER STATES*Article 30*

Member States shall take appropriate measures to provide each other and the Commission with the information necessary for the application of this Directive, in particular Articles 2, 3 and 4, in particular through their competent independent regulatory bodies.

CHAPTER XII

FINAL PROVISIONS*Article 31*

In fields which this Directive does not coordinate, it shall not affect the rights and obligations of Member States resulting from existing conventions dealing with telecommunications or broadcasting.

Article 32

Member States shall communicate to the Commission the text of the main provisions of national law which they adopt in the field covered by this Directive.

Article 33

Not later than 19 December 2011, and every 3 years thereafter, the Commission shall submit to the European Parliament, to the Council and to the European Economic and Social Committee a report on the application of this Directive and, if necessary, make further proposals to adapt it to developments in the field of audiovisual media services, in particular in the light of recent technological developments, the competitiveness of the sector and levels of media literacy in all Member States.

That report shall also assess the issue of television advertising accompanying or included in children's programmes, and in particular whether the quantitative and qualitative rules contained in this Directive have afforded the level of protection required.

Article 34

Directive 89/552/EEC, as amended by the Directives listed in Annex I, Part A, is repealed, without prejudice to the obligations of the Member States relating to the time limits for transposition into national law of the Directives set out in Annex I, Part B.

References to the repealed Directive shall be construed as references to this Directive and shall be read in accordance with the correlation table in Annex II.

Article 35

This Directive shall enter into force on the 20th day following its publication in the *Official Journal of the European Union*.

Article 36

This Directive is addressed to the Member States.

Done at Strasbourg, 10 March 2010.

For the European Parliament

The President

J. BUZEK

For the Council

The President

D. LÓPEZ GARRIDO

ANNEX I

PART A

Repealed Directive with list of its successive amendments

(referred to in Article 34)

Council Directive 89/552/EEC
(OJ L 298, 17.10.1989, p. 23)

Directive 97/36/EC of the European Parliament and
of the Council
(OJ L 202, 30.7.1997, p. 60)

Directive 2007/65/EC of the European Parliament and of the Council
only Article 1
(OJ L 332, 18.12.2007, p. 27)

PART B

List of time limits for transposition into national law

(referred to in Article 34)

Directive	Time limit for transposition
89/552/EEC	3 October 1991
97/36/EC	31 December 1998
2007/65/EC	19 December 2009

ANNEX II

CORRELATION TABLE

Directive 89/552/EEC	This Directive
Article 1, introductory wording	Article 1(1), introductory wording
Article 1(a), introductory wording	Article 1(1)(a), introductory wording
Article 1(a), first indent	Article 1(1)(a)(i)
Article 1(a), second indent	Article 1(1)(a)(ii)
Article 1(b) to (m)	Article 1(1)(b) to (m)
Article 1(n)(i), introductory wording	Article 1(1)(n), introductory wording
Article 1(n)(i), first indent	Article 1(1)(n)(i)
Article 1(n)(i), second indent	Article 1(1)(n)(ii)
Article 1(n)(i), third indent	Article 1(1)(n)(iii)
Article 1(n)(i), fourth indent	Article 1(2)
Article 1(n)(ii), introductory wording	Article 1(3), introductory wording
Article 1(n)(ii), first indent	Article 1(3)(i)
Article 1(n)(ii), second indent	Article 1(3)(ii)
Article 1(n)(ii), third indent	Article 1(3)(iii)
Article 1(n)(iii)	Article 1(4)
Article 2	Article 2
Article 2a(1), (2) and (3)	Article 3(1), (2) and (3)
Article 2a(4), introductory wording	Article 3(4), introductory wording
Article 2a(4)(a)	Article 3(4)(a)
Article 2a(4)(b), introductory wording	Article 3(4)(b), introductory wording
Article 2a(4)(b), first indent	Article 3(4)(b)(i)
Article 2a(4)(b), second indent	Article 3(4)(b)(ii)
Article 2a(5) and (6)	Article 3(5) and (6)
Article 3	Article 4
Article 3a	Article 5
Article 3b	Article 6
Article 3c	Article 7
Article 3d	Article 8
Article 3e	Article 9
Article 3f	Article 10
Article 3g(1)	Article 11(2)
Article 3g(2), first subparagraph, introductory wording	Article 11(3), first subparagraph, introductory wording
Article 3g(2), first subparagraph, first indent	Article 11(3), first subparagraph, point (a)
Article 3g(2), first subparagraph, second indent	Article 11(3), first subparagraph, point (b)
Article 3g(2), second, third and fourth subparagraphs	Article 11(3), second, third and fourth subparagraphs

Directive 89/552/EEC	This Directive
Article 3g(3)	Article 11(4)
Article 3g(4)	Article 11(1)
Article 3h	Article 12
Article 3i	Article 13
Article 3j	Article 14
Article 3k	Article 15
Article 4(1), (2) and (3)	Article 16(1), (2) and (3)
Article 4(4)	—
Article 5	Article 17
Article 9	Article 18
Article 10	Article 19
Article 11	Article 20
Article 14	Article 21
Article 15	Article 22
Article 18	Article 23
Article 18a	Article 24
Article 19	Article 25
Article 20	Article 26
Article 22	Article 27
Article 23	Article 28
Article 23a	Article 29
Article 23b	Article 30
Article 24	Article 31
—	Article 32
Article 26	Article 33
—	Article 34
—	Article 35
Article 27	Article 36
—	Annex I
—	Annex II